

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ

ΕΡΥΘΡΟΣ ΣΤΑΥΡΟΣ

ΝΕΟΤΗΤΟΣ

ΜΑΡΤΙΟΣ - ΑΠΡΙΛΙΟΣ 1989

CROIX-ROUGE HELLENIQUE DE LA JEUNESSE HELLENIC RED CROSS YOUTH

Ο ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΕΡΥΘΡΟΣ ΣΤΑΥΡΟΣ

ΛΥΚΑΒΗΤΤΟΥ 1 - ΤΗΛ. 3642383

ΣΤΟΝ ΑΓΩΝΑ ΚΑΤΑ ΤΟΥ ΕΪΤΖ

- ΝΑΙ ΣΤΗ ΣΩΣΤΗ ΔΙΑΦΩΤΙΣΗ
- ΝΑΙ ΣΤΗ ΣΩΣΤΗ ΠΡΟΦΥΛΑΞΗ
- ΟΧΙ ΣΤΟΝ ΠΑΝΙΚΟ

**ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ
ΕΡΥΘΡΟΣ
ΣΤΑΥΡΟΣ
ΝΕΟΤΗΤΟΣ**

**ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ
ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΕΡΥΘΡΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ**

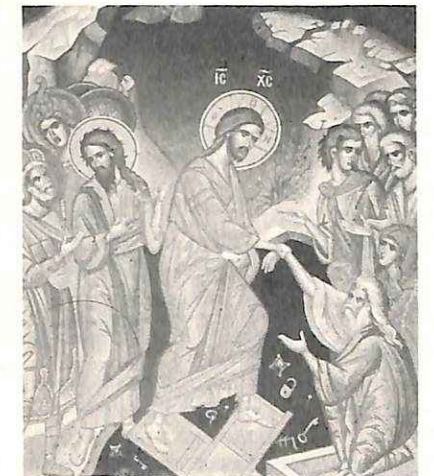
Γραφεία Συντάξεως: Αλκιβιάδου 4 - Τηλ. 8832.351
ασ' Περίοδος 1924-1941 Β' Περίοδος - Έτος 45ο
Αρ. Τεύχους 5. Μάρτιος - Απρίλιος 1989
Τιμή Τεύχους Δρχ. 30

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

	Σελ.
— Η ανθρωπολογική σημασία της Ανάστασης	4
— Καλό καλοκαίρι - Η εκδοτική αταξία μας	5
— Τετράδια ζωγραφικής του Δ.Ε. Σταυρού	5
— Το μήνυμα του Οικουμενικού Πατριάρχου	6
— Η επέτειος της 25ης Μαρτίου	8
— Ερυθροσταυρικές Δραστηριότητες	8
— Τα βραβεία Ωνάση	14
— Η αγιογράφος μοναχή Ολυμπιάς	16
— Ιστορία του Ελληνικού Τύπου	20
— Η παγκόσμια ημέρα του Ερυθρού Σταυρού	23
— Ιούλιος Βερν: Συγγραφέας ή προφήτης;	24
— Τσάρλυ Τσάπλιν	26
— Προκήρυξη δύο μεγάλων διαγωνισμών	27
— Σύγχρονες «κατοικίες» για πελαργούς	28
— Παράρτημα στην Αγγλική	30
— Σπορ: Ελπίδες από τις Ελπίδες	32
— Πνευματικά παιχνίδια-συνεργασίες	33
— Το παραμύθι μας	34

CONTENTS

— Meaning of Jesus Christi's Resurrection	4
— The National Independence anniversary	8
— Julius Vern: A prophet or a writer?	24
— Charlie Chaplin sentenary	26
— Proclamations of International Narrative-essay competition	27
— Supplement in English	30

Το εξώφυλλό μας

Στην Ιερά Μονή του Ευαγγελισμού της Πάτμου, μονάζει και εργάζεται η Ολυμπιάς, μια μοναχή που επιδιόδετα με σημαντική επιτυχία στην εικονογραφία. Γυναίκες αγιογράφοι και μάλιστα σπουδαίες, ίσως δεν υπάρχουν πολλές. Και η Μοναχή Ολυμπιάς, είναι ασφαλώς ανάμεσα στις κορυφαίες. Έχει αγιογραφήσει ναούς και έχει ιστορήσει πολλές εικόνες, όπως αυτή της Ανάστασης του Κυρίου, που κοσμεί το εξώφυλλό μας. Ένα εκτεταμένο δημοσίευμα για το έργο της μοναχής Ολυμπιάδος δημοσιεύουμε στις σελ. 16-20.

Το έντυπο εκδίδεται με την ευθύνη Συντακτικής Επιτροπής με τη συνεργασία του Γραφείου Τύπου του ΕΕΣ. Σύμβουλος Εκδόσεως Γ. ΒΕΛΑΧΟΥΤΑΚΟΣ. Στοιχειοθεσία - εκτύπωση - βιβλιοδεσία «ΝΕΟΙ ΚΑΙΡΟΙ» Αθηναϊκές Εκδόσεις Ε.Π.Ε., Σπ. Τρικούπη 17, Αθήνα, τηλ. 36.10.052, 3611.554.
Ετήσια συνδρομή δρχ. 240. Εμβάσματα, συνδρομές, αλληλογραφία: Περιοδικό ΕΕΣ Νεότηας, Αλκιβιάδου 4, Αθήνα 104 39.

Η ΑΝΘΡΩΠΟΛΟΓΙΚΗ ΣΗΜΑΣΙΑ ΤΗΣ ΑΝΑΣΤΑΣΗΣ

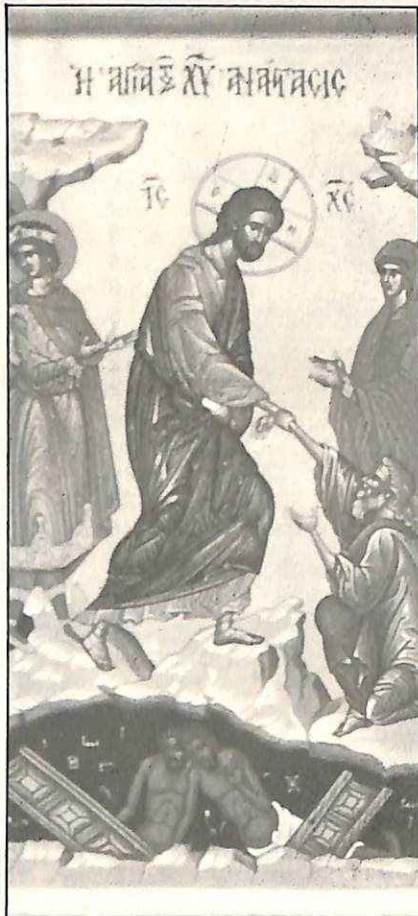
ΛΑΜΠΡΟΥ Κ. ΣΚΟΝΤΖΟΥ
καθηγητή Θεολογίας

Η Ανάσταση του Χριστού είναι για την Ορθόδοξη Ανατολή η μεγαλύτερη γιορτή. Πρόκειται για την αρχαιότερη και σπουδαιότερη από άποψη περιεχομένου γιορτή, η οποία καθιερώθηκε στην Εκκλησία ως αντικατάσταση του Ιουδαϊκού Πάσχα από τα πρώτα αποστολικά χρόνια. Κατ' αυτή εορτάζεται το μεγάλο γεγονός της Ανάστασης του Κυρίου από τους νεκρούς μετά το Πάθος, το σταυρικό Του θάνατο και τη θεόσωμη ταφή Του.

Το Χριστιανικό Πάσχα, πέρα από το καθαρά θεολογικό νόημα, περιέχει και βαθύτατες ανθρωπολογικές προεκτάσεις. Ολόκληρο το απολυτρωτικό έργο του Χριστού, του οποίου αποκορύφωμα αποτελεί το Πάθος, ο Σταυρός και η Ανάστασή του, έχει ως αντικείμενο τον «πεπτωκότα» άνθρωπο, την σωτηρία του και την αποκατάστασή του στην προπρωτική κατάσταση. Ακόμα η θεολογία της Εκκλησίας μας είναι και ανθρωπολογία, η οποία τέμνει την ανθρώπινη φύση και καταδεικνύει σ' αυτή τις συνέπειες τις αμαρτίας, αλλά και την δυνατότητα της εν Χριστώ σωτηρίας.

Ο άνθρωπος δημιουργήθηκε από το Θεό κατά ιδιαίτερο τρόπο (Γεν. Α' 26) με φύση αγαθή, και προικίστηκε με δυνατότητες τέτοιες που κάνοντας καλή χρήση αυτών θα γινόταν προσωπικότητα, γιός του Θεού, κατά χάρη Θεός! (Ειρηναίου Έλεγχος Ρ.Γ.7, 939, 941). Αυτός όμως, όπως είναι γνωστό, στασίασε κατά του Θεού και τις έμφυτες δυνατότητες για την αξιολογική του πρόοδο τις χρησιμοποίησε για το κακό. Ο ίδιος πλέον γίνεται φορέας του κακού, η εικόνα του Θεού σ' αυτόν «αμαυρώνεται» και η πρώην αγαθή φύση του γίνεται σκοτεινή και ρέπει προς το κακό και την αμαρτία. Από τότε η ιστορία του ανθρωπίνου γένους είναι μια αδιάκοπη τραγωδία και μια συνεχής πτώση. Τέλος ο άνθρωπος, διάγοντας μια ζωή που την οριοθετούν η αμαρτία και η φθορά, καταλήγει στο θάνατο.

Η ανθρώπινη φύση, λοιπόν, είχε ανάγκη από λύτρωση και σωτηρία, χρειάζονταν αναδημιουργία εκ μέρους του Θεού. Το γεγονός αυτό το συναντάμε ως έντονη προσδοκία στις παραδόσεις όλων των λαών. Έτσι στο πρόσωπο του Χριστού έχουμε την ανάληψη του μεγάλου απο-

λυτρωτικού έργου για τον άνθρωπο. «Ο μονογενής Υιός του Θεού, τόνισε ο αγ. Γρηγόριος Νύσσης (+399), ο προ των αιώνων Λόγος, ο δημιουργός των όλων, έλαβε την ανθρώπινη φύση στο Πρόσωπό Του, για να χαρίσει τη λύτρωση στον άνθρωπο». Με τη σάρκωσή Του από την αγία Παρθένο προσέλαβε ως σάρκα Του την ανθρώπινη φύση, την αναδημιούργησε, την καθαγίασε με την άμωμη ζωή Του και τη θέωσε με την Ανάστασή Του.

Ο Θεάνθρωπος Χριστός είναι ο τέλειος τύπος ανθρώπου. Ολόκληρη η αγία ζωή Του υπήρξε υπόδειγμα πίστεως, αγάπης, θυσίας, υπομονής, συμπόνοιας και φιλανθρωπίας, στοιχεία τα οποία έλειπαν από τον παλιό άνθρωπο της πτώσης και της αμαρτίας.

Η Ανάσταση του Χριστού αποτελεί το επιστέγασμα του σωτηριώδους έργου Του, κατά την οποία ο 'Ιδιος θριάμβευσε ως νικητής κατά του κακού, της φθοράς

και του θανάτου. Στο αναστημένο Σώμα δόξας του Χριστού θριάμβευσε η ίδια η ανθρώπινη φύση, η οποία λυτρώθηκε και θεώθηκε στο Πρόσωπο του Αναστάντος Χριστού.

Ο σωματικός θάνατος του Ιησού, η κάθοδος Του στο βασίλειο των νεκρών και η μεγάλη Του νίκη κατά του θανάτου και του 'Αδη, έγιναν αιτία να απαλλαγεί ο άνθρωπος από τα δεσμά του αιώνιου θανάτου που ήταν καταδικασμένος. Γίνεται ο ίδιος ο Χριστός «απαρχή των κεκοιμημένων» (Α' Κορ. ΙΕ' 20) και «πρωτότοκος των νεκρών» για να νικήσει το κράτος του θανάτου και ο «παμφάγος» 'Αδης να μην έχει πλέον εξουσία σ' αυτούς που πιστεύουν στον Κύριο, γιατί είναι «η Ανάστασις και η Ζωή, ο πιστεύων εις Αυτόν, κ' αν αποθάνει ζήσεται». Το απλό βιολογικό γεγονός του σωματικού θανάτου δεν έχει ουσιαστική σημασία γι αυτούς, γιατί «ημείς οίδαμεν ότι μεταβέβημεν εκ του θανάτου εις την ζωήν».

Τα σώματα των κεκοιμημένων ανθρώπων που λόγω του βιολογικού θανάτου υπέστησαν φθορά, θα αναστηθούν και αυτά. Όπως Χριστός ανέστησε το Σώμα Του, έτσι θα αναστήσει και κατά τη Δευτέρα Παρουσία Του τα νεκρά σώματα, για να συνδοξαστούν με το Πνεύμα τους. Ο Απ. Παύλος θέτει ως θεμέλιο της πίστεως αυτής την Ανάσταση του Χριστού. Η χριστιανική ελπίδα περιλαμβάνει μια ολοκληρωμένη αποκατάσταση του ανθρώπου. Προϋποθέτει συνάμα μια καθολική μεταμόρφωση του σώματος, το οποίο θα καταστεί πνευματικό και αθάνατο.

Η Ανάσταση του Χριστού είναι η ανεξάντλητη πηγή δύναμης και ελπίδας για τον πιστό άνθρωπο. Αισιόδοξος πλέον, χωρίς το φόβο της φθοράς και του θανάτου, μπορεί ευκολότερα να αντιμετωπίζει τα προβλήματα της ζωής και να αγωνίζεται για την εκβολή του κακού από τον κόσμο. Ο φαινομενικός θρίαμβος του κακού στην ιστορία είναι παροδικός, η νίκη του Καλού είναι βέβαιη, γιατί εγκαινιάστηκε με την Ανάσταση του Χριστού. Ο φόβος, το άγχος και η υπαρξιακή αγωνία, προβλήματα που βασανίζουν αφόρητα το σύγχρονο άνθρωπο, μπορούν να διαλυθούν, επειδή «ημείς πάντες ανακαλυμμένους προσώπων την δόξαν Κυρίου κατοπτριζόμενοι την αυτήν εικόνα μεταμορφούμεθα από δόξης εις δόξαν, καθάπερ από Κυρίου Πνεύματος».

ΡΑΝΤΕΒΟΥ ΠΑΛΙ ΤΟΝ ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟ

ΚΑΛΟ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙ

Κλείνει αυτές τις ημέρες τον κύκλο της μία ακόμη σχολική χρονιά, που ελπίζουμε να υπήρξε εποικοδομητική και καρποφόρα για τους νεαρούς Ερυθροσταυρίτες, αλλά και όλα τα Ελληνόπουλα. Μερικοί, έχουν ακόμη μπροστά τους την δοκιμασία των εξετάσεων που έρχονται. Και προετοιμάζονται, γι' αυτές. Οι υπόλοιποι, αρχίζουν τις θερινές διακοπές τους. Το περιδικό μας εύχεται, αυτές οι διακοπές να είναι ευχάριστες και ειρηνικές.

Με το τεύχος του περιοδικού του ΕΕΣΝ που κρατάτε στα χέρια σας, κλείνει και ο φετεινός εκδοτικός κύκλος του. Βέβαια γνωρίζουμε ότι το τεύχος αυτό, είναι το πέμπτο, αντί να είναι το όγδοο, αυτού του σχολικού χρόνου. Η αταξία, μας βαρύνει απολύτως και επιθυμούμε — στα πλαίσια της πάντοτε έντιμης και ειλικρινούς σχέσης μαζί τους — να γνωρίζουν οι αναγνώστες μας σε ποιούς οφείλεται αυτή η εκδοτική αταξία.

Είμαστε λοιπόν εκτεθειμένοι απέναντι στους συνδρομητές, που ενώ περίμεναν οκτώ τεύχη, έλαβαν πέντε. Δικαιούνται επομένως, να λάβουν τρία ακόμη. Και αυτά θα είναι τα τρία πρώτα (Σεπτέμβριος, Οκτώβριος και

Νοέμβριος) της νέας σχολικής χρονιάς, που θα τους σταλούν, χωρίς καμιά επιβάρυνσή τους.

Το περιοδικό του ΕΕΣΝ, προχωρεί σε μία αναδιάρθρωση του εκδοτικού και συντακτικού μηχανισμού του, που θα του επιτρέψει, από την αρχή του σχολικού έτους 1989-90 να είναι απολύτως συνεπές, να εκδίδεται στις αρχές και όχι στο τέλος κάθε μηνός, να εμπλουτίζει το περιεχόμενό του και να καλύψει ευρύτερα ενδιαφέροντα των νεαρών αναγνωστών του, διευρύνοντας τις γνώσεις τους, βελτιώνοντας την ψυχαγωγία τους και συμβάλλοντας ακόμη περισσότερο στην επιμόρφωσή τους. Παράλληλα, θα επιδιώξει να γίνει ένας ουσιαστικότερος συμπαραστάτης στο σπουδαίο έργο που προσφέρουν οι άξιοι Έλληνες εκπαιδευτικοί, στα χέρια των οποίων η πατρίδα μας έχει εμπιστευθεί το μέλλον της, τα νεαρά Ελληνόπουλα που αποτελούν την ελπίδα του τόπου.

Η Κεντρική Διοίκηση του Ελληνικού Ερυθρού Σταυρού, η Εφορεία και η Διεύθυνση Νεότητος εύχονται σε όλους, μαθητές, γονείς και εκπαιδευτικούς ένα ευτυχισμένο καλοκαίρι.

ΣΥΝΤΟΜΑ ΘΑ ΔΙΑΝΕΜΗΘΟΥΝ ΣΤΑ ΔΗΜΟΤΙΚΑ ΣΧΟΛΕΙΑ ΤΗΣ ΧΩΡΑΣ ΜΑΣ

Τα τετράδια ζωγραφικής του Διεθνούς Ερυθρού Σταυρού

Ο Διεθνής Ερυθρός Σταυρός έστειλε στον ΕΕΣ 400 τετράδια ζωγραφικής σε ξένη γλώσσα, ενώ ο Ελληνικός Ερυθρός Σταυρός αποφάσισε να μεταφράσει και να τυπώσει αυτά τα τετράδια και στην ελληνική γλώσσα και ήδη, μια πρώτη ποσότητα από 70 χιλιάδες τεμάχια, πρόκειται σύντομα να διανεμηθούν στα δημοτικά σχολεία της χώρας μας.

Τα τετράδια αυτά, εκδόθηκαν με την ευκαιρία της συμπλήρωσης 126 ετών συνεχούς Ερυθροσταυρικής δραστηριότητας ανά τον κόσμο και, ουσιαστικά, αποτελούν προμήνυμα του μεγάλου έργου που ακόμη περιμένει τον Ερυθρό Σταυρό και όσους ασπάζονται τα ιδεώδη του.

Τα ξενόγλωσσα τετράδια, αποφασίστηκε να διανεμηθούν σε δέκα ανά-

λογα σχολεία των Αθηνών. Ένα από αυτά τα σχολεία, ήταν και το Λεόντειο Λύκειο Πατησίων. Τα μηνύματα που με αυτά τα τετράδια θέλει να περάσει στα παιδιά ο Ερυθρός Σταυρός, συγκίνησαν τον Αδελφό Χρυσολόγο, διδάσκοντα του Λεοντείου, πρώην Ιεραπόστολο των Λεπρών, ο οποίος έστειλε προς τον Ελληνικό Ερυθρό Σταυρό Νεότητος την ακόλουθη επιστολή:

«Λίγα σχόλια, για το φυλλάδιο ζωγραφικής που εξέδωσε ο Διεθνής Ερυθρός Σταυρός με την ευκαιρία του εορτασμού των 130 χρόνων του Ερυθροσταυρισμού.

Η ιδέα αυτής της έκθεσης είναι περισσότερο κι από μεγαλοφυής, γιατί αυτό που μετρά, στη θεμελίωση ενός φιλανθρωπικού έργου, δεν είναι ο δρόμος που έχουμε διανύσει αλλά αυτός που ανοίγεται εμπρός μας.

Απευθυνόμενοι στα παιδιά απ' ευθείας, αδιάκριτα από θρησκεία και ράτσα, δεν μπορεί παρά να αναμένουμε το καλύτερο.

Γιατί είναι αυτά τα παιδιά, που θα δημιουργήσουν, ένα κόσμο που είτε θα αξίζει να ζης, είτε θα αποτελεί μια θλιβερή εικόνα του δικού μας.

Κάνοντας να πάλλει κάθε τι ωραίο που υπάρχει στα παιδιά, «Η αγάπη του ΘΕΟΥ και η αγάπη για τον συνάνθρωπο», ο Παγκόσμιος Ερυθρός Σταυρός δεν θα σταματήσει να είναι ο καλός Σαμαρείτης του Ευαγγελίου, στην καρδιά του οποίου θα βρίσκεται απήχηση κάθε πόνος.

Αδελφός Χρυσολόγος
πρώην Ιεραπόστολος των Λεπρών
Νειγύ 17-Πατήσια
Αθήνα 111-43»

ΤΟ ΠΑΣΧΑΛΙΝΟ ΜΗΝΥΜΑ ΤΟΥ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ

Η δύναμη της πίστεως στον αναστάνα Χριστό, επιτρέπει κάθε αισιοδοξία για το ξεπέρασμα όλων των δυσκολιών που σήμερα αντιμετωπίζει ο άνθρωπος. Αυ-

τό είναι το κύριο στοιχείο του Πασχαλινού Μηνύματος του προκαθημένου της Ορθοδοξίας Οικουμενικού Πατριάρχου κ. Δημητρίου, το οποίο δημοσιεύουμε ολόκληρο:

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ

ΕΛΕΩ ΘΕΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ

ΝΕΑΣ ΡΩΜΗΣ ΚΑΙ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΣ ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ

ΠΑΝΤΙ ΤΩ ΠΛΗΡΩΜΑΤΙ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ

ΧΑΡΙΝ ΚΑΙ ΕΙΡΗΝΗΝ ΠΑΡΑ ΤΟΥ ΕΝΔΟΞΩΣ ΑΝΑΣΤΑΝΤΟΣ ΣΩΤΗΡΟΣ ΧΡΙΣΤΟΥ

Ἐφθάσαμεν καί πάλιν, μέ τήν χάριν τοῦ Πανοικτίρμονος Θεοῦ, εἰς τό Πάσχα τῆς σωτηρίας ἡμῶν, τήν ἐορτήν τῶν ἐορτῶν καί τήν πανήγυριν τῶν πανηγύρεων. Διανύσαντες τήν μακράν καί ἐπίπονον περίοδον τῆς Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς· καθαρθέντες τάς αἰσθήσεις διὰ τῆς θεοσδότου νηστείας· διελθόντες διὰ τῆς στενῆς πύλης τοῦ Σταυροῦ, διὰ τῆς ὁποίας πρώτος διήλθεν ὁ ἀρχηγός τῆς σωτηρίας ἡμῶν· προσκυνήσαντες τό τίμιον ἐκούσιον πάθος Του καί τήν ζωοποιόν τριήμερον ταφήν Του· γευόμεθα ἤδη τῆς πλουσίας Τραπεζῆς τῆς Θεῆς Βασιλείας, Βασιλείας ἀγάπης, συγγνώμης καί εἰρήνης, Βασιλείας ἀνεσπέρου φωτός.

Ἐν μέσῳ τῆς λαμπρᾶς ταύτης πανηγύρεως ἅπαντες οἱ κατά τήν οἰκουμένην πιστοί ἀνταλλάσσομεν τόν ἀσπασμόν τῆς ἀγάπης, συγχωροῦντες τῇ Ἀναστάσει πάντα τά πρὸς ἀλλήλους πταίσματα, καί ἀντλούντες δύναμιν, πίστιν καί αἰσιοδοξίαν ἐκ τῆς νίκης τῆς ζωῆς ἐπὶ τοῦ θανάτου, τῆς ἀγάπης ἐπὶ τοῦ μίσους, τοῦ φωτός ἐπὶ τοῦ σκότους.

Ὅντως, ἀδελφοί ἀγαπητοί καί τέκνα περιπόθητα, ὄντως σήμερον «τά πάντα πεπληρῶται φωτός, οὐρανός τε καί γῆ καί τα καταχθόνια». Ἡ Ἀνάστασις τοῦ Κυρίου οὐδέν σημεῖον τῆς κτίσεως ἀφῆκε σκοτεινόν. Ἐλαμψε δι' αὐτῆς «φῶς ἐν χώρα καί σκιᾷ θανάτου». Δεν ἔχει πλέον θέσιν εἰς τήν ζωὴν μας ἡ ἀπελπισία καί ἡ ἀπόγνωσις. Ὅσον σκοτεινά καί ἂν ἐμφανίζονται τά πράγματα· ὅσον ἀπειλητικά καί ἂν φαίνονται τά ἀδιέξοδα εἰς τήν ζωὴν μας· ὑπάρχει φῶς, φῶς εἰς τό τέλος τῆς ἱστορίας, εἰς τήν τελικὴν ἔκβασιν τῶν πραγμάτων.

Μήνυμα, λοιπόν, αἰσιοδοξίας εἶναι τό πρῶτο μήνυμα τοῦ φέρει ἡ Ἀνάστασις τοῦ Κυρίου πρὸς πάντα ἄνθρωπον. Μήνυμα, τοῦ ὁποίου τόσην ἀνάγκην ἔχει ὁ ἄνθρωπος κάθε ἐποχῆς, καί μάλιστα ὁ ἄνθρωπος τῶν ἡμερῶν μας, ὁ ὁποῖος ἀρχίζει πλέον νά διαπιστώνῃ κατὰ τρόπον τραγικόν τό ἀδι-

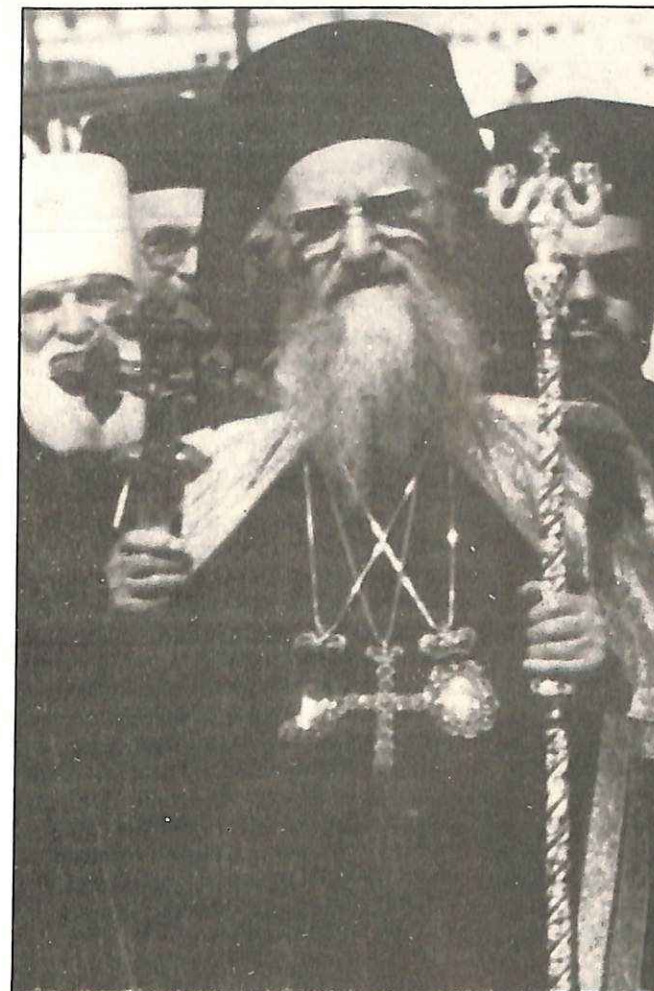
έξοδον, εἰς τό ὁποῖον τον ἔχει ὁδηγήσει ἡ αὐτονόμησις του ἐναντι τοῦ Θεοῦ, ἡ προσδοκία ὅτι δια τῆς τεχνικῆς καί τῆς ἐπιστῆμης θά ἐδημιούργει παραδείσους.

Ἡ Ἀνάστασις τοῦ Κυρίου μαρτυρεῖ κατὰ τρόπον πανηγυρικόν περὶ τῆς δυνάμεως τοῦ Θεοῦ νά ἐξάγῃ ἐκ τῶν ἀδιεξόδων φῶς καί ἐκ τῶν τάφων ζωὴν αἰώνιον. Ὁ ἀναστάς Κύριος ἰσταται ἐν τῷ μέσῳ τῆς ἱστορίας ὡς ἡ πλέον πειστική μαρτυρία περὶ τοῦ ὅτι τίποτε δεν εἶναι ἀδύνατον εἰς τόν Θεόν, καί ὅτι ἀρκεῖ εἰς τόν ἄνθρωπον νά εἶναι ἡνωμένος μετὰ τοῦ Θεοῦ, διὰ νά κατορθώσῃ τὸ ἀκατόρθωτον.

Ἄλλ' ἡ Ἀνάστασις τοῦ Κυρίου δεν φέρνει μόνον τό μήνυμα τῆς παντοδυναμίας τοῦ Θεοῦ, ἀλλὰ καί τῆς χάριτός Του. Ὁ εὐαγγελιστὴς τῆς Ἀναστασίμου Θεῆς Λειτουργίας, ὁ ὁποῖός συμβαίνει νά εἶναι καί ὁ Εὐαγγελιστὴς τῆς ἀγάπης, τονίζει εἰς τήν εὐαγγελικὴν περικοπήν τῆς μεγάλης αὐτῆς ἡμέρας, ὅτι «ἐκ τοῦ πληρώματος αὐτοῦ ἡμεῖς πάντες ἐλάβομεν καί χάριν ἀντὶ χάριτος», καί ὅτι, ἐνῶ ὁ Νόμος ἐδόθη διὰ τοῦ Μωϋσέως, «ἡ χάρις καί ἡ ἀλήθεια διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐγένετο».

Χάρις εἶναι, ὅ,τι μᾶς δίδει κανεῖς, χωρὶς νά μᾶς τό ὀφείλῃ· εἶναι ἐλευθέρω δωρεὰ ἀγάπης. Χάρις εἶναι, ὅ,τι παραβλέπει τήν ἀναξιότητά μας καί προσφέρεται εἰς πείσμά της. Χάρις εἶναι, ὅ,τι ὑπερβαίνει τόν νόμον, χωρὶς νά τόν καταργῇ. Χάρις εἶναι ὁ ἀπαραίτητος συνοδός τῆς ἀληθείας, χωρὶς τόν ὁποῖον ἡ ἀλήθεια μετατρέπεται εἰς τύραννον καί εἰς λογικόν σχῆμα. Ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ εἶναι αὐτό τοῦτο τὸ πρόσωπον τοῦ Ἀναστάντος Χριστοῦ, τὸ ὁποῖον μᾶς προσφέρεται ὡς «ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ καί Πατρός», καί βιοῦται ὡς «ἡ κοινωνία τοῦ Ἁγίου Πνεύματος», δηλαδὴ ὡς γεγονός ἐκκλησιαστικόν, ὡς κοινωνία ἀγάπης καί ὄχι ὡς ἀτομικόν κτῆμα.

Τοιαύτης, λοιπόν, χάριτος μέτοχοι καί ἐκφρασταί εἰμεθα

πάντες ὅσοι ἀναφωνοῦμε «ἐν ἐνὶ στόματι καί μιᾷ καρδίᾳ» τὸ «Χριστὸς Ἀνέστη» κατὰ τήν νύκτα ταύτην. Τό φῶς τῶν λαμπάδων μας γεμίζει τάς καρδίας μας ἀπὸ αἰσιοδοξίαν καί χάριν, πλουσίαν καί ἀπροϋπόθετον πρὸς πάντα ἄνθρωπον. Χάριν ἀντὶ χάριτος παρέχοντας εἰς ἀλλήλους κατὰ τό μέτρον τῆς χάριτος τοῦ Θεοῦ «ἐν προσώπῳ Ἰησοῦ Χριστοῦ», ἀς δοξολογήσωμεν ἐν ὕμνοις καί ᾠδαῖς πνευματικαῖς τόν Ἀναστάντα ἐκ νεκρῶν, διακηρύττοντες πανταχοῦ ὅτι «ἀληθῶς ἀνέστη ὁ Κύριος»!

Τὸ μήνυμα τοῦτο τῆς χάριτος, τοῦ φωτός καί τῆς ἐλπίδος ἀποστέλλοντες ἐκ τῆς πρώτης ταύτης τῶν Ὁρθοδόξων Καθέδρας πρὸς πάντας, ἀσπαζόμεθα φιλήματι ἐορτῶν τοὺς Μακαριωτάτους καί Ἱερωτάτους Προκαθημένους τῶν Ἀγιωτάτων Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν, καί πᾶσαν τήν σεβασμίαν Ἱεραρχίαν τοῦ καθ' ἡμᾶς Ἀποστολικοῦ καί Πατριαρχικοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου καί τῆς καθόλου Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, εὐλογοῦμεν σύμπαντα τὸν εὐαγῆ κλῆρον καί τὸν πιστὸν λαόν, ἀπευθύνομεν δὲ ἐγκάρδιον ἀναστάσιμον χαιρετισμόν πρὸς τοὺς ἀρχηγούς τῶν ἄλλων Ἐκκλησιῶν καί Ὁμολογιῶν, μετὰ τῶν ὁποίων ἐν διαλόγῳ ἀγάπης καί ἀληθείας διατελοῦμεν, εὐχόμενοι πρὸς πάντας πλουσίαν τήν εὐλογίαν καί χάριν τοῦ Ἀναστάντος Κυρίου ἐπ' ἀγαθῶ καί σωτηρίᾳ τοῦ κόσμου παντός.

Χριστὸς Ἀνέστη, ἀδελφοί καί τέκνα ἐν Κυρίῳ!

Ἁγιον Πάσχα 1989

Ὁ Κωνσταντινουπόλεως

διάπυρος πρὸς Θεόν εὐχέτης πάντων ὑμῶν».

Η ΓΙΟΡΤΗ ΤΗΣ ΜΗΤΕΡΑΣ

Κάθε χρόνο, τὴν πρώτη Κυριακὴ τοῦ Μαΐου, γιορτάζεται παγκόσμια ἡ Γιορτὴ τῆς Μητέρας. Εφέτος, αὐτὸς ὁ εορτασμός προσδιορίζεται γιὰ τὶς 7 Μαΐου. Φυσικά, εἶναι πέρα ἀπὸ τὴ λογικὴ, ὅτι ἡ μητέρα πρέπει νὰ ἔχει τὴ δική της γιορτὴ, μιὰ μέρα τὸ χρόνο. Γιατί ἡ μητέρα, ἔχει γιορτὴ κάθε μέρα ὅλου τοῦ χρόνου. Δηλαδή δεν χρειάζεται νὰ τὴν τιμήσουμε μόνο μιὰ φορὰ μέσα στις 365 ἡμέρες κάθε ἐτους. Ὀφείλουμε νὰ τὴν τιμάμε καὶ νὰ τὴν ευγνωμονοῦμε κάθε μέρα, κάθε ὥρα.

Τότε: Τὴ νύχτα ἔχει ἡ καθιέρωση αὐτῆς τῆς ξεχωριστῆς γιορτῆς; Εἶναι ἀπλό. Ἐνῶ ὁ σεβασμός, ἡ ευγνωμοσύνη καὶ ἡ ἀγάπη γι' αὐτὴν ποὺ μᾶς χάρισε τὴ ζωὴ, εἶναι συνεχῆ καὶ ἀδιάκοπη, σ' ὅλη τὴ διάρκεια τοῦ ἀνθρώπινου βίου, κρίθηκε ὅτι πρέπει νὰ ὑπάρξῃ καὶ μιὰ ἡμέρα μέσα στο χρόνο καὶ μάλιστα τὴν ἀνοίξη, τὴν ἐποχὴ τῆς ἀναδημιουργίας, τῶν λουλουδιῶν καὶ τῆς ἀγάπης, ποὺ ἡ μητέρα θὰ γίνετα ἀντικείμενο μιᾶς ἰδιαίτερης τιμῆς. Ποὺ τὰ παιδιά της, αὐτὰ τὰ ἴδια παιδιά ποὺ θεωροῦν αὐτονόητο τὸν ἀκατάλυτο δεσμό τους με τὴν μητέρα τους, θὰ τὴ σκεφθοῦν λίγο περισσότερο, θὰ τὴ δείξουν τὴν ἀγάπη τους με πιο συγκεκριμένους τρόπους.

Ὁ Θεὸς ποὺ τὰ πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησε, ὀρίζει στὴν ἐντολή του: «Τίμα τὸν πατέρα σου καὶ τὴν μητέρα σου...». Καὶ αὐτό, δεν εἶναι μόνο χρέος. Εἶναι ἀγάπη, πάνω ἀπὸ ὅλα.

Λένε πολλοί, ὅτι ὁ ομφάλιος λώρος ποὺ συνδέει τὴν μητέρα με τὸ νεογνό, οὐσιαστικά δεν κόβεται ποτέ. Με τὴν ἐννοία φυσικά, ὅτι ὁ δεσμός τους εἶναι ἀκατάλυτος, ἰσόβιος, πανίσχυρος. Καὶ εἶναι ἀλήθεια. Καὶ τὰ τελευταῖα ἀκόμη χρόνια, ποὺ τὸ παιδί ξεφεύγει ἐνωρίτερα ἀπὸ τὴ μητρικὴ ἀγκαλιά, καθὼς ἡ ζωὴ ἀλλάζει καὶ οἱ συνθήκες μεταβάλλονται, ἀκόμη καὶ τώρα, ὁ ξενιτεμένος, εἴτε φοιτητής, εἴτε στρατιώτης, εἴτε ἐργάτης, εἴτε ναυτικός, τὸ πρόσωπο ποὺ κύρια νοσταλγεῖ, τὸ ἄτομο ποὺ πάνω ἀπὸ ὅλα θέλει νὰ ξαναδεῖ, εἶναι ἡ μητέρα του.

Δεν εἶναι τυχαίῳ, ὅτι στις δύσκολες ὥρες μας, δύο γυναικες σκεφτόμαστε, δύο μητέρες επικαλούμαστε, αὐτὲς ζητάμε νὰ μοιρασθοῦν τὸν πόνο καὶ τὴν ἀγωνία μας. Τὴ Μητέρα τοῦ Θεοῦ καὶ τὴ δική μας Μητέρα. «Παναγία μου» καὶ «Μανούλα μου», εἶναι οἱ κραυγὲς τῆς προσδοκίας μας γιὰ συμπαράσταση.

Ὅλοι λοιπόν, μικροὶ καὶ μεγάλοι, ἀς μὴ λησμονοῦμε ποτέ τὴ γιορτὴ τῆς μητέρας. Δεν χρειάζονται πολλά: Δυὸ λόγια ἀγάπης, ἓνα λουλούδι, ἓνα χάδι, ἓνα ζεστό χαμόγελο, ἓνα ταπεινὸ «ευχαριστῶ». Καὶ ἐκεῖνη θὰ συγκινηθεῖ, θὰ καταλάβει, ὅτι ἀνταποδίδουμε τὴν ἀγάπη της, τὴν τιμοῦμε, τὴ σκεφτόμαστε.

ΤΟ ΠΝΕΥΜΑ ΚΙ Ο ΣΥΜΒΟΛΙΣΜΟΣ ΤΟΥ '21 Το χρέος των σύγχρονων Ελλήνων!

Η Πόλις εάλω! Η Πόλη κυριεύτηκε. Η Πόλη σκλαβώθηκε. Περιήλθε σε ξένα χέρια. Φοβερά τα επακόλουθα της Άλωσης: το τίμημα του κεφαλιού, ο φόρος του αίματος, το παιδομάζωμα, η ταπείνωση, ο εξευτελισμός, η σκλαβιά, η τυραννία, η φρίκη, η ερήμωση. Φοβερά κι απερίγραπτα τα δεινά του υπόδουλου Ελληνικού Λαού. Παντού φοβέρα. Παντού σκλαβιά.

Ταυτόχρονα, όμως, στην ψυχή του γεννιέται ο πόθος κι η ελπίδα πως πάλι, μια μέρα, θα ελευθερωθεί, πάλι θα γίνει ελεύθερος κι ανεξάρτητος εθνικά. Και περιμένει! Και περιμένει! Κι αποσταίνει να περιμένει! Αποσταίνει η ελπίδα του! Μα πάλι θεριεύει, πάλι ζωηρεύει, πάλι δυναμώνει, σαν ακούει των αιώνων τη φωνή να λέει:

«Μην σκιάζεστε στα σκότη!
Η λευτεριά, σαν της Αυγής
το φεγγαγόλο Αστέρι,
της Νύχτας το ξημέρωμα θα φέ-
ρει!»

Και «το πλήρωμα του χρόνου» ήρθε! Ήρθε η ιστορική, η ευλογημένη ημέρα της 25ης Μαρτίου 1821! Σύσσωμος ο σκλαβωμένος Ελληνικός Λαός, ιερός κλήρος και κάθε κοινωνική τάξη, σύσσωμο το σκλαβωμένο Ελληνικό Έθνος, παλεύει ν' αποτινάξει απ' τους ώμους του το ασήκωτο βάρος της δουλείας, το βαρύ κι απαίσιο ζυγό της σκλαβιάς. Να σπάσει τα βαρεία δεσμά της τυραννίας, τα δεσμά που τον περισφίγγουν και τον δεσμεύουν 400 ολόκληρα χρόνια, σκλαβιά και καταπίεση πρωτάκουστη κι απίστευτη.

Ο Έλληνας ραγιάς ξεσηκώνεται κι αγωνίζεται για τον εαυτό του, τους γονείς του, τη γυναίκα του, τα παιδιά του. Αγωνίζεται για τα πανανθρώπινα ιδανικά, για τη Θρησκεία του, την Πατρίδα του, την Οικογένειά του, την Ελευθερία του, την Ανεξαρτησία του, την Τιμή του, την Αξιοπρέπειά του.

Έχει πάρει την οριστική κι αμετάκλητη απόφαση ή να ελευθερωθεί ή να πεθάνει. Τ' αποδείχνει αυτό περίτρανα το σύνθημα: «ελευθερία ή θάνατος», ένα σύνθημα με διπλή διάσταση, δραματική, συνάμα και ηρωική.

Το σύνθημα αυτό, που διέσχισε τον ελληνικό ορίζοντα κι ακούστηκε στο παγκόσμιο στερέωμα, εκφράζει και το πνεύμα της ελληνικής επανάστασης, το

του **ΔΗΜΗΤΡΗ Γ. ΜΠΡΑΝΗ**

πνεύμα του '21, το βαθύτερο νόημα της Εθνεγερσίας.

Το '21 συμβολίζει το ηθικό μεγαλείο της ελληνικής ψυχής. Συμβολίζει την αιωνιότητα και την αθανασία της ελληνικής φυλής. Συμβολίζει την σταθερή κι αμετακίνητη προσήλωση κι αφοσίωση του Έλληνα στο υπέρτατο ιδανικό της Ελευθερίας, και της Ανεξαρτησίας, της Τιμής και της Αξιοπρέπειας, της Ισότητας και της Δικαιοσύνης.

Δηλώνει, ότι το πνεύμα νικά στην ύλη, καταλύει τη βία και την τυραννία και κατορθώνει το ακατόρθωτο, κατορθώνει ό,τι στη σφαίρα της ανθρώπινης λογικής φαίνεται παράτολμο κι ακατόρθωτο. Πετυχαίνει το θαύμα!

Πρωταγωνιστές κι αγωνιστές του '21 είναι οπλισμένοι με τα άυλα κι απροσμάχητα όπλα, που φέρνουν το όνομα: ΘΡΗΣΚΕΙΑ, ΠΑΤΡΙΔΑ, ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ, ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ, ΑΝΕΞΑΡΤΗΣΙΑ, ΤΙΜΗ, ΑΞΙΟΠΡΕΠΕΙΑ, ΙΣΟΤΗΤΑ, ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ. Είναι οπλισμένοι με το ανίκητο όπλο της ηρωικής κι αμετάκλητης απόφασης ή να ελευθερωθούν ή να θανατωθούν.

Οι Έλληνες του '21, πρωταγωνιστές κι αγωνιστές, ήρωες αληθινοί, διεκδικητές της τιμής και της ελευθερίας, του καλού και του ωραίου, του θαυμαστού και του αληθινού, του αιώνιου και του αθάνατου, έπραξαν το χρέος τους. Αψήφησαν τα πάντα. Δεν λογάριασαν με την ψυχρή λογική. Λογάριασαν και υπολόγισαν μόνο ένα, την απόκτηση και πάλι του περιπόθητου αγαθού της Ελευθερίας και της Ανεξαρτησίας.

Πάλεψαν και νίκησαν πρώτα τις προσωπικές τους αδυναμίες, το φόβο και το δισταγμό, τη φυσική δειλία και την αναστολή. Κι έπειτα ρίχτηκαν ακάθεκτοι και με ορμή, με σθένος και γενναιότητα ενάντια στο βάρβαρο κατακτητή, ενάντια στην ωμή βία και τη σκοτεινή βαρβαρότητα.

Αγωνίζονται αγώνα άνισο και δύσκολο, αγώνα, όμως, ζωής ή θανάτου, αγώνα ανθρώπινο και δίκαιο, ηρωικό και έντιμο. Εφτά χρόνια διεκδικούν τα απaráγραπτα δικά τους. Και δικαιώνονται. Ο Θεός της Ελλάδας τους ανταμείβει, τους στεφανώνει με το δίκαιο στεφάνι της δικαιοσύνης νίκης. Κι αυτοί τον υμνολογούν και τον δοξολογούν, τον εξυμνούν και τον

ευχαριστούν.

Το '21 τερματίζει μια πολύχρονη και πολύ οδυνηρή σκλαβιά και τυραννία και οριοθετεί μια νέα εποχή για τον Ελληνισμό και την Ελληνική Ορθοδοξία. Είναι, ταυτόχρονα, τέρμα κι αφετηρία, τέρμα δουλείας κι απαρχή της εθνικής μας αναγέννησης.

Η Ελληνική Επανάσταση του 1821, κοσμοϊστορικό γεγονός, γεγονός με παγκοσμιότητα και οικουμενικότητα, με ιστορικότητα διεθνών διαστάσεων, συγκινεί βαθύτατα την ελληνική ψυχή. Την εμπνέει και τη φλογίζει, τη δονεί και τη συγκλονίζει, όσο, ίσως, κανένα άλλο ιστορικό γεγονός της πολυκύμαντης και μακραίωνης Ελληνικής Ιστορίας.

Η 25η Μαρτίου 1821 αποτελεί το βάθρο της νεότερης Ελληνικής Ιστορίας και το θεμέλιο του σύγχρονου Ελληνισμού. Αποτελεί, επίσης, ανεξάντλητη πηγή ηθικών δυνάμεων και διδαγμάτων, προπύργιο της Ευρώπης και σπουδαστήριο της Ανθρωπότητας.

Η γενιά του '21 μας κληροδότησε το υπέρτατο αγαθό της Ελευθερίας και της Ανεξαρτησίας, αγαθό που το κέρδισε με καημό και δάκρυ, με πόνο και αίμα, με ηρωισμό και αυτοθυσία, με τίμημα πολύ ακριβό.

Το αγαθό, λοιπόν, αυτό έχουμε ιερό χρέος να το περιφρουρούμε και να το προασπίζουμε με όλες μας τις δυνάμεις. Να το προστατεύουμε σαν την κόρη του ματιού μας και να το αξιοποιούμε σε κάθε βήμα της ζωής μας και σε κάθε τομέα της κοινωνικής μας ζωής. Να το κάνουμε όραμα και πράξη, ιδέα και έργο. Η ευθύνη μας, ατομική και κοινωνική, είναι τεράστια. Διπλό το ιερό χρέος μας: η φύλαξη του αγαθού και η πολύπλευρη αξιοποίησή του!

Η ιστορική μνήμη είναι απαραίτητη στο Λαό και το Έθνος. Χωρίς αυτή δεν μπορεί να προχωρήσει στα ιστορικά και τα εθνικά πεπρωμένα του. Αυτή τον εμπνέει και τον καθοδηγεί, τον κατευθύνει και τον ενδυναμώνει. Λαός, που ξεχνάει την ιστορία του και το παρελθόν του, χάνει την πυξίδα του και τον προσανατολισμό του και γίνεται έρμαιο των ενστίκτων του. Και τελικά εξαφανίζεται.

Το '21, σταθμός πολυσήμαντος, ορόσημο της Ελληνικής και Παγκόσμιας Ιστορίας, εμπνέει και καθοδηγεί το Γένος μας, φωτίζει την πορεία μας και σηματοδοτεί το χρέος μας.

ΕΡΥΘΡΟΣΤΑΥΡΙΚΕΣ Δραστηριότητες

ΑΙΜΟΔΟΣΙΑ ΣΤΟ Α' ΕΣΠΕΡΙΝΟ ΛΥΚΕΙΟ

Για δεύτερη φορά εφέτος, οι μαθητές και οι μαθήτριες του Α' Εσπερινού Λυκείου Αθηνών οργάνωσαν εθελοντική αιμοδοσία, στην οποία, 50 νέοι και νέες πρόσφεραν με συγκινητική προθυμία το αίμα τους για τις ανάγκες πασχόντων συνανθρώπων μας, όπως και δύο καθηγητές τους. Ο σύλλογος των καθηγητών, ύστερα από εισήγηση του διευθυντή του Λυκείου κ. Κων. Ξενογιάννη, εξέφρασε την ευαρέσκειά του προς τους ευγενείς και φιλότιμους αυτούς νέους, που αν και εργαζόμενοι, σπεύδουν πάντοτε πρόθυμα να εκπληρώσουν το ανθρωπιστικό τους καθήκον.

ΝΕΑ ΜΕΛΗ ΤΟΥ Δ.Σ. ΤΟΥ ΕΕΣ ΚΟΡΙΝΘΟΥ

Το Δ.Σ. Τμήματος Κορίνθου του ΕΕΣ, συνεδρίασε υπό την προεδρία του προέδρου του ιατρού κ. Γ. Ράπτη και εξέλεξε σαν νέα μέλη του τον δικηγόρο κ. Ν. Γιαμπουράνη και τον διευθυντή της Εμπορικής Τραπεζής κ. Φ. Σπυρόπουλο, για τις θέσεις του γενικού γραμματέα και του ταμία αντίστοιχα. Στη συνέχεια, το Δ.Σ. αποφάσισε τη διανομή χρηματικών ποσών και τροφίμων σε πάσχουσες οικογένειες και μερίμνησε για την επιτυχία του λαμπρού, όπως πάντα, χορού του ΕΕΣ Κορίνθου, καθώς και τις λοιπές —πλούσιες πάντοτε— δραστηριότητες του Τμήματος.

ΞΕΝΟΙ ΕΡΥΘΡΟΣΤΑΥΡΙΤΕΣ ΣΤΟ ΛΟΥΤΡΑΚΙ

Δuo αξιωματούχοι του Ερυθρού Σταυρού της Δυτ. Γερμανίας επισκέφθηκαν το Τμήμα ΕΕΣ Λουτρακίου και συζήτησαν θέματα αμοιβαίου ενδιαφέροντος. Έγινε ανταλλαγή απόψεων για τις κατασκηνώσεις που ο Διεθνής Ερυθρός Σταυρός σκέπτεται να δημιουργήσει στο Λουτράκι και αποφασίσθηκε να σταλεί στη Φρανκφούρτη ειδικό στέλεχος του ΕΕΣ Λουτρακίου,

προκειμένου να εκπαιδευτεί ειδικά στο Κέντρο Φυσικών Καταστροφών που λειτουργεί στη γερμανική αυτή μεγαλούπολη. Στα πλαίσια της δραστηριότητάς του, το Τμήμα Λουτρακίου έχει να επιδείξει πλούσια προσφορά, όπως οι υπηρεσίες που προσέφερε στους σεισμοπαθείς της Καλαμάτας και της Ηλείας, με το να διαθέσει και το ξενοδοχείο Οικονόμιο για 50 σεισμόπληκτα παιδιά, επίσης το ενδιαφέρον του να προκαλέσει τη συμμετοχή τριών χειρουργών ορθοπεδικών ιατρών και δύο ειδικευμένων αδελφών στην Αρμενία, για τις υπηρεσίες που προσφέρει το ιατρείο στο κοινό, για την μεταφορά διαφόρων ασθενών στα Νοσοκομεία με το υπηρεσιακό ασθενοφόρο, και για την οργάνωση διαφωτιστικών ομιλιών σε Σχολεία, Στρατό, Αστυνομία, εργοστάσια, για την αντιμετώπιση του Έιτς και των ναρκωτικών.

ΚΑΙ ΠΑΛΙ ΠΑΡΟΝΤΕΣ ΟΙ ΣΑΜΑΡΕΙΤΕΣ ΜΑΣ

Οι Σαμαρείτες του τμήματος Πατρών του ΕΕΣ, δίνουν πάντοτε το παράδειγμα. Συνεπείς σε όλες τις προσπάθειες για το καλό του συνανθρώπου και του τόπου μας, προέβησαν σε μια ακόμη αναστασιακή προσπάθεια στην ακτή Αυμαίων, όπου, με την καθοδήγηση του Φιλοδασικού Συλλόγου, φύτεψαν 500 δενδρύλλια πεύκης, κουκουναριάς και δάφνης. Οι νέοι μας που πήραν μέρος σ' αυτήν την προσπάθεια, ήταν οι: Αναστάσιος, Γερασιμάτος, Νικόλαος Γιατράς, Νατάσα Καραγιάννη, Αναστάσιος Στεφάτος, Κοσμάς Γερασιμάτος, Θεόδωρος Κούτσας, Γρηγόρης Γρηγορόπουλος, Παρασκευή Φαράου, Άννα Κολοτούρου, Νεκτάριος Γυνάργυρος, Κωνσταντίνος Τουλιάτος και Αριστείδης Κονιδάρης.

Εξάλλου, το Τμήμα Πατρών του ΕΕΣ συνέχισε και αυτό την αδιάκοπη προσφορά του στους κατοίκους της Πελοποννησιακής πρωτεύουσας, με εκδηλώσεις φιλαλληλίας, ενδιαφέρουσες ιατρικές διαλέξεις, προσφορά ουσιαστικής συνδρομής στην επιτυχία των εκδηλώσεων του Πατρινού Καραβαλιού, επισκέψεις στα γηροκομεία κλπ.

ΠΡΟΣΦΟΡΑ ΣΤΕΓΗΣ ΑΠΟ ΤΟΝ ΔΗΜΟ

Ομόφωνα το Δημοτικό Συμβούλιο ενέκρινε αίτημα για χορήγηση στέγης στον Ελληνικό Ερυθρό Σταυρό Νεότητας Περιστερίου, προκειμένου να οργανωθεί και να επεκτείνεται το κοινωνικό του έργο.

Η διοίκηση του ΕΕΣΝ Περιστερίου, ευχαριστεί θερμά τον δήμαρχο και το δημοτικό συμβούλιο Περιστερίου για την απόφαση χορήγησης στέγης.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΟΥΝ ΤΟΝ ΕΕΣ ΝΕΟΤΗΤΟΣ

- Με επιστολή του, ο ιερέας πατήρ Παναγιώτης Αρφάνης, από το Γύθειο ευχαριστεί τον ΕΕΣΝ για την αποστολή δωρεάν ρουχισμού για προστατευόμενους αναξιοπαθούντες ενορίτες του.
- Οι μαθητές του δημοτικού σχολείου Καταράκτης Άρτας, ευχαριστούν τον ΕΕΣΝ για την αποστολή 17 δεμάτων ειδών ρουχισμού και εκφράζουν την επιθυμία για συνέχιση της συνεργασίας τους με τον ΕΕΣ Νεότητος.

ΠΡΟΣΦΟΡΑ ΑΙΜΑΤΟΣ ΣΤΟ ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ

Στα πλαίσια της καμπάνιας για την προσφορά αίματος στους πάσχοντες συνανθρώπους που γίνεται αυτή την περίοδο ο Ελληνικός Ερυθρός Σταυρός Νεότητας Περιστερίου σε συνεργασία με το Δρακοπούλειο Κέντρο Αιμοδοσίας και υπό την αιγίδα του δήμου, οργάνωσε αιμοληψία την Κυριακή 19 Μαρτίου στην αίθουσα του Δημοτικού Συμβουλίου Περιστερίου.

Για την αιμοληψία συνεργάστηκαν οι Σύλλογοι Γονέων και Κηδεμόνων των 3ου και 35ου Δημοτικών Σχολείων Περιστερίου και μεταξύ των αιμοδοτών είναι και οι δημοτικοί σύμβουλοι κ. Απ. Γιαννόπουλος και Κων. Βουρλιωτάκης.

Της αιμοληψίας προέστατο η γιατρός Κ. Παπαδοπούλου, η διευθύντρια των Δημοσίων Σχέσεων του τμήματος Αιμοδοσίας του ΕΕΣ και η κ. Αφροδίτη Κωστάλα έφορος αιμοδοσίας του ΕΕΣ.

ΑΠΟΝΕΜΗΘΗΚΑΝ ΤΑ ΠΤΥΧΙΑ ΣΕ ΝΕΕΣ ΕΘΕΛΟΝΤΡΙΕΣ ΤΟΥ Ε.Ε.Σ. ΛΑΡΙΣΗΣ

Παρουσία επισήμων κι ερυθροσταυριτών έγινε χτες στο «Χατζηγιάννειο» Πνευματικό Κέντρο, η τελετή της απονομής πτυχίων νέων εθελοντριών αδελφών του Ελληνικού Ερυθρού Σταυρού Λαρίσης.

Την εκδήλωση, στη διάρκεια της οποίας, βραβεύθηκαν ο ιδιοκτήτης και εκδότης της εφημερίδας «Ελευθερία» κ. Παναγιώτης Δημητρακόπουλος και οι κ.κ. Ευάγγελος και Ειρήνη Σαμαρίνα, έμποροι, άνοιξε με ομιλία του, ο πρόεδρος του Δ.Σ. του τμήματος Ε.Ε.Σ. Λαρίσης κ. Κωνσταντίνος Παπακωνσταντίνου.

Ο κ. Παπακωνσταντίνου ευχαρίστησε εκτός από τους τιμώμενους πολίτες τις θρησκευτικές, πολιτικές, δικαστικές και στρατιωτικές αρχές της πόλης μας, γιατί ένθερμα και ολόψυχα δίνουν το παρόν κάθε φορά. Ευχαριστίες εξάλλου, απευθύνθηκαν και στους εκπροσώπους των αδελφών τμημάτων Βόλου, Τρικάλων και Καρδίτσας, τους εκπροσώπους του Ραδιοφωνικού Σταθμού και του Τοπικού Τύπου, τους διευθυντές του Γενικού Κρατικού Νοσοκομείου και του 404 Στρατιωτικού Νοσοκομείου, τους γιατρούς, τις προϊστάμενες και νοσοκόμους, την καθηγήτρια κ. Νίτσα Βαχλιώτου, τον αντιπρόεδρο του τμήματος, γιατρό κ. Ευάγ. Ναούμ, και την δ. Έφη Θεοδωράκη, διδάσκουσα του Ερυθρού Σταυρού.

Στη συνέχεια μίλησε η κ. Χριστίνα Κωλέτη, επιθεωρήτρια αδελφών Ε.Ε.Σ. η οποία αφού μετέφερε χαιρετισμό των αδελφών Αθηνών, των μελών και του προέδρου της Γενικής Εφορείας του Σώματος, αναφέρθηκε με γλαφυρότητα στις υποχρεώσεις των αδελφών, καθώς και στο πολυμέτωπο αγώνα του Ερυθρού Σταυρού, για την αντιμετώπιση των μεγάλων σημερινών προβλημάτων.

Ακολουθώντας, λόγο εκφώνησε ο γενικός γραμματέας του Ε.Ε.Σ. κ. Ευάγγελος Μπάστας, που μετέφερε ευχές του προέδρου Ελληνικού Ερυθρού Σταυρού και έκανε μια σύντομη αναδρομή στη δραστηριότητα του Ε.Ε.Σ. καθώς και στο ανθρωπιστικό και μεγάλης σημασίας έργο του Ερρίκου Ντυνάν, εκφράζοντας την ευχή η αρωγή του να γίνεται μόνον σε καιρό ειρήνης και ποτέ σε καιρό πολέμων και καταστροφών.

Τέλος, ο κ. Μπάστας ευχαρίστησε όλους όσους συνέβαλαν στη λειτουργία του σώματος και δη τον ανώνυμο εθελοντή, τον πρόεδρο και το Δ.Σ. του τοπικού τμήματος Λαρίσης που, όπως είπε, είναι από τα πιο ζωτικά —τις αρχές και τις διευθύνσεις των νοσηλευτικών μονάδων, τους γιατρούς και τις νοσηλεύτριες και κυρίως τη διδάσκουσα δ. Θεοδωράκη.

Στη συνέχεια, τιμήθηκαν με το μετάλλιο του Ελληνικού Ερυθρού Σταυρού ο κ. Παν. Δημητρακόπουλος, για την αξιόλογη οικονομική ενίσχυσή του στο τμήμα Λαρίσης, αλλά και για το γεγονός ότι προάγει και συντελεί τα μέγιστα στην ευδόωση των υπό του Ερυθρού Σταυρού επιδιωκόμενων σκοπών και στόχων, καθώς επίσης και το ζεύγος Ειρήνης και Ευαγ. Σαμαρίνα, οι οποίοι τον περασμένο Ιανουάριο δώρισαν στον Ελληνικό Ερυθρό Σταυρό είδη καινούργιους ιματισμούς, αξίας πλέον των 10.000.000 δραχμών.

Χάλκινο μετάλλιο για την προσφορά τους στο εθελοντικό ερυθροσταυρικό έργο απονεμήθηκε επίσης στην κ. Βαχλιώτου και τον γιατρό, κ. Δημ. Μπαλοδήμο, Επίσης ανακοινώθηκε η προαγωγή αδελφών κι ακολούθησε η βράβευση των είκοσι συνολικά κοριτσιών, που εισέρχονται πλέον και επίσημα στην ερυθροσταυρική οικογένεια. Μετά την απονομή, χαιρετισμό προς τις νέες αδελφές απήυθυνε η εθελόντρια αδελφή κ. Αθανασία Καρνάβου, πρόεδρος της εφορείας Αδελφών, που τόνισε πως ο τίτλος της αδελφής είναι χριστιανικός κι ευχήθηκε οι νέες να γίνουν αποτελεσματικές βοηθοί στον ανθρωπινό πόνο ενώ εκ μέρους της νέας δοκίμου αδελφής, απάντησε η κ. Ευαγγελία Πέρπερα.

Την τελετή, την οποία πλαισίωσε η χορωδία της μαέστρου κ. Μάγδας Αλεξανδρή, υπό τη διεύθυνση της ίδιας, τίμησαν με την παρουσία τους εκπρόσωποι της Μητρόπολης, ο κ. Γιάν. Σωτηρίου ως εκπρόσωπος της Δημοτικής Αρχής, εκπρόσωπος της 110 Πτέρυγας Μάχης του Αρχηγείου Τακτικής Αεροπορίας, ο διευθυντής της Δημοτικής Εκπαίδευσης κ. Παναγιώτης Γιωτάκης, ο επίτιμος γεν. γραμματέας του τμήματος κ. Γκαράνης, ο αντιπρόεδρος κ. Πανιάλης, ο πρόεδρος του συλλόγου δασκάλων κ. Δημ. Νταφούλης και πλήθος άλλων φίλων της ερυθροσταυρικής οικογένειας. Ακολούθησε δεξίωση.

Οι 41 δημότες του Περιστερίου που έδωσαν αίμα είναι οι παρακάτω:

1) Γιαννόπουλος Απόστολος, 2) Μοσχάτος Ιωάν., 3) Μαστοράκης Νικ., 4) Φραγκουλατζής Ελ., 5) Μηνικός Δημ., 6) Ποσοτίδης Παν., 7) Χριστοφόρου Στ., 8) Χαιρετάκης Ελ., 9) Γαβριελάτος Νικ., 10) Βουρλιωτάκης Κων., 11) Βελμάκος Κων., 12) Καπίτσας Σπύρος, 11) Καπίτσα Μάρθα, 14) Παπασπύρου Σπ., 15) Μαντάς Ανδρέας, 16) Μαντά Γεωργία, 17) Πέτροβα Σοφία, 18) Γούλιαρη Μαρία, 19) Χριστοπούλου Β., 20) Ρόκα Πην., 21) Σπανού Πιπίτσα, 22) Ράσιος Στυλ., 23) Βεϊζης Σεραφείμ, 24) Καραγιάννη Ελένη, 25) Ελ-Ζερέυ Μαρία, 26) Ελ-Ζερέυ Παύλος, 27) Ιωαννίδου Μαρ., 28) Μπαλτούμας Κων., 29) Πυλαρινός Κων., 30) Σταματόπουλος Αντ., 31) Καράμαλη Στέλλα, 32) Χειλαρη Αφροδίτη, 33) Ελευθεράτος Θεόδ., 34) Ιωαννίδης Γεώργ., 35) Τριποδιανός Πολ., 36) Καραπιπέρης Γ., 37) Μωρούλης Νικ., 38) Αβανιτάκη Χαρ. 39) Βρυώνης Παναγ., 40) Μάσσας Αθαν., 41) Μάρκος Νικόλαος.

ΤΟ ΕΡΓΟ ΤΗΣ ΥΠΗΡ. ΑΝΑΖΗΤΗΣΕΩΝ

Πλούσια ήταν η δραστηριότητα της Υπηρεσίας Αναζητήσεων του Ε.Ε.Σ. κατά το πρώτο τρίμηνο του 1989. Όπως μας πληροφορεί σημείωμα της Υπηρεσίας, μεταξύ άλλων:

- «1. Εισήλθαν στην Υπηρεσία μας 470 έγγραφα που αφορούσαν 678 άτομα, για υποθέσεις Μ. Ασίας, Β' Παγκοσμίου, Εμφυλίου, διαφόρων συρράξεων, προσφάτων εξαφανίσεων γερόντων, παιδιών, βεβαιώσεων Ομήρων Κατοχής, κ.λπ.
2. Χορηγήσαμε σε δικαιούχους αποκατάστασης 37 θετικές και 1 αρνητική βεβαίωση ομηρίας, βάσει του Ν. 1285/1982 για την αναγνώριση της Εθνικής Αντίστασης (1941-1944).
3. Στείλαμε σε ξένους Ε.Σ., τμήματα Ε.Ε.Σ., διάφορες Υπηρεσίες (Υπουργεία, Αστυνομικές Αρχές, Προξενικές Αρχές, Ληξιαρχεία κ.λπ.) και ιδιώτες, 320 έγγραφα, που αφορούσαν 514 άτομα.
4. Στείλαμε σε ενδιαφερόμενους 115 πιστολές που αφορούσαν 179 άτομα.
5. Βρέθηκαν 196 άτομα, 162 μέσω αλληλογραφίας και 34 μέσω ραδιοφώνου, για τα οποία είχαν υποβληθεί σχετικές αιτήσεις. Ενδεικτικά αναφέρουμε τις πιο κάτω 4 υποθέσεις:
 - α) Ο θεός από την Αθήνα αναζητά τους ανηψιούς του, την τύχη των οποίων αγνοούσε από το

1950, όταν αυτοί κατοικούσαν στο χωριό Προσωτσάνη Δράμας. Βρέθηκαν με τις οικογένειές τους σε περιοχές της Ελλάδας (άτομα 23).

- β) Η εξαδέλφη από την Ρωσία αναζητά τον εξαδελφό της, την τύχη του οποίου αγνοούσε από το 1984, όταν αυτός κατοικούσε στη Θεσσαλονίκη. Βρέθηκε με την οικογένειά του στη Δράμα. (Άτομα 5, από τα οποία 1 απεβίωσε).
 - γ) Ο αδελφός από την Αθήνα, αναζητά τον αδελφό του, την τύχη του οποίου αγνοούσε από το 1968, όταν αυτός κατοικούσε στη Βραζιλία. Βρέθηκε στο Sao Paulo Βραζιλίας (άτομο 1).
 - δ) Ο ανηψιός από την Αθήνα αναζητά τις θείες του, την τύχη των οποίων αγνοούσε από το 1958, όταν αυτές κατοικούσαν στην Ελλάδα και σε άγνωστες πόλεις. Βρέθηκαν με τις οικογένειές τους σε περιοχές της Ελλάδας και στην Αυστραλία. (Άτομα 40).
6. Λάβαμε 9 μηνύματα από τις εμπόλεμες περιοχές ΙΡΑΝ-ΙΡΑΚ, ΛΙΒΑΝΟΥ-ΙΣΡΑΗΛ προς επίδοση στους παραλήπτες τους στην Ελλάδα και στείλαμε 4 μηνύματα στον Διεθνή Ερυθρό Σταυρό.
7. Κλείσαμε με θετικό αποτέλεσμα 54 υποθέσεις που αφορούσαν 107 αγνοούμενα άτομα, δίνοντας κάποια σχετική πληροφορία για την τύχη τους, στους αιτούντες.
8. Επίσης, εξαντλήσαμε όλα τα μέσα έρευνας για 14 υποθέσεις, που αφορούσαν 23 άτομα, με αρνητικό αποτέλεσμα, ενώ αναφέρονται και πολλές άλλες δραστηριότητες.

ΝΕΟΣ ΙΑΤΡΙΚΟΣ ΟΔΗΓΟΣ ΤΩΝ ΠΛΟΙΩΝ

Μια επιμελημένη, πολυτελής και χρησιμότητα έκδοση για τους ναυτικούς, κυκλοφόρησε ο Ελληνικός Ερυθρός Σταυρός και το Ινστιτούτο Ναυτιλιακών Μελετών και Έρευνας. Την έκδοση που αποτελείται από 300 σελίδες με έγχρωμα σχεδιαγράμματα και φωτογραφίες, πίνακες και άλλο πληροφοριακό υλικό για τις ασθένειες και την αντιμετώπισή τους, επιμελήθηκε ο γενικός διευθυντής του ΙΝΜΕΡ κ. Γιώργος Μαρογιάννης. Στο εγχειρίδιο αυτό έχει συγκεντρωθεί όλη η πείρα του Κέντρου Ιατρικών Οδηγιών του ΕΕΣ από την πολύχρονη ραδιοηλεκτρονική επικοινωνία των γιατρών του με τα ελληνικά πλοία, οσάκις παρουσιάζονταν ασθένειες ή ατυχήματα ναυτικών που απαιτούσαν ιατρική φροντίδα.

Πάντοτε δραστήριος ο ΕΕΣΝ Κορίνθου

Πιστά στα Ερυθροσταυρικά ιδεώδη, τα μέλη του ΕΕΣ Νεότητας Κορίνθου δεν σταματούν την κοινωφελή δράση τους, προκειμένου να ανακουφίσουν τους πάσχοντες, να συντροφεύουν τους μοναχικούς, να βοηθήσουν τους αναξιοπαθούντες. Έτσι πραγματοποιήσαν επίσκεψη στα γηροκομεία της πόλης τους, χαρίζοντας τη δροσιά, το γέλιο τους, τα τραγούδια και τους χορούς τους στους ηλικιωμένους τροφίμους. Την ομάδα που πραγματοποίησε την επίσκεψη αποτελούσαν 40 νέοι του ΕΕΣΝ, με επικεφαλής την πρόεδρο κα Νίκη Φούφα-Σούκουλη και την ταμία του τμήματος κα Αναστασία Ζόγκα-Δαλαμαρίνη. Εξάλλου τον Μάρτιο, οργάνωσαν φιλανθρωπικό χορό, στη στρατιωτική λέσχη της πόλης. Στη φωτογραφία στιγμιότυπο από την επίσκεψη στο γηροκομείο.

ΑΙΜΟΔΟΣΙΑ ΣΤΗ ΒΟΥΛΗ

Για μια ακόμη φορά, οι υπάλληλοι της Βουλής πρόσφεραν το αίμα τους για πάσχοντες συνανθρώπους. Ανταποκρινόμενοι στο κάλεσμα του συλλόγου τους, περισσότεροι από 70 υπάλληλοι του Κοινοβουλίου συγκεντρώθηκαν στην αίθουσα Τροπιάων της Βουλής και έδωσαν αίμα στο συνεργείο αιμοληψίας του Δρακοπούλειου Κέντρου του Ε.Ε.Σ. Για άλλη μια φορά, θερμά συγχαρητήρια.

ΝΕΕΣ ΕΘΕΛΟΝΤΡΙΕΣ ΣΤΟΝ Ε.Ε.Σ. ΑΡΓΟΥΣ

Το Τμήμα Άργους του Ε.Ε.Σ. με ανακοίνωσή του που υπογράφεται από τον πρόεδρό του κ. Α. Πραξιτέλους, καλεί τις κυρίες και δεσποινίδες του Άργους που θέλουν να γίνουν μέλη

του σώματος των Εθελοντριών Αδελφών του Ε.Ε.Σ., να δηλώσουν την επιθυμία τους να παρακολουθήσουν τα σχετικά μαθήματα στα τηλέφωνα 29.950 και 20.216.

Η ΜΗΤΡΟΠΟΛΗ ΗΛΕΙΑΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΙΜΟΔΟΣΙΑ

Ο σεβασμιότατος Μητροπολίτης Ηλείας κ. Γερμανός με εγκύκλιό του προς τους ιερείς της Μητρόπολης τους παρακαλεί να προσπαθήσουν ώστε να ιδρυθεί σε κάθε ενορία ένας μικρός πυρήνας εθελοντών αιμοδοτών, ώστε, σιγά-σιγά η εθελοντική αιμοδοσία να διαδοθεί για να μπορέσουμε να καλύψουμε τις ανάγκες της χώρας μας σε αίμα. Σημειώνουμε, ότι ενώ οι ανάγκες μας σε αίμα φθάνει τις 500 χιλιάδες φιάλες περίπου το χρόνο μόνο το 20% καλύπτεται από εθελοντές αιμοδότες.

ΜΕΤΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ ΕΠΙΣΚΕΠΤΡΙΩΝ

Άρχισε και βρίσκεται ήδη σε εξέλιξη το τρίμηνο πρόγραμμα μετεκπαίδευσης για νοσηλεύτριες και επισκέπτριες αδελφές του Ελληνικού Σταυρού, από Νοσηλευτικές Μονάδες, Κέντρα Υγείας και Σχολές Αδελφών. Κεντρικό θέμα του προγράμματος: «Αρχές και μέθοδοι διδασκαλίας».

ΑΝΑΣΥΣΤΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΕΙΟΥ Ε.Ε.Σ.

Ανασύσταση του Προεδρείου του Διοικητικού Συμβουλίου του Ε.Ε.Σ. έγινε μετά την παραίτηση του προέδρου του κ. Λεωνίδα Καμπάνη. Το νέο προεδρείο του Ε.Ε.Σ. έχει την ακόλουθη σύνθεση: Πρόεδρος: Ανδρέας Μαρτίνης, Αντιπρόεδροι κατ' αλφαβητική σειρά: Έλλη Δημητρίου, Γεώργιος Περιμένης, Νίκος Τσιριγώτης, Γενικός Γραμματέας, Ευάγγελος Μπάστας, Αναπληρωτής Γεν. Γραμμέας: Μαρία Μαλικούτη, Σύμβουλος Ταμίας: Ιωάννης Αγαπάκης, Έφορος Υλικού: Γεώργιος Βάρδας.

ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ ΓΙΑ ΤΟ AIDS

Οι Εθελόντριες Αδελφές του Ε.Ε.Σ. Θεσσαλονίκης, ενημερώθηκαν για το μεγάλο πρόβλημα που απασχολεί αυτό τον καιρό την παγκόσμια κοινή γνώμη και έχει προσλάβει ήδη διαστάσεις τραγωδίας, το Σύνδρομο Επίκτητης Ανοσοποιητικής Ανεπάρκειας (AIDS). Την ενημέρωση, που οργανώθηκε στην αίθουσα διδασκαλίας του Ε.Ε.Σ. Θεσσαλονίκης (Κουντουριώτου 10), έκανε η διευθύντρια του εργαστηρίου κλινικής βιοχημείας του Θεαγενείου νοσοκομείου κυρία Αλίκη Παπαδοπούλου-Μπούτη.

ΟΙ ΕΘΕΛΟΝΤΡΙΕΣ ΤΟΥ Ε.Ε.Σ. ΛΑΡΙΣΗΣ

Οι Εθελόντριες Αδελφές του Ε.Ε.Σ. Λαρίσης οργάνωσαν με μεγάλη επιτυχία «απογευματινό» στο κέντρο «Φρούριο» της πόλης τους.

Η εκδήλωση που διοργανώθηκε με σκοπό τα έσοδα της να διατεθούν για την ενίσχυση απόρων οικογενειών πλαισίωσε ο Δημήτρης Καραμανώλης, ο οποίος ερμήνευσε γνωστά κομμάτια με βιολί. Την εκδήλωση προλόγισε η πρόεδρος κ. Άννα Καραμανώλη και η αντιπρόεδρος κ. Καρτσαφλέκη.

Ο ΕΕΣ, υπερήφανος για τη νεότητα μας

Επευφημήθηκαν ζωηρά, από την Πατραϊκή κοινωνία, τα τμήματα εθελοντριών αδελφών και οι ομάδες Σαμαρειτών του ΕΕΣ Πατρών, κατά την παρέλαση για την εθνική μας επέτειο. Με επικεφαλής μια μεγάλη ερυθροσταυρική σημαία, που έφεραν ανοιχτή στα χέρια τους οι εθελόντριες, άνοιγαν οι ωραίοι σχηματισμοί, με τις αδελφές παλαιότερων σειρών επικεφαλής, με τις μπλε στολές τους, τις νεότερες αδελφές με τις λευκές στολές στη συνέχεια και κατόπιν τμήμα Σαμαρειτών, από ευσταλείς νέους και νέες, με την εθνική μας σημαία επικεφαλής. Ο Ερυθρός Σταυρός, είναι υπερήφανος για την ελληνική νεότητα, που στρατεύεται εθελοντικά στον αγώνα του καλού, της ανθρώπινης προσφοράς και της αυτοθυσίας, σε όλες τις περιοχές της χώρας μας. Οι νέοι μας είναι έτοιμοι να συμπαράστανται, να αγωνισθούν, να βοηθήσουν, για να καταδεικνύεται καθημερινά το μεγαλείο των Ερυθροσταυρικών ιδεωδών. Στις φωτογραφίες, στιγμιότυπα από την παρέλαση των Πατρών.

ΘΕΛΕΤΕ ΝΑ ΜΕΤΑΣΧΕΤΕ ΣΕ ΕΥΡΩΠΑΪΚΕΣ ΚΑΤΑΣΚΗΝΩΣΕΙΣ

Ο Ε.Ε.Σ. Νεότητος έχει λάβει, μέχρι σήμερα, προσκλήσεις για συμμετοχή μελών του σε κατασκηνώσεις-συναντήσεις νέων, που διοργανώνουν οι Εθνικοί Σύλλογοι Ε.Σ. των παρακάτω χωρών:
1. ΑΥΣΤΡΙΑ
Κατασκηνώση φιλίας μελέτης 7-24/7/89 LANGENLOIS N. Αυστρίας
Διαμονή σε σχολείο για εσωτερικά παιδιά
Ατομα: 3 νέοι ηλικίας 16-18 ετών και 1 αρχηγός άνω των 20
Γλώσσες: Αγγλική η Γερμανική.
2. ΣΟΥΗΔΙΑ
Διεθνής κατασκηνώση νέων κοντά στο MALMO N. Σουηδία 2-12/8/89
Διαμονή σε σκηνή ή «καλύβα»
Ατομα: 5 νέοι ηλικίας 15-30.
Γλώσσα: Αγγλική.

3. ΙΡΛΑΝΔΙΑ
Διεθνής συνάντηση νέων κοντά στο Δουβλίνο 27/7-4/8/89
Ατομα: 2 νέοι ηλικίας 16-20 ετών και 1 αρχηγός άνω των 21
Γλώσσα: Αγγλική.
4. ΡΟΥΜΑΝΙΑ
Διεθνής κατασκηνώση νέων στο COSTINESTI. Μαύρη θάλασσα 20/7-11/8/89.
Ατομα 2 νέοι ηλικίας 16-22 ετών και 1 ενήλικος αρχηγός.
5. ΓΑΛΛΙΑ
Διεθνής συνάντηση νέων κοντά στα Πυρηναία 1-10/9/89
Ατομα: 2 νέοι ηλικίας 18-21 ετών.
Γλώσσα: Γαλλική.
6. ΥΠΕΡΚΑΤΑΣΚΗΝΩΣΗ 89 1-14/9/89 Ιταλία-Ελβετία

Διοργανωτές: Διεθνής Ερυθρός Σταυρός. Συνδεδεμένος Ε.Σ. και Ε.Η. Ιταλικός Ε.Σ. Ελβετικός Ε.Σ. α' φάση: 1-11/9, SOLFRERINO Ιταλίας διαμονή σε σκηνές (υπνόσκαλοι) β' φάση: 11-14/9, Γενεύη Ελβετίας διαμονή σε καταφύγια πολιτικής προστασίας
Ατομα: 4 νέοι ηλικίας 18-22 ετών και 1 αρχηγός ηλικίας 22-35 ετών.
Γλώσσα: Αγγλική.
Όλοι οι διοργανωτές των παραπάνω κατασκηνώσεων αναλαμβάνουν την κάλυψη των εξόδων παραμονής των αντιπροσώπων μας, οι οποίοι θα επιβαρυνθούν όμως με τα εισιτήρια μετάβασης και επιστροφής τους.
Οι ενδιαφερόμενοι να λάβουν μέρος πρέπει να αποστείλουν σύντομο βιογραφικό σημείωμα τους στον ΕΕΣΝ, Αλκιβιάδου 4, ΑΘΗΝΑ. Τηλ. 8832.350, 8832.351 το ταχύτερο δυνατόν.

ΤΙΜΗΘΗΚΕ Ο κ. ΑΝ. ΖΟΥΜΠΟΣ

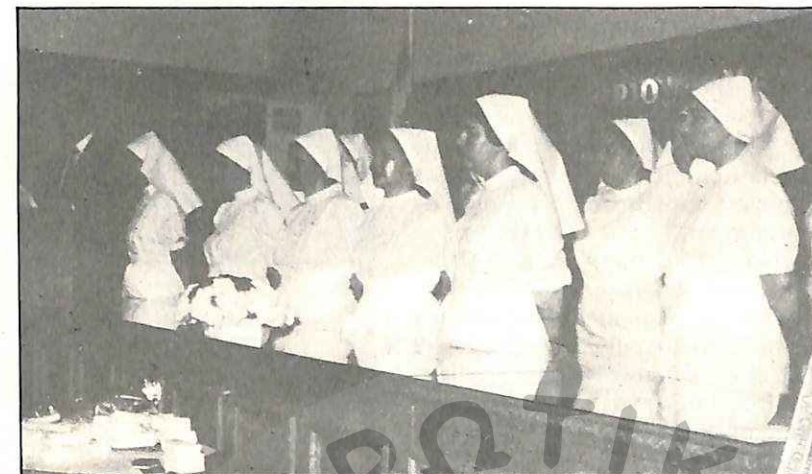
Τα Πανεπιστήμια Πατρών και Αθηνών, οργάνωσαν στην Πάτρα διήμερο Συμπόσιο Φιλοσοφίας, για να τιμηθεί ο αποχωρών από την καθηγητική του έδρα Καθηγητής Φιλοσοφίας κ. Αναστάσιος Ν. Ζούμπος, ο πρώτος καθηγητής και πρώτος πρύτανης του Πανεπιστημίου Πατρών, που είναι παράλληλα, τα τελευταία 15 χρόνια συνεχώς και πρόεδρος του τμήματος Πατρών του Ελληνικού Ερυθρού Σταυρού.

Το συμπόσιον ετέλει υπό την προεδρία του ακαδημαϊκού και καθηγητού Πανεπιστημίου Αθηνών κ. Μητσοπούλου.

Μετά το τέλος των επιστημονικών ανακοινώσεων επραγματοποιήθη εόρτιος συνεδρία και εις το βήμα της πρυτανείας ανήλθαν πολλοί συνάδελφοί του, και τα πνευματικά σώματά δια των εκπροσώπων τους (όπως η Αχαϊκή εταιρεία μελετών, η οποία διατελεί υπό την προεδρίαν του κ. Ζούμπου κ.λπ.).

Μεταξύ των πρώτων ομίλησε και ο αντιπρόεδρος του τμήματος Ε.Ε.Σ. εκ μέρους αυτού, επίτιμος Δικηγόρος και τώως Πρόεδρος Δικηγορικού Συλλόγου Πατρών κ. Παναγιώτης Ι. Γεωργόπουλος που αναφέρθηκε στο έργο και την προσφορά του κ. Ζούμπου στον Ελληνικό Ερυθρό Σταυρό Πατρών.

Παρευρέθηκαν άπαντα τα μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου του Τμήματος και τον προσεφώνησαν ορισμένα τούτων υπό τις ιδιότητες που έχουν στις πνευματικές και επιστημονικές οργανώσεις.

25 ΝΕΕΣ ΕΘΕΛΟΝΤΡΙΕΣ ΤΟΥ ΕΕΣ ΣΤΟΝ ΒΟΛΟ

Σε ειδική τελετή που οργανώθηκε στην πρωτεύουσα της Μαγνησίας, απονεμήθηκαν τα πτυχία σε 25 νέες εθελόντριες αδελφές του Τμήματος Βόλου του Ελληνικού Ερυθρού Σταυρού.

Στην τελετή παραβρέθηκαν ο Μητροπολίτης Δημητριάδος κ. Χριστόδουλος εκπρόσωποι των στρατιωτικών και πολιτικών αρχών της πόλης, ο Γενικός Γραμματέας του ΕΕΣ κ. Ευάγγελος Μπάστας, η Γενική Επιθεωρήτρια του σώματος Αδελφών του ΕΕΣ κ. Χριστίνα Κωλέττη, το Διοικητικό Συμβούλιο του τμήματος ΕΕΣ Βόλου με επικεφαλής τον πρόεδρο του κ. Γεώργιο Πιτσιώρη. Ακόμη, παρόντες ήταν ο πρόεδρος του ΕΕΣ τμήματος Λαρίσης, καθώς και η εφορεία Αδελφών Λαρίσης. Την τελετή άνοιξε με την ομιλία του ο πρόεδρος του τμήματος κ. Πιτσιώρης. Μίλησαν επίσης, ο κ. Μπάστας και η κυρία Κωλέττη, ο Μητροπολίτης Δημητριάδος κ. Χριστόδουλος και εκ μέρους των Αδελφών η δις Καταίνρη Άσπα. Ακολούθησε η απονομή τιμητικών διακρίσεων σε γιατρούς, που δίδαξαν επί σειρά ετών, η απονομή προαγωγών σε παλιότερες Αδελφές και στη συνέχεια η απονομή των πτυχίων στις νέες Εθελόντριες.

Η τελετή έκλεισε με την υπόσχεση των Αδελφών και με τον Εθνικό Υμνο. Στη φωτογραφία μας, στιγμιότυπο από την εκδήλωση, με τις νέες Αδελφές πριν δώσουν την υπόσχεσή τους.

ΤΑ ΒΡΑΒΕΙΑ ΩΝΑΣΗ

Απονεμήθηκαν κι εφέτος, για ένατη συνεχή χρονιά, τα βραβεία που καθιέρωσε ο αείμνηστος Αριστοτέλης Ωνάσης, για να τιμάται και να προβάλλεται διεθνώς η Ελλάδα. Η κοιτίδα αυτή του καλού, του αγαθού, του ωραίου. Και όπως κάθε χρόνο, τιμήθηκαν πρόσωπα, οργανώσεις και ιδρύματα, που προσφέρουν τεράστιες υπηρεσίες στην ανθρωπότητα, στον πολιτισμό, στην κοινωνία και το περιβάλλον, ώστε να ενθαρρύνονται έτσι τα άτομα που καταβάλλουν προσπάθεια για το γενικό καλό.

Εφέτος βραβεύθηκαν, με το βραβείο «Αθήναι» —για τον άνθρωπο και την ανθρωπότητα— ο πρώην γερουσιαστής των ΗΠΑ Ουίλλιαμ Φουλμπράιτ, με το βραβείο «Ολυμπία» το περίφημο μουσείο Ερμιτάζ του Λένινγκραντ, με το βραβείο «Αριστοτέλης» η αγγλίδα ανθρωπίστρια Σίσελ Σώντερς και το Ισπανικό Λεξικό της Αρχαίας Ελληνικής Γλώσσας και, τέλος, με το βραβείο «Δελφοί», ο Άμορ Λόβινς για την προστασία του περιβάλλοντος.

Αξίζει να μάθουν οι νεαροί Ερυθροσταυρίτες μας ποιοί είναι αυτοί που τιμήθηκαν και τι έχουν προσφέρει. Ας δούμε λοιπόν, τι γράφηκε σχετικά:

- Ο Ουίλλιαμ Φουλμπράιτ βραβεύθηκε για την προσφορά του στην παιδεία καθώς είναι ο δημιουργός του μεγαλύτερου προγράμματος υποτροφιών του αιώνα μας. «Παρ' όλο που σχετίσθηκα με κάθε πρόεδρο, από τον Τρούμαν ως τον Ρίτσαρντ Νίξον, θα παραμείνετε στις μνήμες μας κυρίως για τη θαρραλέα διαφωνία σας με τον πρόεδρο Λίντον Τζόνσον σχετικά με την αμερικανική εμπλοκή στο Βιετνάμ», επεσήμανε στην προσφώνησή του ο γερουσιαστής Τζων Μπραδχίμ, μνημονεύοντας παράλληλα το παγκοσμίως γνωστό Πρόγραμμα Ανταλλαγών «Φουλμπράιτ» με το οποίο πάνω από 58.000 Αμερικανοί σπουδάζουν στο εξωτερικό ενώ πάνω από 109.000 ξένοι σπουδαστές πήγαν στις ΗΠΑ.

- Το «Ερμιτάζ» τιμήθηκε για να υπογραμμισθεί το σπουδαίο έργο που επιτελεί το μουσείο αυτό με την αρχαιολογική διερεύνηση των αρχαίων ελληνικών περιοχών της Μαύρης Θάλα-

Ο Ουίλλιαμ Φουλμπράιτ, που τιμήθηκε με το βραβείο «Αθήναι».

σας.

Συγκινήθηκε ο διευθυντής του μουσείου καθηγητής Πιοτρόφσκ, παραλαμβάνοντας το βραβείο για το ίδρυμα που διευθύνει και το οποίο έχει συμπληρώσει πάνω από 150 χρόνια ζωής. Περιορίστηκε να πει ότι οι ακτές του Καυκάσου, διαφυλάσσουν θαυμαστά μνημεία τέχνης του αρχαίου κόσμου και η προσπάθεια του Ερμιτάζ θα συνεχισθεί.

- Η Σίσελ Σώντερς, η αγγλίδα γιγαντοσκόπος που τιμήθηκε, δεν μπόρεσε να παραλάβει η ίδια το βραβείο της, καθώς λόγοι ανώτεροι της θέλησής της την εμπόδιζαν να έλθει. Αλλά η δημιουργός του μοντέλου ασύλων για την περίθαλψη των ετοιμοθανάτων και βαρέως νοσούντων ήταν ωστόσο παρούσα στις καρδιές όλων όσων άκουσαν

τον Έρλ Τζελικόου να εξαίρει την προσφορά της με την ίδρυση πριν από 22 χρόνια του κέντρου περίθαλψης «Σαιντ Κρίστοφερ», που βρήκε μιμητές σε πολλά σημεία του κόσμου.

Το βραβείο παρέλαβε ο Βρετανός πρέσβυς στην Αθήνα Τζέρεμι Τόμας που ανέγνωσε τον λόγο που είχε ετοιμάσει η κ. Σώντερς. «Καθώς θέσαμε υπό έλεγχο τον σωματικό πόνο και ακούσαμε τα ατομικά προβλήματα του καθενός, είδαμε πως η κρίσιμη κατάσταση του τέλους μιας ζωής μπορεί να οδηγήσει σε συμφιλιώσεις οικογενειών και στην ανακάλυψη εσωτερικών αρχών και δυνάμεων που μέχρι τότε ήταν κρυμμένες».

- «Έργο σπάνιο και μεγίστης σωφροσύνης, είναι ο άθλος στον οποίο άρχισε να επιδίδεται, πριν από 24 χρόνια,

στη Μαδρίτη, η ομάδα Ισπανών Ελληνιστών υπό την διεύθυνση του καθηγητού Ροντρίγκεζ Φρανσίσκο Αντράντος, άθλος ο οποίος συνίσταται στη σύνταξη ελληνο-ισπανικού λεξικού του οποίου η έκταση ξεπερνάει, κατά παρασάγγας, ό,τι έχει δημιουργηθεί έως σήμερα στον τομέα αυτό, —τόνισε ο ακαδημαϊκός κ. Άγγελος Βλάχος προσφωνώντας τον Ισπανό καθηγητή στον οποίο απονεμήθηκε το βραβείο «Αριστοτέλης».

- Το πρωτοθεσπιζόμενο βραβείο «Δελφοί» για το περιβάλλον, απονεμήθηκε στον αμερικανό φυσικό Α. Λόβινς. Και ιδού γιατί:

«Όταν το 1972 ένας 25χρονος φυσικός που λεγόταν Άμορ Λόβινς πρότεινε ένα σχέδιο ανάπτυξης για τις ΗΠΑ ουσιαστικά χωρίς ενέργεια, έγινε σχεδόν σκάνδαλο. Τα επόμενα χρόνια ο κόσμος έμαθε ότι η κατανάλωση ενέργειας μπορούσε να μειωθεί δραστικά χωρίς συνολική θυσία της ευημερίας. Χρόνο με το χρόνο, όλες οι καμπύλες επίσημης ζήτησης ενέργειας

Μόλις 42 ετών είναι ο φυσικός Α. Λόβινς, που τιμήθηκε με το βραβείο «Δελφοί». Αλλά από τότε που ήταν νεαρός 25 ετών, ανατάρταξε τη διεθνή έρευνα για την ενέργεια και το περιβάλλον.

ας μειώθηκαν, ώσπου έφθασαν τους προηγούμενους αριθμούς του Λόβινς». Μ' αυτά τα λόγια προλόγισε με ταξύ άλλων τον Αμερικανό φυσικό Άμορ Λόβινς, ο καθηγητής Ερνστ Βαισέκερ. Και ο τιμώμενος απάντησε, παραλαμβάνοντας το βραβείο του, ότι «όπως οι Δελφοί είναι ο ομφαλός του αρχαίου κόσμου, έτσι και η ενέργεια είναι, υπό μίαν έννοια, ο ομφαλός της μοντέρνας κοινωνίας... Τώρα —είπε— μπορούμε να φροντίσουμε να είναι το φως καλό αντικαθιστώντας το με συμπαγείς λάμπες φθορίου, οι οποίες καταναλώνουν μόνο το ένα τέταρτο ηλεκτρισμού, για να αποδώσουν την ίδια ποσότητα φωτός, με τουλάχιστον 13 φορές μεγαλύτερη διάρκεια... Τέτοιοι λαμπτήρες και άλλες παρόμοιες ηλεκτρικές εξοικονομήσεις σε άλλες χρήσεις μπορούν επίσης να φέρουν τον ηλεκτρισμό που παράγεται με ηλιακή ενέργεια σε απόσταση οικονομικής δυνατότητας, για περισσότερο από ένα δισεκατομμύριο ανθρώπους σε απομακρυσμένα χωριά».

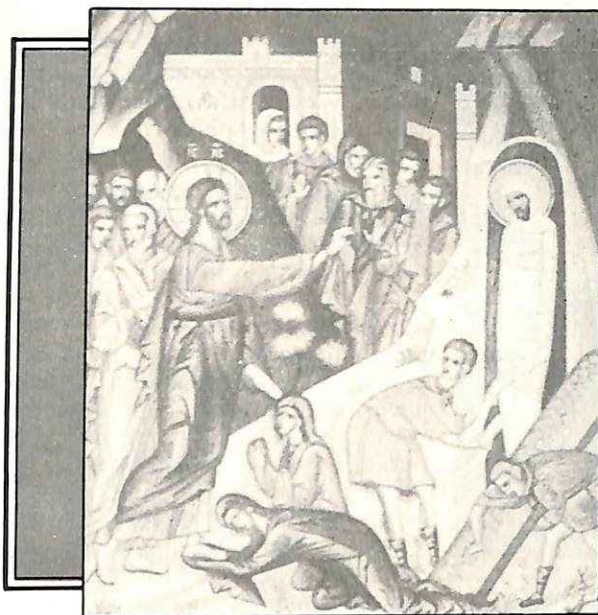

«ΟΙ ΣΑΜΑΡΕΙΤΕΣ ΣΤΟΝ ΓΥΡΟ ΤΗΣ ΑΘΗΝΑΣ»

Τα αθλητικά ιδεώδη συμπορεύτηκαν στον φετινό «Γύρο της Αθήνας» με έναν πανανθρώπινο αγώνα αφού η πορεία των 50.000 Αθηναίων ήταν αφιερωμένη σε μια ζωή απαλλαγμένη από την μαστίγα των ναρκωτικών.

Σε μια τέτοια ανθρώπινη εκδήλωση ήταν φυσικό να μη λείπει το Σώμα των Εθελοντών Σαμαρειτών του ΕΕΣ που με 27 μελή ομάδα και 8 σταθμούς κάλυψε υγειονομικά τις ανάγκες των δρομέων που ευτυχώς ήταν σχετικά μικρές. Θλάσεις ιών, ρήξεις συνδέσμων, πόνοι στο στομάχι ήταν μερικά από τα ενοχλήματα που δημιούργησαν προβλήματα

της 15χρονης Ιωάννας στον αστράγαλο του αριστερού της ποδιού. Στον τερματισμό όμως της προσφέρθηκαν πρώτες βοήθειες από τους Σαμαρείτες στο ασθενοφόρο του Ε.Ε.Σ. Υπεύθυνος ομάδας ήταν ο γραμματέας του Σώματος κ. Δεσσύρης και ο ιατρός και καθηγητής της Σχολής Σαμαρειτών κ. Άγγελος Τόσκας. Στις φωτογραφίες, αριστερά ο Σαμαρείτης Υπαστυνόμος Α. Άγγελος Γραμμένος προσφέρει πρώτες βοήθειες στην μικρή Ιωάννα Χουρμπιλιάδου. Δεξιά η Σαμαρείτισσα Βαρβάρα Δήμου, μπροστά στο ασθενοφόρο στο χώρο του τερματισμού στο Ζάππειο.

Δια χειρός Ολυμπιάδος μοναχής

Από τον Ευαγγελιστή Λουκά, μέχρι τον Δομήνικο Θεοτοκόπουλο, τον περίφημο Ελ Γκρέκο και από τον Θεοφάνη τον Κρήτα μέχρι τους σύγχρονους Φώτη Κόντογλου, Ράλλη Κοψίδη και άλλους, όλοι οι μεγάλοι αγιογράφοι ήταν άνδρες. Μοιραία λοιπόν, δημιουργήθηκε η εντύπωση ότι οι γυναίκες δεν ασχολήθηκαν ποτέ ουσιαστικά και σοβαρά με την αγιογραφία. Και όμως δεν είναι έτσι. Πολλές έξοχες εικόνες είναι έργα γυναικών χειρών και πολλές γυναίκες αγιογράφοι έχουν αξιοσημείωτη παρουσία στην εκκλησιαστική μας ιστορία.

Από τις σύγχρονες γυναίκες αγιογράφους, σπουδαία θεωρείται η Μοναχή Ολυμπιάς, της Ιεράς Μονής του Ευαγγελισμού, στην Πάτμο. Και σ' αυτήν είναι αφιερωμένο παλιότερο άρθρο της Βασιλικής Τζουράκη, σε μηνιαίο έντυπο, με μια εκτενή αναφορά στο έργο της μοναχής Ολυμπιάδος, που παρουσιάζει ξεχωριστό ενδιαφέρον και γι' αυτό το αναδημοσιεύουμε. Άλλωστε και μόνο το γεγονός, ότι μια ταπεινή καλόγρη, αφιερωμένη στον μοναχισμό και την πίστη μας, έχει φθάσει σε τόσο αξιόλογο επίπεδο αγιογραφικής καλλιτεχνικής δημιουργίας, αξίζει να το γνωρίσουν οι αναγνώστες του περιοδικού μας (το άρθρο κοσμείται με έργα της μοναχής Ολυμπιάδος):

«Τι νιώθετε μπροστά σε μια βυζαντινή εικόνα; Δέος, ευλάβεια, συγκίνηση...

Αυστηρή, υποβλητική, η βυζαντινή εικόνα σας μιλά με σύμβολα, «επικοινωνεί» μαζί σας σε ένα υψηλότερο πνευματικό επίπεδο, εγείρει το θρησκευτικό σας συναίσθημα. Εσείς όμως πώς την αντιμετωπίζετε; Σαν έκφραση μιας αλήθει-

ας αιώνιας και απαρασάλευτης. Σαν ένα μνημείο.

Ωστόσο η αγιογραφία δεν είναι μια παρωχημένη τέχνη. Αθόρυβα και διακριτικά προχωρεί. Αναπαράγει και εξελίσσεται σε χώρους κλειστούς στο πλατύ κοινό, με διαδικασίες που μένουν άγνωστες σε μια κοινωνία συνηθισμένη στον καταγωνισμό της χωρίς διακρίσεις πληροφόρησης. Ακολουθώντας παραδόσεις αιώνων, η αγιογραφία γεννά και σήμερα δημιουργίες ικανές να υποβάλλουν στους πιστούς τη μεγαλοπρέπεια, τον μυστικισμό, την πνευματικότητα του Ορθόδοξου Χριστιανισμού. Κι ακόμη, αν θέλετε, να συγκινήσουν αισθητικά τους λάτρεις της τέχνης.

Βέβαια οι αγιογράφοι δεν διαφημίζονται με δελτία Τύπου, ούτε θα διαβάσετε γι' αυτούς σε εικαστικές στήλες. Και όσοι έχουν ασπασθεί τον μοναχικό βίο, μιλούν μόνο μέσω του έργου τους. Οι εικόνες τους όμως είναι μια μαρτυρία για το πώς η Τέχνη υπηρετεί την Πίστη — και πώς η Πίστη δημιουργεί αριστουργήματα.

Σε αυτή την κατηγορία αγιογράφων ανήκει η αδελφή Ολυμπιάς από την Ιερά Μονή Ευαγγελισμού της Πάτμου. Η μοναχή Ολυμπιάς γεννήθηκε στην Κρήτη και αφιερώθηκε στον μοναχισμό από τα δεκαεννιά της χρόνια. Στη δεκαετία του '50-60 μαθήτευσε πλάι στον Φώτη Κόντογλου και μυήθηκε στη βυζαντινή τεχνολογία. Μελέτησε τη βυζαντινή τέχνη στην Ελλάδα και το εξωτερικό και ακολούθησε την Κρητική Σχολή — και ιδιαίτερα τον Θεοφάνη τον Κρητικό, τον περίφημο αγιογράφο του 16ου αιώνα.

Η μοναχή Ολυμπιάς κατέχει τέλεια τόσο την τεχνική της αγιογραφίας, όσο και τους κανόνες που αφορούν στην αναπαράσταση σκηνών και προσώπων του Ευαγγελίου. Εμμένοντας στη βυζαντινή παράδοση, διοχετεύει ταυτόχρονα στην εικόνα την προσωπική της κοσμοθεωρία.

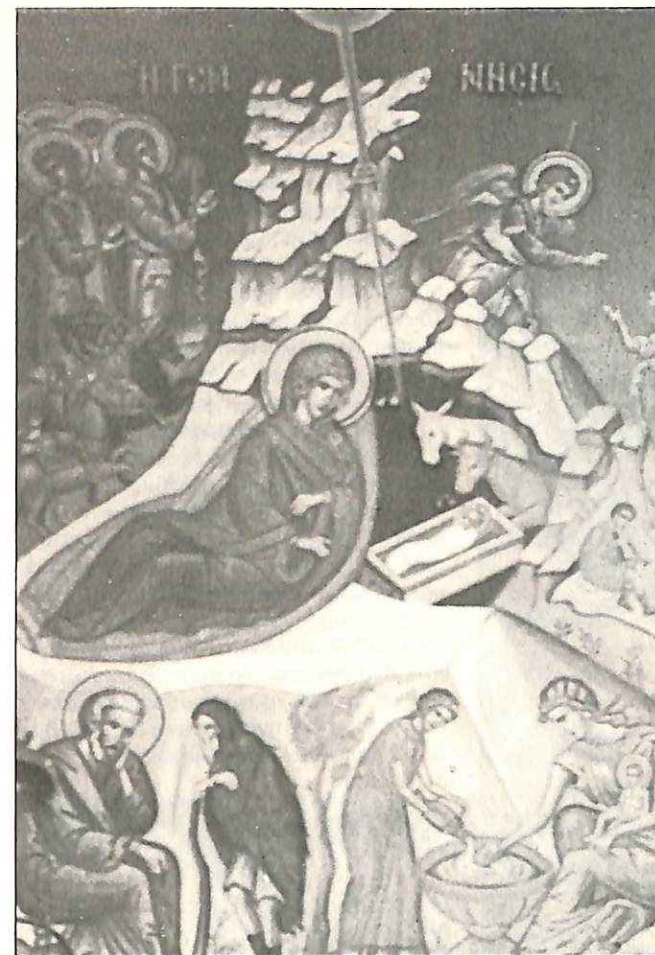
Η τέχνη της είναι η έκφραση ενός ανθρώπου που έχει κατακτήσει την εσωτερική του γαλήνη και βρίσκεται σε απόλυτη ισορροπία με τον εαυτό του και τον κόσμο που τον περιβάλλει. Αγαπά τη ζωή και τους ανθρώπους. Τους αντιμετωπίζει όχι απλώς με την παραδοσιακή φιλοξενία των μοναχών, αλλά με μια άνεση κι έναν αυθορμητισμό σπάνιο για κάποιον που έχει απαρνηθεί τα εγκόσμια.

Με την τέχνη της δεν επιδιώκει να προσηλυτίσει. Υμνεί το Θείο και η θρησκευτικότητα της είναι τόσο έντονη, απόλυτη και ταυτόχρονα οικεία που αγγίζει και παρασύρει τον θεατή. Απόκοσμο, «άκτιο» φως λούζει τις μορφές της. Τα πρόσωπά της έχουν τη βυζαντινή πνευματικότητα και την ουμανιστική γλυκύτητα, είναι ευγενή, συγκρατημένα — ακόμα και μέσα στο πάθος τους. Παρ' ότι αποποιημένα, κυριαρχούνται από ανθρωπιά και τρυφερότητα, αποπνέουν στοργή, αγάπη και απέραντη συμπόνια.

Η μοναχή Ολυμπιάς, εκτός από φορητές εικόνες, έχει αγιογραφήσει στην Μονή του Ευαγγελισμού το Καθολικό, το Ηγουμενείο και τα παρεκκλήσια του Αγίου Λουκά και του Αγίου Αντωνίου. Δικά της έργα ακόμη είναι οι εικόνες του τέμπλου στον ναό της Αγίας Φωτεινής στο Ηράκλειο της Κρήτης.

Το Καθολικό της Μονής του Ευαγγελισμού είναι ένας μονόκλιτος, θολοσκέπαστος ναός αφιερωμένος στην Ευαγγελίστρια. Η χρονολογία που κτίστηκε είναι άγνωστη, πάντως στο ανώφλι του υπήρχε η επιγραφή αχιδ' (1614) που σήμερα δεν σώζεται. Ανακαινίστηκε το 1964 και αγιογραφήθηκε από τη μοναχή Ολυμπιάδα.

Στην αψίδα του ιερού απεικονίζεται η Θεοτόκος ως Πλατυτέρα και σε όλο το μήκος του θόλου, πάνω από το ιερό και τον κυρίως ναό, το Δωδεκάορτο. Στους πλαγίους τοίχους, κάτω από τις μεγάλες παραστάσεις του Δωδεκαόρτου, έχουν

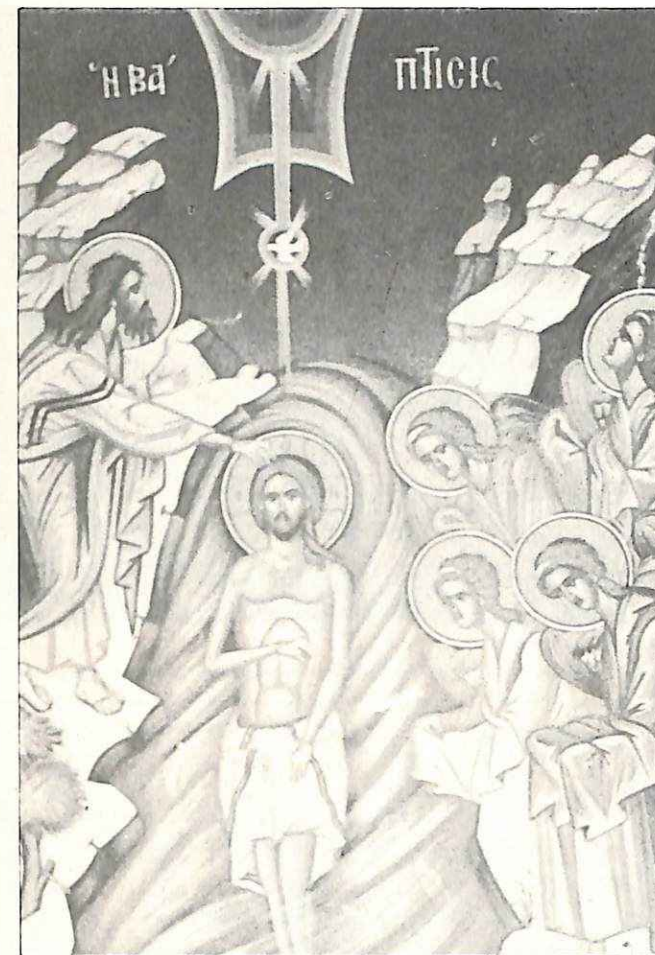
ζωγραφιστεί «στηθάρια» αγίων και οσίων. Οι στρογγυλές αυτές εικόνες έχουν για φόντο ένα επαναλαμβανόμενο διακοσμητικό μοτίβο. Από κάτω, μια σειρά από ολόσωμες γυναικείες μορφές, άγιες και όσιες, μοιάζει με πομπή που οδηγεί προς το ιερό.

Στην καμπύλη επιφάνεια του θόλου οι παραστάσεις του Δωδεκαόρτου δίνουν την αίσθηση του μετώρου. Οι μορφές φαίνονται να σκύβουν πάνω από τον θεατή. Το κοινό σε όλες τις παραστάσεις σκουρόχρωμο φόντο τους δίνει συνέχεια και τις αναδεικνύει. Ταυτόχρονα τις ελευθερώνει από τον χώρο και τον χρόνο, τις εμφανίζει πλημμυρισμένες από ένα φως που προέρχεται από μια θεία, αθέατη πηγή.

Στην παράσταση της Γέννησης η αγιογράφος ακολουθεί την παραδοσιακή στη βυζαντινή εικονογραφία διάταξη. Το κέντρο της εικόνας καταλαμβάνουν η Παναγία και το Θείο Βρέφος. Η Παναγία είναι η μεγαλύτερη σε μέγεθος και κατ' επέκταση σε σπουδαιότητα μορφή της εικόνας. Αναπαύεται, ωστόσο το επάνω μέρος του κορμού της είναι στραμμένο με φροντίδα προς το νεογέννητο. Στο κεφάλι και τους ώμους της έχουν ζωγραφιστεί τρία αστέρια — σύμβολο Αειπαρθενίας. Τυλιγμένη στον μανδύα, η φιγούρα χάνει τις ακμές από το περίγραμμα της και γίνεται ένα καμπύλο σχήμα πάνω στον ανοιχτόχρωμο βράχο. Η σύν-

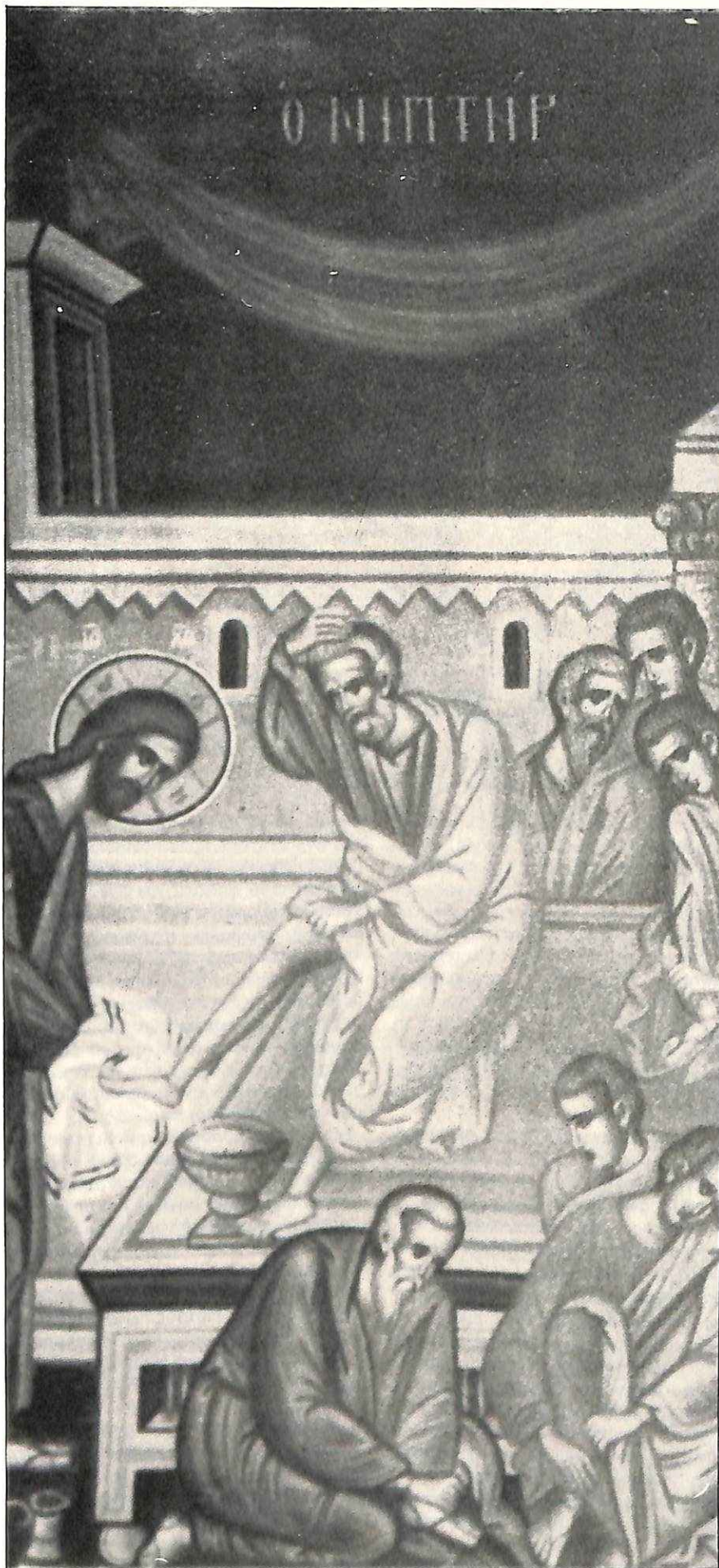
θεση περιλαμβάνει τέσσερα επεισόδια που διαδραματίστηκαν σε διαφορετικό τόπο και χρόνο: τη Γέννηση, την Αναγγελία των Αγγέλων προς τους ποιμένες, την Προσκύνηση των Μάγων και το Λουτρό του Θείου Βρέφους. Με τα μεγέθη τους και το χρωματικό τους φόντο τα τέσσερα γεγονότα διαχωρίζονται σαφώς μέσα στην εικόνα. Οι ευθείες ακμές του βράχου πίσω από τη σκηνή του λουτρού υπονοούν έναν χτισμένο χώρο και έρχονται σε έντονη αντίθεση με την «ανήσυχη» εφάνω επιφάνειά του, που δείχνει να θέλει ν' αγγίξει το Αστέρι.

Στην Βάπτιση η σύνθεση διατάσσεται με βάση έναν κεντρικό κατακόρυφο άξονα που αποτελείται από τον Ιησού, την Περιστερά και τη λάμψη που συμβολίζει τον Πατέρα. Στα δεξιά του Χριστού στέκεται ο Ιωάννης ο Βαπτιστής και στα αριστερά μια ομάδα αγγέλων. Ο Πρόδρομος και ο άγγελος απέναντί του απεικονίζονται προφίλ. Στις βυζαντινές εικόνες τα πρόσωπα εμφανίζονται αν-φας ή κατά τα τρία τέταρτα, ώστε να διατηρούν την επαφή τους με τον θεατή. Οι εξαιρέσεις γίνονται μόνο όταν πρέπει να φανεί ότι κάτι πολύ σημαντικό — σ' αυτή την περίπτωση το 'Αγιο Πνεύμα — τράβηξε το ενδιαφέρον τους. Στη δεξιά πλευρά της παράστασης τα πρόσωπα υπερέρχουν αριθμητικά, αλλά τα θερμά χρώματα που επικρατούν στην αριστερή πλευρά εξισορροπούν τη σύνθεση.

Η γενική διάταξη είναι χαρακτηριστική των παραδοσιακών απεικονίσεων της Βάπτισης, εδώ όμως το νερό και οι όχθες του ποταμού εμφανίζουν έντονη αφαιρεση και αλλοίωση. Το ποτάμι γίνεται μια δίνη που περιβάλλει τον Ιησού, το νερό κινείται, ανεβαίνει πάνω από το φωτοστέφανο, αγγίζει τη γαλάζια, κατακόρυφη ακτίνα και ξανακατεβαίνει. Ενώ όλες οι μορφές παρουσιάζονται σε στάση αναμονής, ο ποταμός είναι που δίνει το στοιχείο της κίνησης στην εικόνα, ανάγοντάς μας στους συμβολισμούς του μυστηρίου της Βάπτισης.

Στην Μεταμόρφωση του Σωτήρος οι τρεις μορφές, του Ιησού, του Προφήτη Ηλία και του Μωϋσή κυριαρχούν στη σύνθεση. Το βλέμμα του Χριστού είναι καρφωμένο πέρα από τα δρώμενα στην εικόνα και πέρα από τον θεατή — στο άπειρο. Δεν είναι πλέον «του κόσμου τούτου». Στο κάτω μέρος της εικόνας οι τρεις μαθητές, Πέτρος, Ιωάννης και Ιάκωβος θαμπώνονται, κεραυνοβολούνται από την εκτυφλωτική λάμψη, εκφράζοντας όλο το ανθρώπινο δέος μπροστά στην αποκάλυψη του θείου μεγαλείου. Οι σιλουέτες των τριών Αποστόλων είναι μικρότερες, παρ' ότι βρίσκονται στο πρώτο πλάνο, αλλά αποκτούν «μέγεθος» με τη δραματικότητα της έκφρασης και την ένταση της κίνησής τους. Στο επάνω μέρος της εικόνας η κίνηση δίνεται από το λευκό ρούχο του Ιησού που ανεμίζει

και τις δέσμες του φωτός που εξακοντίζονται προς όλες τις κατευθύνσεις και προεκτείνονται ώστε να αγγίξουν τις τρεις ανθρώπινες μορφές.

Στην Έγερση του Λαζάρου τα δύο κύρια πρόσωπα, ο Ιησούς και ο Λάζαρος, πλησιάζουν τα άκρα της εικόνας. Το κέντρο της καταλαμβάνουν τα πρόσωπα που εκδηλώνουν τα εντονότερα συναισθήματα: οι γυναίκες που θρηνούν και ικετεύουν και οι έξι Απόστολοι που αντικρύζουν το θέαμα με έκπληξη, δέος και κάποια αποστροφή. Το τεντωμένο χέρι του Ιησού μοιάζει να ανακόπτει τα έντονα αυτά συναισθήματα. Η σιλουέτα του Λαζάρου, κατάλευκη μπροστά στο σκοτάδι του όρθιου, απόλυτα γεωμετρικού τάφου, στέκεται άκαμπτη. Μόνο το κεφάλι του κλίνει προς τον Ιησού, που κινείται προς το μέρος του. Το θαύμα έχει συντελεστεί, ωστόσο οι αδελφές του εξακολουθούν να ολοφύρονται και οι δύο άντρες που ανοίγουν τον τάφο κοιτάζουν ακόμη τον Χριστό, και όχι τον αναστημένο Λάζαρο. Τα πρόσωπα «στέκονται» μέσα στον χρόνο — το καθένα απεικονίζεται στη στιγμή εκείνη που εξυπηρετεί καλύτερα την ανιστόρηση του επεισοδίου.

Κάθε Μεγάλη Πέμπτη στην Πάτμο γίνεται αναπαράσταση του Ιερού Νιπήρος από τους μοναχούς της Μονής Θεολόγου. Τη σκηνή αυτή έχει εντάξει και η μοναχή Ολυμπιάς στην αιογράφηση της «Ευγγελιστριάς».

Στα αριστερά στέκεται ο Ιησούς, ελαφρά σκυμμένος — εντύπωση που επιτείνεται από τη χρυσή λωρίδα του ενδύματός Του. Οι δέκα μαθητές συνωστίζονται απέναντί Του σε ημικύκλιο. Στο κέντρο της σύνθεσης βρίσκεται ο Πέτρος. Δέχεται τη χειρονομία του Ιησού σχεδόν με απόγνωση. Με το ένα χέρι πιάνει το κεφάλι του και με το άλλο σφίγγει το ανασηκωμένο ρούχο του, κίνηση που εκφράζει το αδιέξοδο και την εσωτερική του σύγκρουση. Κουλουριασμένοι, ταργμένοι, ταπεινωμένοι περιμένουν κι οι άλλοι μαθητές τη σειρά τους. Το βάθος στην εικόνα αποδίδεται περισσότερο με αξονομετρική παρά με προοπτική απεικόνιση. Μάλιστα, στον δεξιό από τους δύο πύργους, τα πέτρινα στοιχεία πάνω από τους δίδυμους κίονες έχουν διαφορετικό σημείο φυγής από το υπόλοιπο κτίσμα. Οι νοητές κατακόρυφες προεκτάσεις των δύο πύργων διαχωρίζουν τον Ιησού αφ' ενός και την ομάδα των Αποστόλων αφ' ετέρου, απομονώνοντας την κεντρική μορφή του Πέτρου. Σ' αυτήν η αιογράφος δίνει έμφαση. Ο μαθητής είναι μόνος, απέναντι στη χειρονομία ταπεινοφροσύνης του Δασκάλου του. Κι η αντίδρασή του, που παρουσιάζεται σε όλη της την ένταση, τονίζει ακόμη περισσότερο το μέγεθος της πράξης του Ιησού.

Ο Επιτάφιος Θρήνος αντιπροσωπεύει την πλησιέστερη στον άνθρωπο πλευρά του Θείου Δράματος. Η οδύνη μπροστά

στον θάνατο έχει, ως παράσταση, τεράστια δύναμη να υποβάλλει, καθώς ταυτίζεται με βιώματα κοινά σε όλους μας. Στην αιογράφη της «Ευγγελιστριάς» το ξαπλωμένο σώμα του Ιησού και η κοίτη είναι στραμμένα κατά τα τρία τέταρτα προς εμάς. Το ίδιο συμβαίνει και με το φέρετρο στο δεξιό άκρο της εικόνας. Αυτά τα δύο τμήματα της σύνθεσης, καθώς προοπτικά είναι ασύμφωνα με την υπόλοιπη παράσταση, απομονώνονται και τονίζονται. Πάνω από τον Ιησού, η Παναγία σκύβει, υποταγμένη στο Αναπόφευκτο. Ο πόνος της μένει βουβός, εσωτερικός και μόνο στη σύσπαση του προσώπου της εκφράζεται η υπέρτατη οδύνη. Οι τρεις γυναικείες μορφές πίσω της εκφράζουν με χειρονομίες την απόγνωση τους, παρ' όλα αυτά κανείς δεν δείχνει να φωνάζει ή να μιλά. Έχουμε την αίσθηση ότι ο μόνος ήχος στην εικόνα είναι του σφυριού που καρφώνει το φέρετρο. Σε αντίθεση με τις προηγούμενες παραστάσεις, εδώ οι δυο Απόστολοι φέρουν φωτιστέφανο, σαν να γίνονται μέτοχοι της Θείας Χάρης μετά τον Σταυρικό Θάνατο του Ιησού.

Για τον Ορθόδοξο Χριστιανισμό η Α-

νάσταση εμπεριέχει όλη την ουσία της Σωτηρίας. Καθώς το ίδιο το γεγονός δι-αδραματίστηκε έξω από την ανθρώπινη αντίληψη, χωρίς μάρτυρες, η παράδοση το έχει φορτίσει με σύμβολα, ταυτίζοντας το συχνά με την «Εις Άδου Κάθοδον». Ο Ιησούς πατά τις σπασμένες πόρτες του Άδη — από κάτω ο Θάνατος ηττημένος και γύρω σκορπισμένα λουκέττα, καρφιά και κλειδιά. Εκείνος ανασπώνει από τους τάφους τους τον Αδάμ και την Εύα, προπάτορες και εκπροσώπους της ανθρωπότητας. Τα σημάδια των καρφιών διακρίνονται καθαρά στα χέρια και τα πόδια Του — άλλωστε και οι σπασμένες πόρτες έχουν σχήμα σταυρού.

Ο Ιησούς στην παράσταση της «Ευαγγελιστριάς» στέκει ακλόνητος, θριαμβευτής. Είναι ντυμένος στα χρυσά, κρατά το χέρι του Αδάμ και είναι έτοιμος να τον ανασηκώσει. Πλάι στον Αδάμ η Εύα και οι άλλες ψυχές δέχονται τη Σωτηρία. Πίσω από τον Ιησού στέκει ο «χορός των δικαίων» με τον Ιωάννη τον Βαπτιστή, τον Δαυίδ, τον Σολομώντα. Όλα τα πρόσωπα είναι γαλήνια, έχουν απαλλαγεί από τα πάθη τους. Την Έλευση του Κυρίου την

περίμεναν — συζητούν ήρεμα και σχολιάζουν το χαρμόσυνο γεγονός. Δύο βράχοι, σε εξπρεσιονιστική απόδοση, υψώνονται διαγώνια προς τον Άγγελο, δημιουργώντας ένα τετράπλευρο που πλαισιώνει τη μορφή του Ιησού. Έτσι αυτή αναδεικνύεται από το σκοτεινό φόντο — δηλαδή το κενό, που δημιουργεί αντίθεση με τα «πλήρη» τμήματα της εικόνας. Είναι σαν να περιβάλλεται από ένα είδος «αρνητικής λάμψης», που αποσυμφορίζει τη σύνθεση και ανυψώνει την κεντρική μορφή.

Η εικονογραφία της μοναχής Ολυμπιάδας έχει αφιερώσει τα πρότυπα της παράδοσης. Πολλές συνθέσεις της ακολουθούν την εικαστική διατύπωση κλασικών έργων της Κρητικής Σχολής, και ιδίως του Θεοφάνη του Κρητικού. Ωστόσο, μέσα από τον λυρισμό και τη μαγεία των χρωμάτων, μέσα από το προσωπικό της στοιχείο, δημιουργεί την υπερβατική ατμόσφαιρα που είναι απαραίτητη σε μια τέχνη λατρευτική, όπως η αιογράφη. Στο νησί όπου γράφτηκε η Αποκάλυψη, μια μοναχή εικονογραφεί την πνευματικότητα της Ορθοδοξίας και κάνει την τέχνη της γέφυρα προς το Θείο.

Ο ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΤΥΠΟΣ

Συνοπτική ιστορία

Στα πλαίσια της προσπάθειας του περιοδικού μας, να κάνει τους νεαρούς αναγνώστες του κοινωνούς διάφορων σύγχρονων θεμάτων, που συμβάλλουν στην επιμόρφωσή τους, θα μιλήσουμε σήμερα για τον Τύπο.

Τον τελευταίο καιρό, γίνεται πολύ συχνά λόγος για τον Τύπο, την αποστολή του, την ελευθερία του, τον ρόλο του σε μια ευνομούμενη κοινωνία. Πολλοί λένε ότι ο Τύπος είναι η Τετάρτη Εξουσία. Οι άλλες τρεις είναι η νομοθετική, η εκτελεστική και η δικαστική. Στην πραγματικότητα, ο τίτλος αυτός έχει δοθεί μόνον σαν υπογράμμιση της σημασίας και του κριτικού ρόλου που ασκεί ο Τύπος. Διότι εξουσία δεν έχει ο Τύπος, είτε ημερήσιος, είτε περιοδικός. Και η ελευθερία του, δεν κατοχυρώνεται από την πολιτεία χάριν των λειτουργιών του Τύπου, των δημοσιογράφων, αλλά χάριν των πολιτών. Κατοχυρώνεται έτσι το δικαίωμα του λαού να ενημερώνεται και να πληροφορείται. Ένα δικαίωμα, που μόνον ανελεύθερα καθεστώτα (μονοκομματικά, δικτατορικά, απολυταρχικά) αρνούνται να αναγνωρίσουν.

«Γνώσεσθαι την αλήθειαν και η αλήθεια ελευθερώσει υμάς», λέει η Γραφή. Και αυτός ακριβώς είναι ή οφείλει να είναι ο ρόλος του Τύπου. Η αποκάλυψη της αλήθειας. Το γεγονός ότι πολλές φορές παρατηρείται, μια μικρή μερίδα του Τύπου να μην υπηρετεί την αλήθεια, αλλά να την διαστρέφει, να την υποτάσσει σε κομματικές και άλλες σκοπιμότητες και να παραπληροφορεί και να παραπλανά, αντί να ενημερώνει, δεν αλλάζει τον κανόνα.

Ο Τύπος διαιρείται σε ημερήσιο και περιοδικό. Ο τελευταίος έχει και άλλες υποδιαιρέσεις, όπως οικονομικός, ειδικός, (με την έννοια ότι εξειδικεύεται σε συγκεκριμένα θέματα ή τομείς). Αλλά και ο ημερήσιος Τύπος, είναι πολιτικός-ειδησεογραφικός, οικονομικός, και αθλητικός. Τελευταία, προστέθηκε και ο «ηλεκτρονικός Τύπος», δηλαδή η τηλεόραση, τα ερτζιανά, οι τελεστάρες κλπ.

Ημερήσια λέγεται μια εφημερίδα που εκδίδεται καθημερινά και, τουλάχιστον 6 φορές την εβδομάδα. Περιοδικό λέμε κάθε έντυπο, που εκδίδεται όχι καθημερινά, αλλά σε τακτές περιόδους εκδόσεων (π.χ. εβδομαδιαίο, δεκαπενθήμερο, μηνιαίο κλπ.). Στην αρχή βέβαια, ο Τύπος ήταν περιοδικός στο σύνολό του. Με την έννοια ότι δεν ήταν δυνατόν να κυκλοφορούν κάθε μέρα αντίτυπα μιας συγκεκριμένης έκδοσης. Αργότερα, με την πρόοδο της τυπογραφίας και τη συγκρότηση τυπογραφείων με πληρότητα μέσων και εγκαταστάσεων, έγινε δυνατή η έκδοση εφημερίδων σε καθημερινή βάση.

Αλλά ποια είναι η ιστορία του ελληνικού Τύπου; Αξίζει να ενημερωθούμε συνοπτικά πάνω σ' αυτό το θέμα.

Η «Εφημερίς»

Η πρώτη εφημερίδα που εκδόθηκε στην ελληνική γλώσσα, είχε την έδρα της στη Βιέννη. Το πρώτο φύλλο της κυκλοφόρησε στις 31 Δεκεμβρίου 1790. Ελέγετο «Εφημερίς» και ανήκε στους λόγιους αδελφούς Γώργιο και Πούμπιο Μαρκίδη-Πουλίου, που κατάγονταν από την πανέμορφη Σιάτιστα της Μακεδονίας μας. Διατηρούσαν τυπογραφείο στη Βιέννη και εκεί είχε τυπώσει ο Ρήγας Φεραίος-Βελεστινλής τη Χάρτα του, τον Θούριο και προκηρύξεις

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΕΙΣ ΤΗΝ

ΑΚΡΙΒΕΣ ΑΠΑΝΘΙΣ

ΩΝ ΚΑΤΑ ΤΟΝ ΕΝΕΣΩΤΑ ΧΡΟΝΟΥ

ΩΤΕΡΩΝ, ΝΑΙ ΜΗΝ, Ε ΑΚΡΙΒΕΣΕΡΩΝ

ΣΥΜΒΕΒΗΚΟΤΩΝ, ΑΠΕΡ ΦΙΛΟΠΟΝΩΣ

ΜΕΛΩΣ, ΔΙΚΗΝ ΜΕΛΙΣΣΗΣ, ΑΠΑΝΤΑ

ΘΑΝ ΣΥΛΛΕΓΘΕΝΤΑ, ΧΑΡΙΝ ΤΗΣ ΕΠΙ

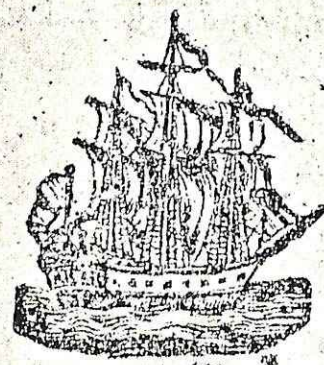
ΦΕΛΗΣ ΤΩΝ ΠΟΛΛΩΝ ΠΕΡΙ ΤΑ

ΝΕΑ ΠΕΡΙΕΡΓΙΑΣ ΦΙΛΟΦΡΟ

ΝΩΣ ΕΚΔΙΔΟΝΤΑΙ.

ΠΑΡΑΤΩΡ

ΜΑΡΚΙΔΩΝ ΠΟΥΛΙΟ

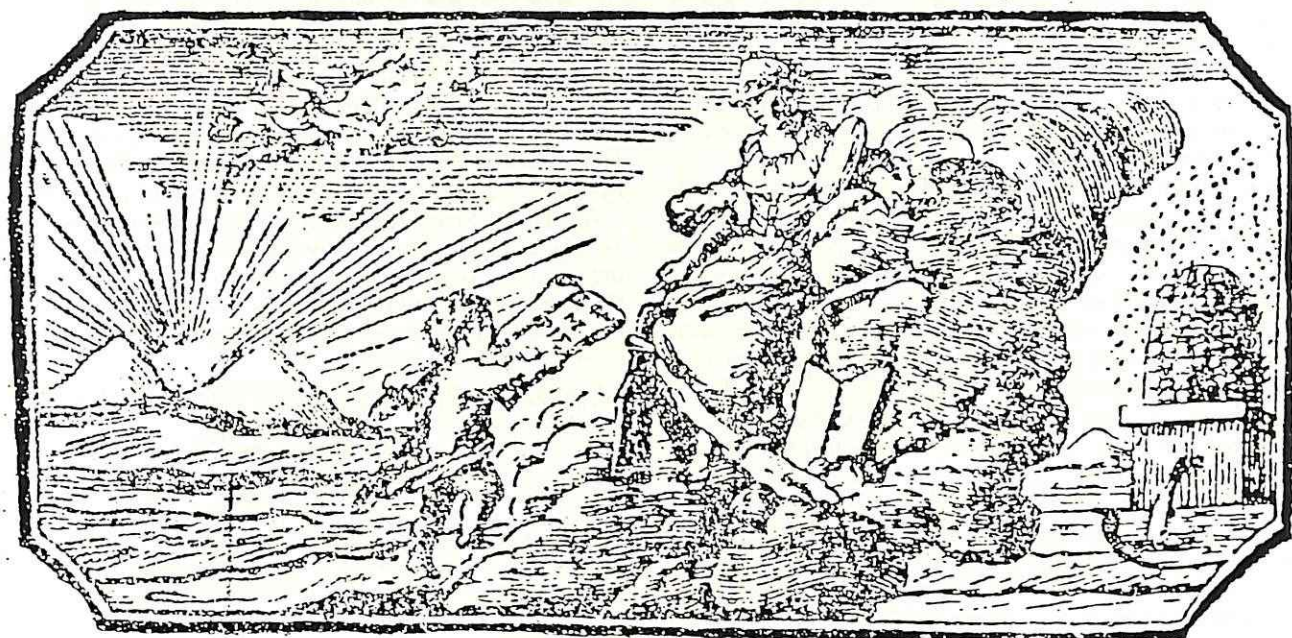

ΒΙΕΝΝΗ

προς τον υπόδουλο γένος μας. Έξι χρόνια νωρίτερα είχε κάνει μια απόπειρα να εκδώσει εφημερίδα ο Ζακυνθινός λόγιος Γεώργιος Βεντότης.

Οι αδελφοί Πουλίου, με την «Εφημερίδα» τους, ενοχλούσαν αφόρητα την Υψηλή Πύλη, δηλαδή τον Σουλτάνο δύναστη του λαού μας. Αυτός έκανε διάβημα στον Καγκελάριο

Νρο. 1.

ΕΝ ΒΙΕΝΝΗ, ΤΡΙΤΗ, ΤΗ 31. Δεκεμβριος 1790.

Τῷ Φιλαναγνώστῃ.

Ἰδὲ ἡ πρόπολις ἐπιθυμηθεῖσα, ἐκ τοῦ
σχιδεῖσθαι εἰς τὴν ἀπλὴν διαλέκτον
ἐφημερίαν, ὡς ἐνα νέον φυτὸν, ὅπῃ ὀλίγον
κατ' ὀλίγον αὐξάνει εὐανθεῖ, ἐπὶ τῇ
λαῶς ἐναρπύοντα προξενεῖ μύρια καλὰ
ἐμ' ὅλον ὅπῃ αὐτὴ ἡ ἐφημερίς μετ' ἐνα
τίτοιον φυτὸν κατὰ τὴν ἐπωφελεῖ ἐκ-
τασθῇ ἐ βασινῆος ἀρμοδίως δύναται,
ἐπὶ πρέπει νὰ παρομοιωθῇ, μὲ ὅλοι
τὸτο διαφέρει πάλιν ἀπὸ τοῦ πολὺ
κατὰ τὴν καλλιέργειάν της, ὡς ἂν ὅπῃ
ἐνα τίτοιον φυτὸν φυσικῶς τετέλει καὶ
χωρὶς κόπον ἀνθρώπων φθάνει εἰς τὴν
ἐνδεῖσαν ἀκμὴν, ἀλλὰ πολὺ ἄλλως
ἔχει τὸ νῦν ἐπιχείρημα τῆς ἐφημε-
ρίδος, ὡς ἂν ὅπῃ αὐτὴ ὀχι μόνον ἔργα
χειρῶν ἀπαιτεῖ, ἀλλὰ ἐ δαπάνην ὑ

τὴν μικρὰ ἐ μεγάλου πόνου, ἐ ἐκτα-
τὸ αὐτὸ ἰός, ὅπως αὐτὴ, κατὰ τὸν
εἰς τὴν εἰδησιν ὀρισμὸν της μίᾳ συλλο-
γῇ ἐ ἐκβολὴ διαφόρων πηγῶν.
Ἀλλ' ὅσον μὲν διὰ τὸ πρῶτον εἴμε-
θα βέβαιοι, ὅτι δεῖλομεν ἐργασθεῖ ὡς
φιλόπονοι. Διὰ δὲ τὸ δεύτερον μὲ ὁ
λον ὅπῃ ἡ συνδρομὴ τῶν φιλαναγνώ-
στόν μικρὰ ὅσα, ὅπῃ μόνις το χαρ-
τίου δύναται νὰ πληρωθῇ. Μετ' ὅλον
τὸτο ἡμεῖς δὲν ἐφοβήθημεν τὸ νὰ προ-
χωρήσωμεν εἰς τὸ ἐπωφελες ἐπιχει-
ρημά μας, ἐλπίζοντες ὅπῃ ὀλίγον κατ'
ὀλίγον συγγενευόμενοι οἱ φιλαναγνώ-
σαι μετ' ἐνα παρῶσαν ἐφημερίδα νὰ ἡ-
δελοῦν συνδρομὴ διὰ τὴν τελειάν της
ἀκμὴν, ὡς ἂν ὅπῃ οἱ συντρέχοντες δι-
δασκαλὸν τὴν διωρισμένην εἰς τὸ καιρ-
οῦ σαρβαστικόν Ὁμωροσχοφ Ποταμ

Δύο από τα φύλλα της «Εφημερίδος», της πρώτης ελληνικής εφημερίδας που εκδόθηκε ποτέ, στη Βιέννη, από τους αδελφούς Πουλίου. Το πρώτο φύλλο (31.12.1790) και ένα άλλο του 1793.

της Αυστροουγγαρίας Κάουνιτς και ζήτησε να απαγορευθεί η έκδοση της εφημερίδας. Οι αδελφοί Πουλίου αντιμετώπισαν έτσι πολλές πιέσεις, διώξεις, ταλαιπωρίες, αλλά συνέχισαν να βγάζουν την «Εφημερίδα» μέχρι το 1798. Τότε ο ένας αδελφός Μαρκίδης-Πουλίου, ο Γεώργιος, συλλαμβάνεται ως συνεργάτης του Ρήγα και απαγορεύεται η έκδοση της εφημερίδας.

Αργότερα εκδόθηκαν και άλλες ελληνικές εφημερίδες —όπως ο «Λόγιος Ερμής» του Ανθίμου Γαζή, του φλογισμένου αυτού ρασοφόρου και πατριώτη, του Νεόφυτου Δούκα κλπ.

Λίγο μετά την έναρξη της Επανάστασης του 1821, εκδίδεται και η πρώτη έντυπη εφημερίδα που τυπώθηκε στην Ελλάδα. Την 1η Αυγούστου του 1821, με χρήματα που έδωσε ο Δημήτριος Υψηλάντης και με συντάκτη τον Θεόκλητο Φαρμακίδη, κυκλοφορεί στην Καλαμάτα η «Σάλπιγξ». Είναι έργο το κείμενο της προκήρυξης του «επιστάτου και εκδότου» της εφημερίδας αυτής, που καταχωρήθηκε στο πρώτο φύλλο της. Και αξίζει να το δημοσιεύσουμε ολόκληρο: *Προκήρυξις Σάλπιγγος. Εις τας παρούσας περιστάσεις της Ελλάδος, ότε όλον το Ελληνικόν Γένος, μην υπομένον τον βαρύν της τυραννίας ζυγόν, τον οποίον έφερν αναξίως αιώνας ολοκλήρους, απεφάσισεν υπό την προστασίαν της Θείας Προνοίας να πιάση τα όπλα δια ν' αναλάβη την οποίαν απώλεσεν αυτονομίαν, είναι αναγκαιοτάτη και εφημερίς εις την Ελλάδα εκδιδόμενη. Το γένος όλον αγωνιζόμενον, τον υπέρ της ελευθερίας αγώνα θέλει να βλέπη και δια του τύπου τους αγώνας του κηρυττομένους, τας αρετάς των καλών δημοσίων επαίνουμένας και τας κακίας των κακών εξελεγχόμενας εις αποφυγήν και μίμησιν. Θέλει να μανθάνη τα ανά πάσαν επαρχίαν γινόμενα και ούτω να βάλλωνται δια της εφημερίδος όλα τα μέρη του εις συνάφειαν. Αδεία λοιπόν του υψηλοτάτου πρίγκηπος Υψηλάντου, πληρεξουσίου του Γενικού Επιτρόπου γίνεται γνωστόν εις το κοινόν των Ελλήνων και εις όλους τους φιλέλληνας ξένους ότι από πρώτης Αυγούστου λαμβάνει αρχήν η έκδοσις μιας τοιαύτης εφημερίδος «Σάλπιγξ Ελληνική» ονομαζομένης. Η έκδοσις της εφημερίδος θέλει γίνεσθαι ημέραν παρά ημέραν (εξαιρέσει της Κυριακής και των μεγάλων εορτών). Η επίσημος τιμή ορίζεται εις γρόσια 50.*

Ο επιστάτης εκδότης της «Σάλπιγγος»

Στα πρώτα φύλλα της «Σάλπιγγος» δημοσιεύθηκαν η Επαναστατική Προκήρυξις προς το Γένος, του Αλεξάνδρου Υψηλάντη και στο τρίτο φύλλο η Έκκλησις των Μανιατών στις ξένες βασιλικές αυλές, υπέρ της ελευθερίας της Ελλάδος.

Η «Σάλπιγξ» δεν έζησε πολύ καιρό, γιατί ο Φαρμακίδης δεν δεχόταν να λογοκρίνονται τα κείμενά του από τον Υψηλάντη.

Δεύτερη εφημερίδα που εκδόθηκε στην Ελλάδα, ήταν ο «Ελληνικός Καθρέπτης», του Ιακ. Τομπάζη, που κυκλοφόρησε στην Ύδρα το 1822 και δημοσίευσε κυρίως ειδήσεις από τον ναυτικό αγώνα κατά των Τούρκων. Επακολούθησε η έκδοση της «Αιτωλικής», στο Μεσολόγγι. Έκτοτε, πολλές προσπάθειες έγιναν και πολλές εφημερίδες εκδόθηκαν, οι περισσότερες όμως είχαν πολύ σύντομο βίο.

Σταθμό στην ιστορία του ελληνικού τύπου αποτέλεσε η έκδοση από τον Ιωάννη Φιλήμονα της εφημερίδας «Αιών», το 1838. Ήταν η πιο σύγχρονη, για τα τότε δεδομένα εφημερίδα. Η έκδοσή της διεκόπη το 1854, λόγω διώξεων του διευθυντή της, επειδή είχε γράψει άρθρο εναντίον της γαλικής κατοχής του Πειραιά. Επανεκδόθηκε το 1857 από τον γιό του Ιωάννη, τον Τιμοθέοντα Φιλήμονα και κυκλοφορούσε μέχρι το 1888. Αυτές οι εφημερίδες, ήταν οι πρόδρομοι του ελληνικού πολιτικού τύπου, που στη συνέχεια βέβαια αναπτύχθηκε πολύ.

Αρχαιότερη από τις υπάρχουσες σήμερα εφημερίδες είναι η «Ακρόπολις», που ιδρύθηκε από τον Βλάση Γαβριηλίδη και κυκλοφόρησε την 1η Νοεμβρίου 1884. Ο Γαβριηλίδης εξέδιδε μέχρι τότε το σατιρικό φύλλο «Μη χάνεσαι».

Στις ημέρες μας, εκδίδονται σε όλη την Ελλάδα εκατοντάδες καθημερινές και εβδομαδιαίες εφημερίδες και πολύ περισσότερες μηνιαίες. Εκτός από την Αθήνα, την Θεσσαλονίκη και τον Πειραιά, ημερήσιες εφημερίδες υπάρχουν πολλές σήμερα, στην Πάτρα, τον Πύργο, την Καλαμάτα, τα Ιωάννινα, την Λάρισα, τον Βόλο, την Καβάλα, την Δράμα, την Αλεξανδρούπολη, τις Σέρρες, τα Χανιά, το Ηράκλειο, τη Ρόδο, τη Μυτιλήνη, την Κέρκυρα και σε άλλες πόλεις.

Αυτή είναι συνοπτικά η ιστορία του σύγχρονου ελληνικού Τύπου, ώστε να έχουν οι αναγνώστες μας ερυθροσταυρίτες μια μικρή ενημέρωση σε ένα θέμα τόσο σοβαρό, όσο είναι ο Τύπος, που αποτελεί ακρογωνιαίό λίθο της δημοκρατίας.

Αγάπη και φροντίδα για τα ζώα, ναι. Αλλά πρώτα για τους ανθρώπους

Από τα χριστιανικά χρόνια διδάχτηκε η ανθρωπότητα για την αγάπη. Και τη δίδαξε ο ίδιος ο Χριστός. Δεν πρέπει μόνο οι άνθρωποι ν' αγαπούν τα ζώα αλλά και τον συνάνθρωπό τους. Για να μάθουμε όμως ν' αγαπάμε τα ζώα πρέπει πρώτα ν' αγαπάμε και τον συνάνθρωπό μας. Να μην έχουμε κακία ο ένας για τον άλλον. Να σταματήσει η δουλειά. Να μην εκμεταλλευόμαστε τη ζωή των άλλων. Να φροντίζουμε τους ανάπηρους, τους φτωχούς και άλλους. Να μην είμαστε εγωιστές, αλλά να αγωνιζόμαστε για το γενικό συμφέρον. Δεν πρέπει να υπάρχουν κοινωνικές τάξεις και διακρίσεις. Όλοι ήμαστε άνθρωποι και εμείς τα παιδιά έχουμε δικαιώματα και υποχρεώσεις. Πρέπει να σεβόμαστε ο ένας τον άλλον. Έτσι θα μπορούμε ν' αγαπάμε και τα ζώα αλλά και τον συνάνθρωπό μας.

Σπυριδούλα Γ. Μαστρογιάννη
Ε' τάξη
150ου Δημοτικού σχολείου

ΕΡΥΘΡΟΣΤΑΥΡΙΤΙΣΣΑ

*Μια μάνα κλαίει
μια μάνα πονά
για το παιδί της
αίμα ζητά.*

*Στη γωνιά του δρόμου
τους διαβάτες κοιτά
μα τ' ανοιχτό της χέρι
κανείς δεν ορά.*

*Εκεί που το βλέμα πλανάται
μέσα στου πόνου τη συννεφιά
μια ερυθροσταυρίτσα βλέπει
που στέκει και της μιλά.*

*Τι έχεις κυρά μου
και όλο κλαίς
πες τον καϊμό σου
πες μου τι θες.*

*Ο θεός σ' έστειλε
σίγουρα καλή μου
αίμα ζητάω
για το παιδί μου.*

*Καν' το σταυρό σου
στην Παναγιά μας
αίμα θα βρεις
στην τράπεζά μας.*

*Το έχουν αφήσει
οι χριστιανοί μας
για να το παίρνουν όλοι
οι άνθρωποι της γης μας.*

Νικόλαος Κων/νου Μπαλκάμος
Μοσχονησιών 4 Περισσός

Η ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΗΜΕΡΑ ΤΟΥ ΕΡΥΘΡΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ

Κάθε χρόνο στις 8 Μαΐου, γιορτάζεται η Παγκόσμια Ημέρα του Ερυθρού Σταυρού. Και οργανώνονται από όλους τους εθνικούς συλλόγους σε όλες τις χώρες της γης, ειδικές εορταστικές εκδηλώσεις, προκειμένου να τιμηθεί η μνήμη του ιδρυτή του Ερυθρού Σταυρού (έχουμε πολλές φορές εξηγήσει ότι στις μουσουλμανικές χώρες, επειδή δεν αναγνωρίζουν τον σταυρό σαν ειρηνικό σύμβολο, έχουν τις Ερυθρές Ημισελήνους δηλαδή οι εθνικοί σύλλογοι εκεί εμφορούνται από τα ίδια ιδανικά και την ίδια φιλοσοφία με τους Ερυθροσταυρίτες όλου του κόσμου, μόνο που για σήμα τους έχουν ένα ερυθρό μισοφέγγαρο, αντί του ερυθρού σταυρού).

Ιδρυτής του Ερυθρού Σταυρού, όπως όλοι γνωρίζουμε, υπήρξε ο Ελβετός ανθρωπιστής Ερρίκος Ντυνάν, που γεννήθηκε στη Γενεύη το 1828. Αλλά, φυσικά, ούτε ο μεγάλος αυτός ανθρωπιστής ήταν ποτέ δυνατόν να φαντασθεί, όσο ζούσε, ότι η ιδέα του για μια διεθνή ειρηνιστική και ανθρωπιστική αναγνώριση, θα γνώριζε τέτοια οργάνωση και τόσο μεγάλη παγκόσμια επιτυχία. Άλλωστε, εκείνος φαντάστηκε τον Ερυθρό Σταυρό σαν μια οργάνωση που χρέος της θα ήταν η συλλογή και η ανταλλαγή των νεκρών, των τραυματιών, των αιχμαλώτων και των ασθενών των εκάστοτε εμπολέμων και η εξασφάλιση ελεύθερης κυκλοφορίας της ανάμεσα στους αντιπάλους, με προσπάθεια στα στρατόπεδα αιχμαλώτων, τα νοσοκομεία κλπ. Και αυτό, όχι γιατί οι ορίζοντές του ήταν περιορισμένοι και δεν μπορούσε να οραματισθεί πολύ ευρύτερες δραστηριότητες, αλλά ακριβώς γιατί η ιδέα του για μία τέτοια οργάνωση γεννήθηκε από τη φρίκη των νεκρών και των τραυματιών που έζησε ο ίδιος στο Σολφερίνο, αντικρύζοντας το θλιβερό αυτό ιταλικό τοπίο, μετά από τη φονική ομώνυμη μάχη.

Με τον καιρό, οι δραστηριότητες έγιναν πολύ ευρύτερες και σήμερα, που ευτυχώς οι πόλεμοι είναι σπάνιοι και μόνο τοπικής σημασίας, ο Ερυθρός Σταυρός στοχεύει στην ανθρωπιστική προσφορά, τη βελτίωση της ζωής των αναξιοπαθούντων, των θυμάτων φυσικών και άλλων καταστροφών, την αναζήτηση αγνοουμένων προσώπων, την

Ο ιδρυτής του Ερυθρού Σταυρού Ερρίκος Ντυνάν

προσφορά ιατρικής φροντίδας και αίματος σε ασθενείς, την ανακούφιση των φτωχών, τη συμπαράσταση σε μοναχικά άτομα τρίτης ηλικίας, την παροχή πρώτων ιατρικών βοηθειών, την προκοπή καθυστερημένων πληθυσμών του πλανήτη μας, την προσπάθεια αποφυγής πολεμικών συγκρούσεων, την απελευθέρωση ομήρων και πολλά άλλα.

Ο γιορτασμός στην Ελλάδα

Ο γιορτασμός της Παγκόσμιας Ημέρας του Ερυθρού Σταυρού, γίνεται κάθε χρόνο με ιδιαίτερη επιμέλεια και στην Ελλάδα. Η κεντρική διοίκηση μεριμνά για τις εορταστικές εκδηλώσεις των Αθηνών και τα τμήματα της άλλης χώρας για τις αντίστοιχες εκδηλώσεις στις έδρες τους.

Εφέτος, τοιχοκολλήθηκαν ειδικές αφίσες, που εστάλησαν και στα τοπικά τμήματα. Προγραμματίστηκε θεία λειτουργία στον Μητροπολιτικό Ναό της πρωτεύουσας και στη συνέχεια, κατά-

θεση στεφάνου στο Μνημείο του Αγνώστου Στρατιώτη, στην πλατεία Συντάγματος.

Το απόγευμα της ίδιας μέρας (Δευτέρα 8 Μαΐου) στην Εθνική Λυρική Σκηνή, με ώρα έναρξης την 7η εσπερινή, προγραμματίστηκαν οι εξής εκδηλώσεις:

1. Ο Συνθέτης Δημήτρης Παπαστόλου με την Πειραματική Χορωδία του, παρουσιάζει έργα του από την θρησκευτική μουσική και την δημοτική παράδοσή μας.

2. Ομιλία του Προέδρου ΕΕΣ κ. Ανδρέα Μαρτίνη.

3. Απονομή Τιμητικών Διακρίσεων:

α) Ορθόδοξη Ακαδημία Κρήτης.

β) ΧΕΝ Ελλάδος.

γ) ΧΑΝ.

δ) Παιδικό Χωριό SOS.

ε) Πειραικός Σύνδεσμος.

στ) Ίδρυμα «Μαργαρίτα».

4. Το Λύκειο Ελληνίδων παρουσιάζει Ελληνικούς χορούς.

Το Πρόγραμμα παρουσιάζει η κυρία Πίτσα Καπιταίνεα-Μπιναρή.

ΙΟΥΛΙΟΣ ΒΕΡΝ

Λογοτέχνης ή προφήτης;

Ενας από τους πιο πολυδιαβασμένους συγγραφείς, σε ολόκληρο τον κόσμο, είναι ο Ιούλιος Βερν. Δεν υπάρχει σήμερα άνθρωπος, με στοιχειώδη μόρφωση, που να μην έχει διαβάσει κάποιο βιβλίο του. Και έγραψε τόσα πολλά: «Ο γύρος του κόσμου σε 80 ημέρες», «20 χιλιάδες λεύγες υπό την θάλασσα», «Τα παιδιά του πλοίαρχου Γκραντ», «Από τη Γη στη Σελήνη», «Ο

δεκαπενταετής πλοίαρχος», «Πέντε εβδομάδες με αερόστατο», «Ταξίδι στο κέντρο της Γης», «Μιχαήλ Στρογκώφ» και άλλα, είναι από τα πιο γνωστά του και στους Έλληνες αναγνώστες. Σε οποιοδήποτε βιβλιοπωλείο οποιασδήποτε γωνιά της χώρας μας, είναι αδύνατο να μην υπάρχουν έργα του Ιούλιου Βερν.

Αυτός ο πρωτοπόρος των έργων επιστημονικής φαντασίας, γεννήθηκε στη Ναντ της Γαλλίας το 1828 και πέθανε το 1905. Αλλά ήταν ένας πραγματικός λογοτέχνης ή όχι; Ήταν ένας συγγραφέας φανταστικών καταστάσεων που, όμως παρουσίαζαν κάποια αληθοφάνεια, αφού εμφανίζονταν να έχουν και «επιστημονικό» υπόβαθρο; Ήταν ένα είδος προφήτη, που προείδε τα ταξίδια στο διάστημα, τη δημιουργία των υποβρυχίων; Άλλωστε, πόσοι δεν λένε ότι και ο μεγάλος ζωγράφος Λεονάρντο ντα Βίντσι, που ζωγράφισε τη θρυλική «Τζοκόντα», ήταν ο προφήτης του ελικοπτερου, που στηρίχθηκε σε κάποια σκίτσα που εκείνος είχε κάνει;

Απαντήσεις στα ερωτήματα αυτά έχουν επιχειρηθεί από πολλούς λόγιους. Αλλά εξαιρετικό ενδιαφέρον παρουσιάζει ένα σχετικό άρθρο του πρώην Προέδρου της Ελληνικής Δημοκρατίας κ. **Μιχ. Στασινόπουλου**, που δημοσιεύθηκε σε αθηναϊκή εφημερίδα πρόσφατα και που κρίνουμε απόλυτα κατάλληλο να αναδημοσιευθεί στο περιοδικό μας. Και το αναδημοσιεύουμε ολόκληρο και αυτούσιο:

«Είναι ο Ιούλιος Βερν ένας πραγματικός λογοτέχνης ή είναι ένας εφευρέτης φανταστικών καταστάσεων με επιστημονικό υπόβαθρο; Είναι ένας πραγματικός λογοτέχνης ή ένας συγγραφέας βιβλίων για τη νεότητα, στεφανωμένος με το φωτοστέφανο του παραδόξου;

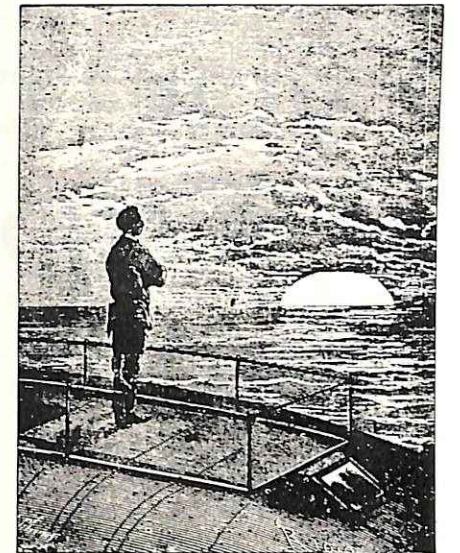
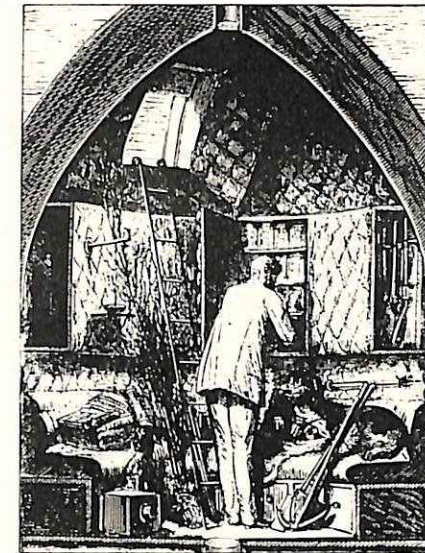
Είναι παλιό το πρόβλημα, που έρχονται τώρα να το ανακινήσουν δύο νέα βιβλία αφιερωμένα στον Ιούλιο Βερν. Το ένα είναι του Ολιβιέ Dumas, προέδρου της γνωστής «Εταιρίας Μελέτης του Ιουλιού Βερν», βιβλίο που περιέχει την αλληλογραφία του Βερν με την οικογένειά του, το οποίο, άλλωστε, έχει δημοσιευθεί και πριν από χρόνια, καθώς μας πληροφορεί ο Ροζέ Μιλλιέξ, στον πρόλόγό του στο

Ο Ιούλιος Βερν. Μεγάλος λογοτέχνης ή απλά ένας συγγραφέας επιστημονικής φαντασίας;

βιβλίο του Πωλ Μενεστρέλ «Ιούλιος Βερν» (1983). Το δεύτερο βιβλίο είναι ψυχανάλυση του Φιλέας Φογκ, ήρωα του μυθιστορήματος «Ο γύρος του κόσμου σε 80 μέρες». Και τα δύο βιβλία αναλύονται από τον κ. Ντελαμπρούα, στην ε-

φημερίδα «Le Monde» (Ιαν. 1988). Το πρόβλημα είναι, όπως είπα, αρκετά παλιό κι έχουν γραφεί πολλά και από τα δύο μέρη. Συγγραφείς όπως ο Μωρίς Μπαριέζ, ο Πιέρ Λουί, ο Ρεμύ ντε Γκουρμόν και άλλοι νεώτεροι, δίνουν αδιάστατα

Τρία σκίτσα, από εικονογραφήσεις έργων, του Ιουλιού Βερν. Το πρώτο, είναι από τους «Πειρατές του Αιγαίου», το δεύτερο από το «Από τη Γη στη Σελήνη» και το τρίτο από το «20.000 λεύγες υπό τη θάλασσα».

στον Ι. Βερν μια θέση στο Πάνθεον της Λογοτεχνίας. Άλλοι όμως τον αποκλείουν, περιορίζοντάς τον στη «στενή ετικέτα» του συγγραφέα για νέους, συγγραφέα επιστημονικής φαντασίας.

Υπάρχουν βιβλία του Ι. Βερν, γεμάτα με αυτό που ονομάζουμε «λογοτεχνική ουσία». Η ιστορία του «Κυρ-Ζαχαριά», ενός ρολογά, που επούλησε την ψυχή του στον διάβολο, και πέθανε κυνηγώντας την ψυχή του, που είχε μεταμορφωθεί σε ελατήριο ρολογιού, ή το «Φρετ-Φρέις» που είναι η τρομακτική ιστορία ενός μυστηριώδους γιατρού, είναι έργα καθαρά λογοτεχνικά. Θ' αρκούσε εξ άλλου να διαβάσει κανείς τη «Σφίγγα των Πάγων» (που είναι συνέχεια του μυθιστορήματος του Πόσε «Οι περιπέτειες του Άρθουρ Γόρντον Πιμ») και θα ένοιωθε μια φρικίαση ακριβώς σαν αυτή που μεταδίδουν τα έργα του Πόσε.

Θα ρωτούσε όμως κανείς, ποιο είναι το μήνυμα που πρέπει να περιμένουμε από κάθε αληθινό λογοτεχνικό έργο; Σ' αυτό το ερώτημα, η απάντηση είναι εύκολη: ο Ιούλιος Βερν έφερε ένα μήνυμα καταπληκτικό, μοναδικό και πρωτότυπο: ειδοποίησε τον κόσμο, τους αναγνώστες του, ότι γρήγορα ο κόσμος θ' αλλάξει, ότι ο άνθρωπος ο ήσυχος και απλός της εποχής του, γρήγορα θ' αλλάξει και θα γίνει ο υπεράνθρωπος ο σημερινός, που πάτησε τη Σελήνη.

Αυτό το μήνυμα, που το βρήκε, από πού το άντλησε ο Ιούλιος Βερν; Είπαν ότι είχε φαντασία ειδικά συναρτημένη με την επιστήμη, μια φαντασία τόσο τολμηρή, ώστε να φτάνει στην προφητεία. Από την αθόρυβη επαρχία του πετούσε σε απίστευτα ύψη, εκεί όπου δεν μπορεί να φτάσει παρά μια σχεδόν υπεράνθρωπη πλαστική φαντασία. Αυτό ήταν το δικό του, το προσωπικό, το μοναδικό και ανε-

πανάλγητο ταλέντο — ισότιμο, αν μη και ανώτερο από το ταλέντο των διασήμων της Λογοτεχνίας.

Από μικρός είχε φανερή κλίση στη λογοτεχνία. Διάβαζε τους τραγικούς Ρακίνα και Κορνέιγ, διάβαζε τον Μολιέρο, θαύμαζε ύστερα, απεριγράπτα, τον Βίκτωρα Ουγκώ. Αυτή η κλίση του στη λογοτεχνία, τον έστρεψε προς το θέατρο και, νέος ακόμη, παρουσίαζε τα πρώτα θεατρικά του έργα.

Ήσχετα με την τύχη (την άδοξη) που είχαν αυτά τα έργα, πάντως η δημιουργία τους μαρτυρεί την ύπαρξη κάποιου ταλέντου λογοτεχνικού. Και ίσως η παρατήρηση αυτή να αποτελεί το κλειδί για τη λύση του καλούμενου «προβλήματος» του Ι. Βερν. Είχε το υπόστρωμα του λογοτεχνικού ταλέντου και κάτω από δυνατές επιδράσεις του περιβάλλοντός του, το έστρεψε προς την επιστημονική φαντασία.

Καλλιεργώντας λοιπόν τα έργα επιστημονικής φαντασίας, ο Βερν διατηρούσε τη λογοτεχνική διάθεση, αλλά και τη μορφή, που του υπαγόρευε το ταλέντο του. Έτσι, τα έργα επιστημονικής φαντασίας εξακολουθεί να τα συνοδεύει το ταλέντο το λογοτεχνικό. Άλλωστε, «λογοτεχνικά» είναι και τα πρώτα του δημιουργήματα, που δημοσίευσε στο περιοδικό «Μουσείο των Οικογενειών». Γι' αυτό ο Βερν, εκτός από συγγραφέα έργων επιστημονικής φαντασίας, είναι ταυτόχρονα κι ένας δυνατός λογοτέχνης.

Η λογοτεχνική υποδομή μαρτυρείται και από την αφοσίωση και τον θαυμασμό που έδειχνε, καθώς είπαμε, για μεγάλους λογοτέχνες της εποχής του και από τις συναναστροφές του.

Σ' αυτή την υποδομή, με τον λογοτεχνικό χαρακτήρα της, σ' αυτήν επάνω έκτισε σιγά-σιγά τα δημιουργήματά της

φαντασίας του και οικοδόμησε ένα τεράστιο έργο, όπου το στοιχείο του φανταστικού είναι τόσο έντονο και τόσο πρωτότυπο, ώστε κυριάρχησε σε όλα τα έργα του. Φωτίζοντας όμως με το άπλετο και κάπως μυστηριώδες φως που ακτινοβολεί από τα πλάσματα της επιστημονικής φαντασίας, διατηρεί ο Βερν τα χαρακτηριστικά του λογοτεχνικού του ύφους, που ήταν εξαρχής μέσα στην ανθρώπινη υπόστασή του. Κι έτσι ολοκληρώνεται ως ένας συγγραφέας, που διαβάστηκε όσο κανένας άλλος επί πολλές γενιές και ανέβηκε στο βάθρο ενός συγγραφέα όχι μόνο φαντασίας επιστημονικής αλλά ως συγγραφέας - λογοτέχνης, μεγάλης ολκής, που πήρε μια θέση στο Πάνθεον των διάσημων συγγραφέων.

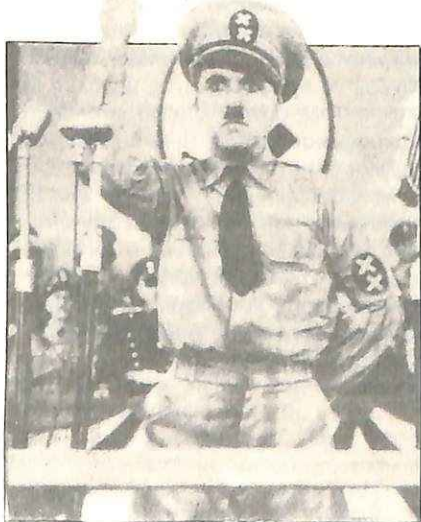
Είπαμε πιο πάνω, ότι ο Ι. Βερν είναι ο αγγελιαφόρος του μεγάλου μηνύματος για τα μελλοντικά μεγαλουργήματα του ανθρώπου. Αυτό το μήνυμα, που το έκανε συνταρακτικό, προφητικό η επαλήθευσή του — πού το βρήκε ο Ιούλιος Βερν; Το βρήκε στη φαντασία του, που η φύση την είχε διαπλάσει ικανή να διαισθανθεί, να προφητεύει τις μεγάλες εξελίξεις. Πώς αυτή η προφητική ικανότητα εφώλευε μέσα στη φαντασία του Βερν και όχι στη φαντασία κανενός άλλου λογοτέχνη — αυτό ακριβώς είναι ένα μυστήριο, που θα καλύπτει την υπόστασή του Ι. Βερν και που θα το αντικρύζουμε πάντοτε, στο διηνεκές, με απεριόριστο σεβασμό και θαυμασμό. Κι αυτό είναι ο φωτοστέφανός του, που οι γενιές του έχουν χάρισει».

Ενας αιώνας Σαρλώ

Ποιος από μας δεν ξέρει τον Σαρλώ; Ποιος δεν γνωρίζει τον αξιαγάπητο «αλητάκο» του κινηματογράφου, με το μαύρο σκληρό καπέλο και το μπαστούνάκι του, τα μεγάλα, γυριστά και πάντα απεριποίητα παπούτσια του και το αμίμητο, σχεδόν τετράγωνο μουστακάκι; Ο Τσάρλυ Τσάπλιν, ο μοναδικός Σαρλώ, δεν υπάρχει πια, παρά μόνο στις καρδιές μας, στις αναμνήσεις μας και στο σελιό των κινηματογραφικών ταινιών. Και γύρισε αμέτρητες.

Γιατί αυτός ο λόγος για τον μεγαλύτερο γελοιοποιό που γέννησε ο παγκόσμιος κινηματογράφος. Με γαστρίτις συμπληρώνεται εφέτος ένας αιώνας από τη γέννησή του. Πράγματι, ο Τσάρλς Σπενσερ Τσάπλιν, όπως ήταν το πλήρες όνομα του, γεννήθηκε στις 16 Απριλίου 1889, στο Γουόλγουερθ του Λονδίνου. Ήταν στην ακρίβεια και τη μεθοδικότητα ένας Βρετανός, στη δημιουργική διάθεση και την ακαταπόνητη εργασία Αμερικανός, αλλά στην πραγματικότητα ήταν ένας «πολίτης του κόσμου», καθώς παγκόσμια καταξιώθηκε και παγκόσμια αγαπήθηκε, σαν ο κορυφαίος, ο μοναδικός, ο «βασιλιάς της κωμωδίας».

Ακόμη και τα σημερινά παιδιά, χαρή στην τηλεόραση, που προβάλλει τότε-πότε ταινίες του (πρόσφατα προβλήθηκε ο «Χρυσοθήρας») γνωρίζουν τον Τσάρλυ

Μια σκηνή από την κλασική στο είδος της ταινία του Τσάπλιν «Ο δικτάτωρ», όπου σατίριζε τον Αδόλφο Χίτλερ.

Τσάπλιν. Πολύ περισσότερο βέβαια τον ήξεραν οι παλιότεροι, που μεγάλωσαν με τις ταινίες του. Γιατί αυτός ο ακαταπόνητος ανθρωπάκος, είχε γυρίσει πολλές ταινίες, που καλύπτουν μισό σχεδόν αιώνα δημιουργίας. Η τελευταία του, γυρίστηκε το 1957. Αλλά είχε αρχίσει από το 1913!

Το εκπληκτικό με τον Τσάρλυ Τσάπλιν είναι, ότι δεν ήταν μόνο ένας έξοχος ηθοποιός. Ήταν ένας πραγματικός δημιουργός, αφού έγραφε μόνος του τα σενάρια των ταινιών του, τις σκηνοθετούσε, πρωταγωνιστούσε, έγραφε τη μουσική τους, έκανε τα πάντα. Και είναι εκπληκτικό, όχι μόνο γιατί όλα αυτά τα έκανε μόνος και σχεδόν πάντοτε τέλεια, αλλά και γιατί τα έκανε ενώ δεν είχε «σπουδάσει», με την έννοια που δίνουμε σήμερα στον όρο αυτό. Ήταν ένας άνθρωπος που διάβαζε βέβαια ασταμάτητα, που εργαζόταν με πάθος, που είχε ταλέντο και έμπνευση, αλλά δεν είχε ποτέ φοιτήσει σε ωδείο. Και όμως, πολλές από τις μουσικές επενδύσεις των ταινιών του μπορούν να θεωρηθούν κλασικές. Και πολλά από τα σενάρια του, αντάξια των μεγαλύτερων συγγραφέων του είδους.

Ο Τσάρλυ Τσάπλιν ήταν, όπως είπαμε, Άγγλος στην καταγωγή, αλλά στην πραγματικότητα, όλο το έργο του ήταν «αμερικάνικο». Εκεί εργάστηκε, εκεί μεγάλωσε και από εκεί οι ταινίες του ξεκίνησαν να κατακτήσουν τον κόσμο. Στην αρχή, γύριζε ταινίες που τις παρήγαν άλλοι. Γρήγορα όμως, καθώς ήταν «τελειομανής», τα ήθελε δηλαδή όλα άψογα και προγραμματισμένα και ήθελε να τα φροντίζει μόνος του, αποφάσισε να κάνει και στην παραγωγή των ταινιών του ο ίδιος. Μερικές από τις ταινίες του, όπως «Ο χρυσοθήρας», «Ο δικτάτωρ» «Τα φώτα της ράμπας», και άλλες, έγιναν κλασικές στο είδος τους. Αλλά όλες οι ταινίες του έβγαζαν αβίαστα το γέλιο των θεατών, αν και πάντοτε είχαν μια «πικρή νότα», αφού ο ήρωάς τους, ο Σαρλώ, ήταν ο αδικημένος, ο ταλαιπωρημένος, ο άτυχος ανθρωπάκος που όμως ξεχείλιζε από αγάπη για τους άλλους, από το πάθος για δικαιοσύνη. Συνήθως, βέβαια, στο τέλος ο ήρωας του δικαιωνόταν από την εξέλιξη του μύθου. Όπως έλεγε και ο ίδιος, «είμαι ένας μεσαίος άνθρωπος, με όλα τα καλά και τα κακά αυτού του γεγονότος. Αλλά θέλω οι ταινίες μου να θυμίζουν λιγάκι το τέλος των παραμυθιών».

Η αξεχαστη φιγούρα του Σαρλώ, όπως την καθιέρωσε ο αλησμόνητος Τσάρλυ Τσάπλιν.

ων: Αυτοί έζησαν καλά κι εμείς καλύτερα!

Το περιοδικό μας δεν καταγίνεται βέβαια με θέματα κινηματογράφου. Αλλά η περίπτωση Τσάρλυ Τσάπλιν, ξεφεύγει από τα στεγανά όρια μιας κινηματογραφικής προσωπικότητας. Είναι ένα παγκόσμια καταξιωμένο σύμβολο του γέλιου, του κωμικού στοιχείου που ενυπάρχει στη ζωή μας, ένας πρωτοπόρος, ένας μεγάλος στον τομέα του.

Τέλειωσε τη ζωή του στην Ελβετία, όπου ζούσε τα τελευταία χρόνια αποτραβηγμένος, με τη σύζυγό του Ούνα, που ήταν κόρη του μεγάλου συγγραφέα Ευγένιου Ο' Νηλ. Μερικά από τα παιδιά του, έγιναν και αυτά ηθοποιοί, όπως ο Σίντνεϋ, η Τζόελιν κλπ., αλλά κανένα τους, όσο ταλέντο κι αν έχουν, δεν θα μπορούσε ποτέ να επισκιάσει τον μεγάλο πατέρα τους. Ο Τσάρλυ Τσάπλιν, ο Σαρλώ, ήταν μοναδικός.

Ο ΕΕΣΝ στα πλαίσια την εορταστικών εκδηλώσεων των 125 χρόνων από την ίδρυση του Ερυθροσταυρικού Κινήματος, προκηρύσσει πανελλήνιο και διεθνή λογοτεχνικό διαγωνισμό μεταξύ νέων ηλικίας μέχρι 25 ετών, με τους παρακάτω όρους:

1. Θέμα του διαγωνισμού ορίζεται: «Η ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΔΙ-ΑΥΛΟΣ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ ΤΩΝ ΛΑΩΝ».
2. Σκοπός του διαγωνισμού είναι η πρόκληση των νέων να εκφράσουν ελεύθερα, σύμφωνα με την έμπνευση και την απόλυτη προαίρεσή τους, σχέδια, σκέψεις, οραματισμούς και προοπτικές πάνω στην αλληλεξάρτηση των μελών της παγκόσμιας κοινωνίας, που εκδηλώνεται σε πράξεις συνεργασίας, με τελικό αποτέλεσμα την επαύξηση της ευημερίας του κοινωνικού συνόλου.
3. Γλώσσες του διαγωνισμού ορίζονται: η ελληνική, αγγλική, γαλλική και ισπανική.
4. Η όλη πλοκή και διάρθρωση του κειμένου ανήκουν στην ελεύθερη επιλογή του κάθε διαγωνιζόμενου.
5. Η έκταση της εργασίας μπορεί να φθάσει ως τις πέντε (5) σελίδες γραφομηχανής, χαρτιού σχήματος 0,20 x 0,30 (αναφοράς).
6. Η προθεσμία υποβολής λήγει την 31 Δεκεμβρίου 1989.
7. Τα κείμενα θα αποσταλούν στον ΕΕΣΝ (οδός Αλκιβιάδου 4, 104 39 ΑΘΗΝΑ, ΕΛΛΑΣ) είτε απευθείας από τους συντάκτες, είτε μέσω των Εθνικών Συλλόγων Ε.Σ. ή με οποιονδήποτε άλλο τρόπο.
8. Κριτική Επιτροπή που θα αποτελείται από ειδικούς επιστήμονες, εκπαιδευτικούς, λογοτέχνες και κριτικούς, θα προβεί στην αξιολόγηση των κειμένων και την τελική κρίση.
9. Στους νικητές του διαγωνισμού θα απονεμηθούν σχετικά βραβεία, ειδικότερα:

α) Στους Έλληνες νικητές, με σειρά αξιολόγησης θα απονεμηθούν τρία χρηματικά βραβεία 30.000, 20.000 και 15.000 δρχ. αντίστοιχα.

β) στους αλλοδαπούς νικητές θα απονεμηθούν σαν έπαθλα αξιόλογα έργα αντίγραφα ελληνικής (κλασικής και βυζαντινής) τέχνης, βιβλία αξίας και έργα ελληνικής λαϊκής τέχνης.

γ) σε όλους που θα λάβουν μέρος στο διαγωνισμό θα απονεμηθεί δίπλωμα συμμετοχής και ειδικό αναμνηστικό του ΕΕΣ.

10. Τα καλύτερα κείμενα που θα προκριθούν θα δημοσιευθούν στο περιοδικό του ΕΕΣΝ.

11. Η απονομή των βραβείων θα γίνει σε επίσημη εορταστική εκδήλωση σε κεντρική αίθουσα των Αθηνών, τον Μάιο του 1990.

Ο Ε.Ε.Σ.Ν. με την από πολλά χρόνια στενή συνεργασία του με τη νεότητα της Πατρίδας μας και με τη γόνιμη επικοινωνία του με τους Ερυθροσταυρίτες νέους των άλλων χωρών, πιστεύει ότι θα εύρει και στην πρόσκλησή του αυτή πρόθυμη ανταπόκριση και συμμετοχή: ακόμη αισθάνεται τη χαρά ότι θα δώσει στη σύγχρονη νεότητα την ευκαιρία να εκφραστεί ελεύθερα πάνω στην αλληλεγγύη, που καιρίαν σαν αρετή, αίσθημα, καθήκον και πηγή δικαίου, είναι ενεργή και ευσυνειδητή δύναμη, κύριος συντελεστής στη διαρρύθμιση των σχέσεων και της επικοινωνίας όλων των λαών και συνδεδετικός κρίκος του ανθρώπου με την υπόλοιπη ανθρωπότητα.

Αθήνα, 28 Φεβρουαρίου 1989
ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΕΡΥΘΡΟΣ ΣΤΑΥΡΟΣ ΝΕΟΤΗΤΟΣ

ΕΕΣ ΝΕΟΤΗΤΟΣ
Αλκιβιάδου 4, 104 39 ΑΘΗΝΑ
Τηλέφωνο: 88.32.351

Ο ΕΕΣΝ στα πλαίσια την εορταστικών εκδηλώσεων των 125 χρόνων από την ίδρυση του Ερυθροσταυρικού Κινήματος, προκηρύσσει πανελλήνιο διαγωνισμό σχολικής αλληλογραφίας — λευκώματος φιλίας, μεταξύ νέων ηλικίας μέχρι 22 ετών, με τους παρακάτω όρους:

1. Κάθε λεύκωμα πρέπει να έχει στο εξώφυλλό του το σήμα του Ερυθρού Σταυρού.
2. Το περιεχόμενο του λευκώματος μπορεί να είναι: φιλική επιστολή, ποικίλο εικονογραφημένο υλικό με τις αναγκαίες επεξηγήσεις, δείγματα χειροτεχνίας, ελληνικών προϊόντων, ιχνογραφήματα, γραμματόσημα, νομίσματα μικρής αξίας, φωτογραφίες, προβολή αρχαιολογικών ή ιστορικών τόπων, σύντομες περιγραφές παιχνιδιών, αποξηραμένα άνθη ή φυτά, δείγματα υφασμάτων κλπ.
3. Μοναδικός περιορισμός στο περιεχόμενο του λευκώματος είναι η αυστηρή τήρηση της πολιτικής και θρησκευτικής ουδετερότητας του Ερυθρού Σταυρού.
4. Η όλη διάρθωση και έκταση του λευκώματος ανήκουν στην ελεύθερη επιλογή κάθε διαγωνιζόμενου.
5. Τα υλικά του λευκώματος δεν χρειάζεται να είναι δαπανηρά. Η όλη εργασία πρέπει απλώς να έχει περιποιημένη, καθαρή και καλλιτεχνική εμφάνιση.
6. Κάθε διαγωνιζόμενος μπορεί να συμμετάσχει με ένα ή περισσότερα λευκώματα.
7. Η προθεσμία υποβολής των λευκωμάτων λήγει στις 15 Μαΐου 1989.
8. Κάθε λεύκωμα πρέπει να φέρει καθαρά γραμμένα το ονοματεπώνυμο, την ηλικία και τη διεύθυνση κάθε διαγωνιζόμενου.
9. Τα λευκώματα θα αποσταλούν στον ΕΕΣΝ (οδός Αλκιβιάδου 4, 104 39, ΑΘΗΝΑ) είτε απευθείας από τους διαγωνιζόμενους είτε μέσω του Επαρχιακού Τμήματος ΕΕΣ της περιοχής τους.
10. Κριτική επιτροπή που θα αποτελείται από ειδικούς επιστήμονες, λογοτέχνες και κριτικούς, εκπαιδευτικούς, θα προβεί στην αξιολόγηση και τελική κρίση.
11. Στους νικητές του διαγωνισμού θα απονεμηθούν σχετικά βραβεία, ειδικότερα:

α) για τους διαγωνιζόμενους ηλικίας 18-22 ετών:

1 συμμετοχή στη διεθνή κατασκήνωση νέων, που διοργανώνει ο Διεθνής Ερυθρός Σταυρός, κοντά στο Σολφερίνο της Β. Ιταλίας, 1-14 Σεπτεμβρίου 1989.

β) για τους διαγωνιζόμενους ηλικίας 16-18 ετών:

1 συμμετοχή στη διεθνή κατασκήνωση νέων που διοργανώνει ο Αυστριακός Ερυθρός Σταυρός, στο LAN-GELOIS, 7-24 Ιουλίου 1989.

γ) για τους διαγωνιζόμενους ηλικίας μέχρι 15 ετών:

θα απονεμηθούν τρία χρηματικά βραβεία (Έπαθλον κ. Μιχαήλ Παπαβασιλείου) 25.000, 15.000 και 10.000 δρχ.

δ) σε όλους όσους θα λάβουν μέρος στο διαγωνισμό θα απονεμηθεί δίπλωμα συμμετοχής και ειδικό αναμνηστικό του ΕΕΣ.

12. Τα λευκώματα που θα μας αποσταλούν δεν πρόκειται να επιστραφούν.

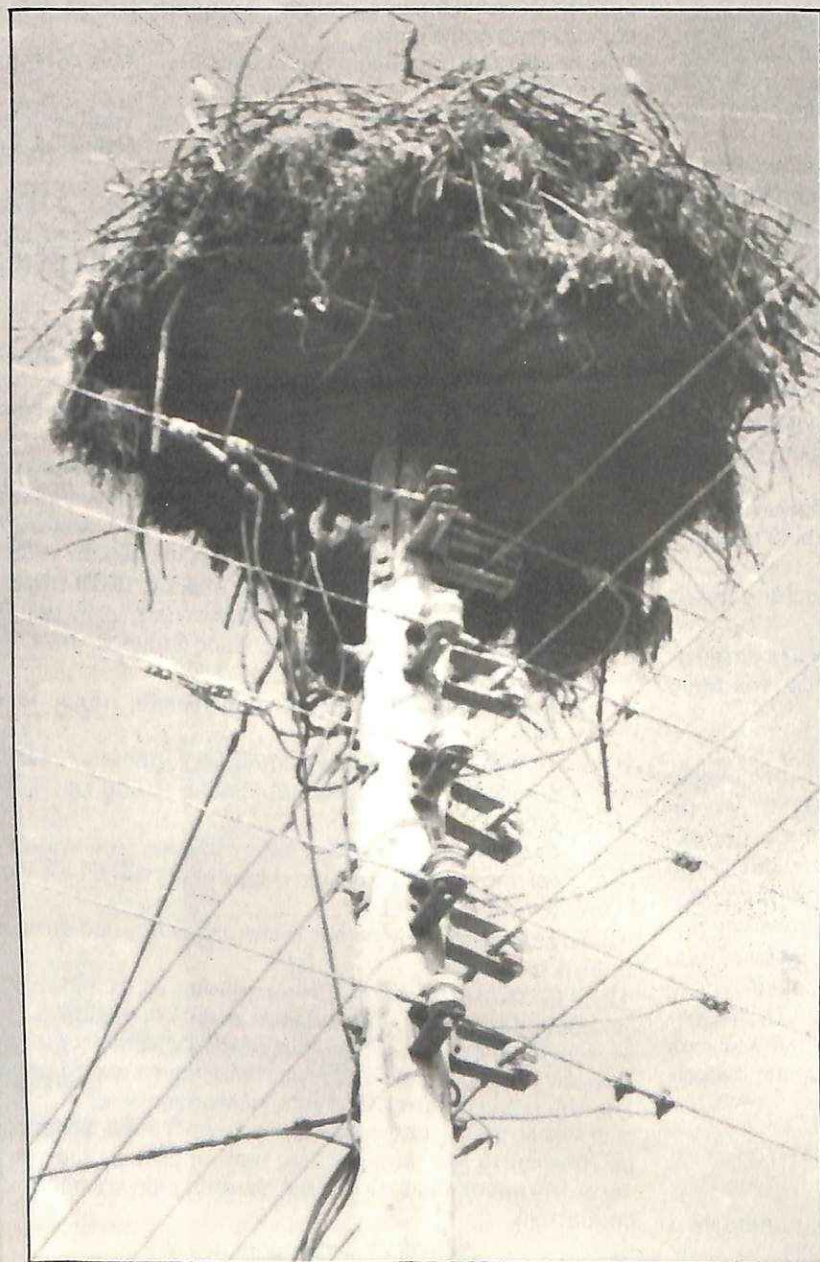
13. Ο ΕΕΣΝ αναλαμβάνει την υποχρέωση να τα αποστείλει σε ερυθροσταυρίτες νέους άλλων χωρών, προκειμένου να επιτευχθεί η δημιουργία φιλικών σχέσεων μεταξύ νέων διαφορετικών χωρών, γεγονός που αποτελεί και το σκοπό ύπαρξης του προγράμματος σχολικής αλληλογραφίας.

Ο ΕΕΣΝ, με την από πολλά χρόνια στενή συνεργασία του με τη νεότητα της πατρίδας μας πιστεύει ότι θα βρει και σ αυτή την πρόσκλησή του θετική ανταπόκριση και πρόθυμη συμμετοχή.

Αθήνα, 28 Φεβρουαρίου 1989
ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΕΡΥΘΡΟΣ ΣΤΑΥΡΟΣ ΝΕΟΤΗΤΟΣ

Απο πολυεστερα, στην περιοχή του Κιλκίς

ΣΥΓΧΡΟΝΕΣ ΚΑΤΟΙΚΙΕΣ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΠΕΛΑΡΓΟΥΣ!

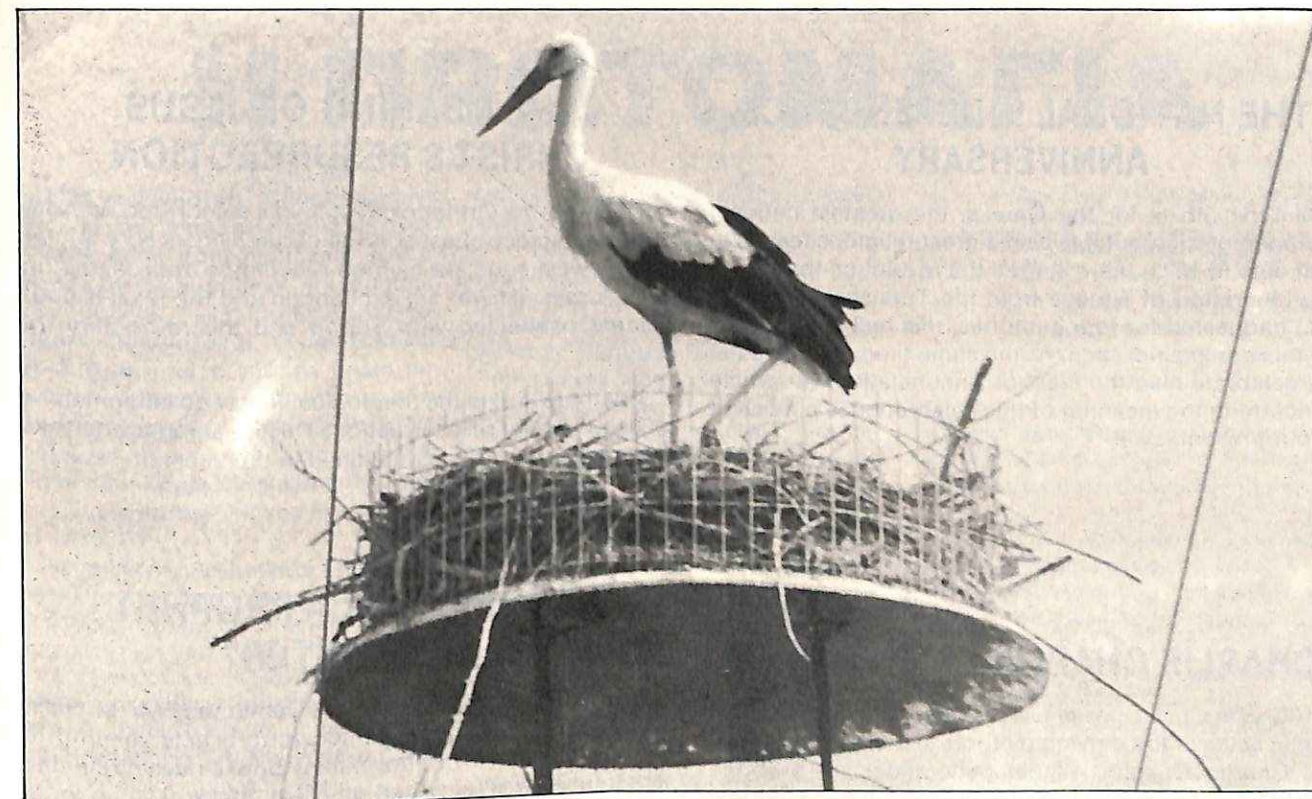
Στην εποχή μας, εποχή καταστροφής και υποβάθμισης του φυσικού μας περιβάλλοντος, είναι μια πολύ ευχάριστη έκπληξη να διαπιστώνει κανείς ότι μια δημόσια επιχείρηση ασχολείται και με τη σωτηρία και τη βελτίωση της ζωής κάποιων πουλιών στην Ελλάδα. Και αυτό κάνει η ΔΕΗ, που τα τελευταία χρόνια εξασφαλίζει... καλύτερη κατοικία για τους πελαργούς της Μακεδονίας μας, καθώς φροντίζει τις φωλιές τους και κατασκευάζει καινούργιες. Η έκπληξή μας ήρθε από το έντυπο «Ήλεκτρον» ένα περιοδικάκι που εκδίδει η ΔΕΗ, όπου διαβάσαμε το ακόλουθο ενδιαφέρον δημοσίευμα του Θ. Μελετιάδη:

«Είναι γνωστό ότι οι πελαργοί τρέφουν ιδιαίτερη αγάπη στους στύλους της ΔΕΗ και συνηθίζουν να κτίζουν τις φωλιές τους με περισσή τέχνη πάνω στις κορυφές τους.

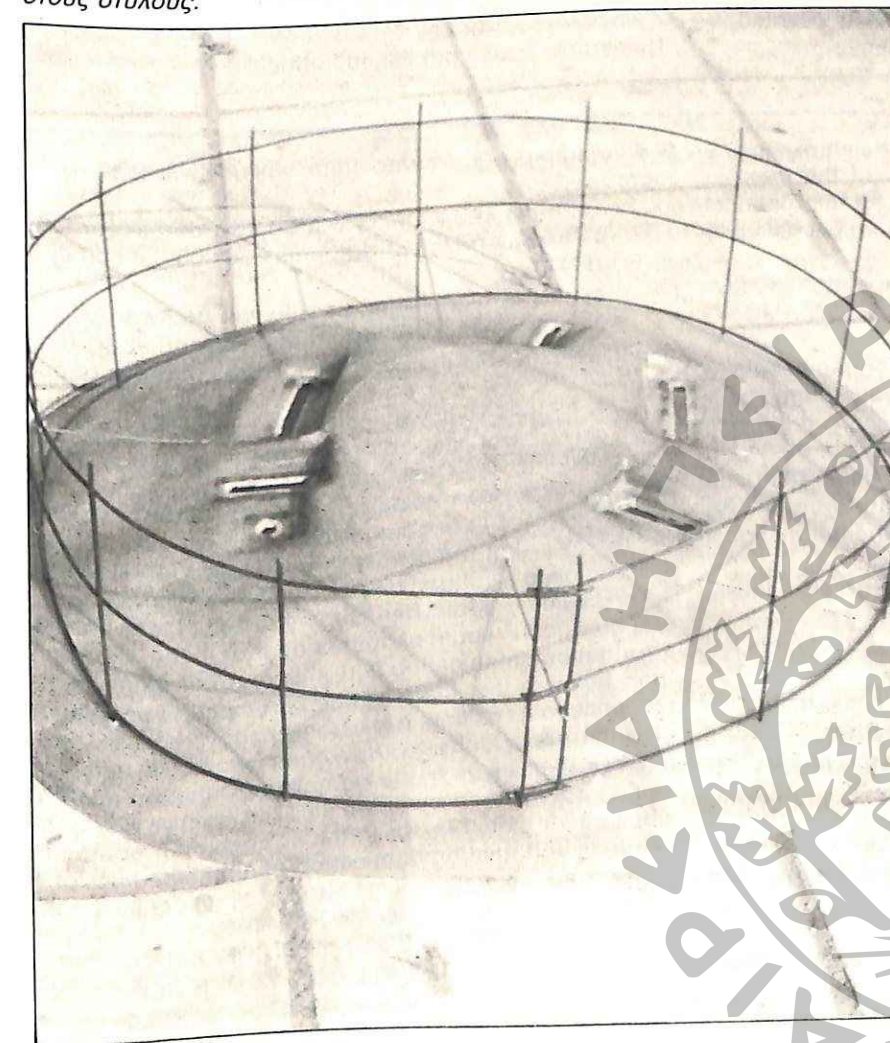
Αυτό υπήρξε παλιότερα αιτία ατυχημάτων στους ίδιους τους πελαργούς, από ηλεκτροπληξίες, αλλά δημιουργούσε και προβλήματα στη λειτουργία των δικτύων, εξαιτίας των βραχυκλωμάτων που προκαλούσαν.

Οι υπεύθυνοι της επιχείρησης, συνεχίζοντας την παράδοση, όχι μόνο δεν καταστρέφουν τις περίτεχνες φωλιές ή αποθαρρύνουν το κτίσιμό τους με βίαια μέσα, αλλά βοηθούν τα πουλιά να φτιάξουν τις φωλιές τους, κατασκευάζοντας από πριν κατάλληλη ξύλινη διάταξη, πάνω στις κορυφές των στύλων, ώστε και τα δίκτυα να μένουν ανέπαφα και οι πελαργοί να βρίσκουν έτοιμο το σπίτι τους στις αγαπημένες τους θέσεις, όταν επιστρέφουν στην Ελλάδα με τις πρώτες λιακάδες της άνοιξης.

Προχωρώντας ακόμη περισσότερο οι τεχνικοί της περιοχής Κιλκίς σκέφθηκαν ν' αντικαταστήσουν τις ξύλινες φωλιές με κάτι πιο ανθεκτικό. Τα ξύλα με την πάροδο του χρόνου σαπίζουν και μ' ένα δυνατό αέρα μπορεί η φωλιά να καταστραφεί. Και τότε, αλίμονο αν έχει μέσα αυγά ή μικρά πελαργάκια! Όλη η προσπάθεια για την προστασία των πελαργών θα πάει χαμένη. Έτσι αποφάσισαν να κατασκευάσουν πελαργοφωλιές από πολυεστέρα. Το αποτέλεσμα ήταν ικανοποιητικό. Με επανειλημμένες βελτιώσεις έφθασαν σ' ένα τύπο φωλιάς που συνδυάζει πολλά πλεονεκτήματα. Έχει μεγάλη διάρκεια ζωής, υπάρχει ενιαίος τύπος για τη μέση και χαμηλή τάση, έχει μικρό βάρος, επισκευάζεται εύ-

Ο σκελετός της πελαργοφωλιάς, όπως κατασκευάζεται από τους ανθρώπους της ΔΕΗ και όπως τοποθετείται πάνω στους στύλους.

κολα και, όπως αποδείχτηκε, έχει ιδανική σχέση λειτουργικότητας και αισθητικής.

Από το 1986 κατασκευάστηκαν 98 τέτοιες πελαργοφωλιές στην περιοχή Κιλκίς και όλες σχεδόν έγιναν αποδεκτές από τους πελαργούς, που πήγαν εκεί και εγκαταστάθηκαν. Αλλά η περιοχή Κιλκίς δεν κράτησε βέβαια την επιπόνηση για τον εαυτό της. Ενημέρωσε σχετικά και τις άλλες περιοχές της Μακεδονίας και Θράκης με αποτέλεσμα να εγκατασταθούν οι παρακάτω πελαργοφωλιές από πολυεστέρα.

Περιοχή Δυτικής Θεσσαλονίκης	120
Περιοχή Καβάλας	18
Περιοχή Ξάνθης	13
Περιοχή Κομοτηνής	7
Περιοχή Κατερίνης	6
Περιοχή Κοζάνης	2

Όλα αυτά δείχνουν μια ευαισθησία, αλλά και μία πρακτική αντιμετώπιση του θέματος. Όμως το αποτέλεσμα είναι που μετράει περισσότερο. Η προστασία του περιβάλλοντος, μέσα από την προστασία της ζωής των πελαργών, παίρνει μια νέα διάσταση. Όταν το θέμα αυτό παρουσιάστηκε στους Υπουργούς Ενέργειας της ΕΟΚ από το Πολυθέαμα, ξέσπασαν αυθόρμητα σε χειροκροτήματα. Πράγματι, είναι δύσκολο στη σημερινή εποχή του καταστροφικού ανταγωνισμού να βρει κανείς ανάλογα παραδείγματα πρόνοιας και φροντίδας, για το περιβάλλον».

March 25th is for the Greeks, the greatest national commemoration but it is also a great religious feast. On that date in 1821, there started the revolution that led to the Liberation of Greece from the Turkish occupation that had lasted for four centuries; this fact is honoured by this commemoration. At the same time, on this date, we celebrate also the feast of Annunciation. An article concerning the meaning of this celebration is published in our present issue.

This year the Orthodox Easter was celebrated on April 30th. In Greece, Easter is celebrated in a very picturesque way; eggs are painted red, lambs are roasted on spit, "kisses of love" are exchanged and the feast is considered connected with Spring and the re-creation of nature.

But there is also the theological message and meaning of Jesus Ohrist's Resurrection. This meaning is analysed in a respective article published in our present issue.

100 years have passed since the birth of the great comic actor of the moving pictures and creator of Charlot, Charlie Chaplin. Whole generations all over the World have amused themselves by the films of the great creator, some of which like "The Gold-hunter", "The limelights", and the "Dictator" are considered classic in their kind. In this issue, we publish a short article devoted to the memory of the unforgettable Charlot.

The Hellenic Youth Red Cross, participating in the manifestations for the 125 anniversary of the International Red Cross Movement, proclaims an International narrative-essay competition, among young people up to 25 years old, under following terms:

1. The title of the narrative-essay competition is "SOLIDARITY, CHANNEL OF COMMUNICATION AMONG PEOPLES".
2. The competition aims at challenging young people to express freely, according to their inspiration and absolute will, their plans, thoughts, visions and prospects upon the interdependence of the members of the world community, expressed by actions of collaboration and mutual service, in spirit of justice and brotherhood, resulting in the increase of prosperity of the international society.
3. The languages of the competition are: greek, english, french and spanish.
4. The whole contexture and structure of the text is left to the free choice of the competitors.
5. The length of the narrative-essay may be up to the five (5) typewriter pages, on 0,20x0,30 cm papers.
6. The texts should be submitted up to the end of December 1989 (December 31st 1989).
7. The texts should be sent to the Hellenic Youth Red Cross (4 Alkiviadou street, 104 39 Athens, Greece) either directly by their writers or through the National Red Cross or Red Crescent Societies or in any other appropriate way.
8. A critical Committee composed of special scientists, teachers, writers and critics, will proceed to the valuation and final estimation.

The ex-President of the Greek Democracy Mr. M. Stasinopoulos, wrote a very interesting article relating to whether Julius Vern, whose many books have circulated in Greece, was a writer of great literary value or a prophet who wrote imaginary stories with scientific support and predicted a lot of those which were going to happen very later.

This article is also published in this issue.

9. The winners of the competition will be awarded prizes; more specially:

- The Greek winners will be awarded according by money prizes of drachmas 30.000, 20.000 and 15.000
- The foreign young people will be awarded aw prizes, works of Classical and Byzantian art (copies), interesting books and works of greek popular art.
- all those who will enter the competition will receive certificates of participation and a special Hellenic Red Cross souvenir.

10. The best chosen texts will be published in the Hellenic Youth Red Cross magazine.

11. The award of the prizes will take place in an official celebration at a cultural hall in Athens, during May 1990.

The Hellenic Youth Red Cross having a close collaboration with the youth of our country for many years and a fruitful communication with the youth of other countries, believes that there will be participation and eager response to its calling; it also feels happy because it will give the opportunity to the young people of today to express their ideas freely on solidarity that as a virtue feeling duty and source of justice is an active and conscious power, main factor in the arrangement of human relations and the communication of all the peoples and connecting link between man and the rest of mankind.

Athens, March 16th, 1989
HELLENIC YOUTH RED CROSS
HELLENIC YOUTH RED CROSS
4, ALKIVIADOU STREET
104 39 ATHENS-GREECE

Ο αείμνηστος Τίμος Μωραϊτίνης, ένας από τους καλύτερους χρονογράφους των αθηναϊκών εφημερίδων και περιοδικών (μαζί με το Σπύρο Μελά και τον Παύλο Παλαιολόγο), έγραψε πολλά χρονογραφήματα για την παλιά ρομαντική Αθήνα, που μάλιστα τα εξέδωσε αργότερα και σε τόμο. Ο Μωραϊτίνης είχε τιμηθεί με το Εθνικόν Αριστείον Γραμμάτων και πολλά από τα χρονογραφήματά του θεωρούνται κλασικά.

Τώρα που η Πρωτομαγιά γιορτάζεται περισσότερο σαν επέτειος του ξεσηκωμού των εργατών του Σικάγου, πριν από ένα αιώνα και κάτι, σε διεκδικητικούς αγώνες και σαν κατ' εξοχήν εργατική γιορτή και όχι σαν γιορτή της άνοιξης και των λουλουδιών, ας δούμε πώς έβλεπε την Πρωτομαγιά ο Τιμός Μωραϊτίνης, σε ένα χρονογράφημά του:

«Τον καιρό που η Πρωτομαγιά δεν ήταν εργατική εορτή με συγκεντρώσεις, με λόγους και φασαρίες, αλλά μια εορτή της Ανοιξέως, την οποία μάλιστα πολλοί την ήθελαν αποκλειστικώς «εορτήν του έρωτος και των ανθών», όλοι οι Αθηναίοι το θεωρούσαν υποχρέωσίν τους να πάνε να «πιásουνε το Μάη» και να κρεμάσουνε και το απαραίτητο στεφάνι στην εξώπορτα ή στο μπαλκόνι. Αυτό το στεφάνι στα πιο παλιά χρόνια γινόταν από κρεμμύδια, σκόρδα και στάχια και συμβόλιζε έτσι την γονιμότητα της γης και την παραγωγή».

Μια τέτοια πάνω-κάτω εορτή ήταν και η Ανθεστήρια των Αρχαίων, που γίνονταν προς τιμήν του Διονύσου και κατά την οποία εορτήν οι καλοί μας πρόγονοι τα κοπανούσαν αγρίως. Η εορτή άρχιζε με τα «Πιθόνια». Την πρώτη ημέρα, δηλαδή, άνοιγαν τους πίθους και εδοκίμαζαν τα νέα κρασιά. Αυτή την ημέρα οι Χαιρωνείς την ωνόμαζαν «Ημέραν του καλού δαίμονος», επειδή έπιναν και ευθυμούσαν. Την ίδια ημέρα έκοβαν και λουλούδια και εστεφάνωναν τα τριετή βρέφη.

Περίπου με τον ίδιο τρόπο εορτάζουν την Πρωτομαγιά και οι σημερινοί Αθηναίοι. Μόνον που τα «Πιθοίνια» λέγονται «Ρετσίνια» και που δεν στεφανώνουν τα τριετή βρέφη, διότι όλα τα τριετή βρέφη στεφανώνονται εις τους παιητικούς και λογοτεχνικούς διαγωνισμούς.

Αλλ' εκτός από τα «Ρετσόινα», την θυ-
σίαν εις τον Βάκχον, τίποτε άλλο δεν συμ-
βαίνει στη σημερινή Πρωτομαγιά που να
θυμίζει την πιο ωραία, την πιο ποιητική
εορτή της παλιάς Αθήνας, τον πάνδημον

εορτασμόν της Ανοιξέως, του Έρωτος
και της Νεότητος.

Η κίνηση της εορταστικής άρχιζε από τα εξημερώματα και τις πρώτες μεταμεσημβρινές ώρες πυκνά ανθρώπινα ρεύματα ξεκινούσαν από όλες τις αθηναϊκές γειτονιές για να εκβάλουν στην οδόν Πατισίων και να συγχωνευθούν με τον μεγάλο πολύθρον ανθρωποχείμαρρον που πήγαινε προς τους κήπους. Στα δύο πεζοδρόμια της λεωφόρου που είχαν τότε μια διπλή δενδροστοχία —αργότερα, παρασυρθέντα από την άτριχον εποχήν και την επικράτηση της σπανομαρίας, εξυρίσθησαν — ανεβοκατέβαιναν οι πεζοί, ενώ το κατάστρωμα του δρόμου διέσχιζαν πυκνές σειρές από αμάξια φορτωμένα με νωπά ολόδροσα άνθη και με τα στεφάνια του Μάη περασμένα στα φανάρια τους.

Αλλά την νότα της άδολης, ανόθευτης χαράς, που έφθανε στο ξεχειλίσιμα ενός ασυγκράτητου ενθουσιασμού, την έδινε η... πεζοπορούσα νεότης, τα νειάτα, που τραγουδούσαν, που γεμούσαν, που θορυβούσαν, που γέμιζαν τον αέρα με όλους τους ήχους και τους παλμούς μιας ζωής πλημμυρισμένης από έρωτα, πάθος, όνειρα. Ένας αέρας αρωματισμένος από τις ευωδιές των λουλουδιών εμπεθούσαν σαν το πιο δυνατό αλκοόλ. Στους κήπους αγρία ανθοσαφάη. Ήταν η νύχτα του Αγίου Βαρθολομαίου τέρροδων. Και υπήρχε αφθονία τότε, διότι τα Πατρίσια δεν ήταν όπως τώρα, βουνά από μπετόν, αλλά ένας ανθών. Εκτός από τους ιδιωτικούς κήπους, ήταν και τα κέντρα διασκεδάσεως, τα ζυθπωλεία και τα ζυθεστιάτορια με ολάνθιστες αυλές: «Ουράνιος» που ήταν εκεί που είναι τώρα ένας κινηματογράφος, ο «Γαλιάνος» του Σκοτίδα και άλλοι. Μέσα σ' αυτά τα κέντρα γινόταν ολονύκτιο εορτή. Παρέες, που διασκεδάζαν με τραγούδια, κιθάρες και μαντολίνα. Έρως και άφθονος ρομαντισμός. Πολλές φορές η κιθάρα συνόδευε και την μεγαλλοκλήνη κυρία που τις αναμνήσεις και τις νοσταλγίες παλαιών αυτών προηγήθηκα:

Ενθυμήσου την ήσυχη νύκτα
Π' αγρυπνώντας μιλούσες γλυ-
κά.

Σε κάποιο άλλο τραπέζι η ρωμαντική δεσποινίς τραγουδούσε τους στίχους του Παράσχου, που ήταν πια ο ύμνος της Πρωτομαγιάς:

Δρέψατε πάλιν ερασταί ευδαι-
μονες ναρκίσσους
Εἰς τοῦ Μαΐου τοὺς χρυσοῦς
κι ευῶδεις παραδείσους

Δεν είναι ο βίος Μάιος αιώνας
δεν είναι
Μαραίνονται αι ανθηραί του έ-
αρος μυρσίναι
Και φεύγει η νεότης μας ως
αστραπή ταχεία
Ως ώρα σταθερότητος εις
στήθη νυναικεία.

Σ' ένα άλλο τραπέζι ο ερωτευμένος νέος έσκυβε και ψιθύριζε στο αυτί της κυρίας στίχους του Σολωμού:

Ὅσα λούλουδα εἰν' τοῦ Μᾶν
Μαθημένα ἐρωτηθῆκαν
Κι ὅλα αὐτὰ μ' ἀποκριθῆκαν
Πῶς εἰσὶ δὲν μ' ἀναπᾶς

Αλλά δεν έλειπαν και οι πρακτικοί, που τραγουδούσαν τρώγοντες.

Για τους αδελφικούς ρομαντικούς ποιητές υπήρχαν ακόμα σε όλο το μήκος της οδού Πατησίων διάφορα πρόχειρα α-ναψυκτήρια. Υπήρχαν και πάγκοι για ξεκούρασμα. Ο πιο περιζήτητος ήταν ένας μαρμάρινος στη γέφυρα που σκέπαζε τον ξεροχέιμαρο.

Είπαμε ότι ο περισσότερος κόσμος στοιβαζόταν στα δύο πεζοδρόμια. Ούτε αμάξι, ούτε τραμ. Βαδίζοντας διασκεδάζε καλύτερα. Και πήγαινε και πιο γρήγορα από το ιπποκίνητο τραμ με τα κοκκαλιάρικα άλογα της μακαρίτισσας Εταιρείας, που τόσα πολύ έφεγγαν από την αδυναμία, ώστε έπαιρνες για σοβαρή την πληροφορία, ότι δεν ήσαν μόνο για τη συγκοινωνία, αλλά και για το φωτισμό της πόλεως.

Και γι' αυτό κάποτε, που παραδόξως άρχισαν να τρέχουν, επροξένησαν τέτοια κατάπληξη στους επιβάτες, που ενόμιζαν ότι ονειρεύονται. Πώς μπόρεσαν και τρέχουν έτσι; Επιτέλους, ένας δημοσιογράφος απεφάσισε να λύση το μυστήριο και βγήκε στον εξώστη. Και το έλυσε πράγματι. Τα άλογα, που δεν μπορούσαν να πάρουν τα πόδια τους από την πείνα, άρχισαν έξαφνα να τρέχουν με ταχύτητα αστραπής, γιατί μπροστά από το τραμ κα- σε αρκετή απόσταση επήγαυ ένα κάρ- ρο φορτωμένο με σανό...

Από την αληθομότητα εκείνη νεανική εορτή διεσώθη μόνον το στεφάνι του Μάνη. Ο κόσμος δεν πηγαίνει πια στους κήπους των Πατησίων: πρώτον, γιατί δεν υπάρχουν κήποι, αλλά μόνον πολυκατοικίες, και, δεύτερον, γιατί... υπάρχουν μόνον πολυκατοικίες και δεν υπάρχουν κήποι...».

Από τον Τίμο Μωραΐτη

Ελπίδες από τις Ελπίδες...

Οταν, πριν λίγα χρόνια, η Ελληνική εθνική ομάδα του μπάσκετ κέρδισε τον τίτλο της πρωταθλήτριας Ευρώπης, πολλοί πίστεψαν ότι πρόκειται για κάτι έντελώς περιστασιακό και ότι αποκλείεται να αξιωθούμε σε άλλες διακρίσεις σε διεθνές επίπεδο. Οι πιο απαισιόδοξοι έλεγαν: «Καλά, όσο υπάρχουν ο Γκάλης και ο Γιαννάκης, κάτι γίνεται. Αλλά μετά...»

Τώρα αποδεικνύεται, ότι το «σύνδρομο Γκάλης», που είχε τότε κατακτήσει τα ελληνόπουλα, είχε τις καλές του συνέπειες. Πολλοί νέοι αξιόλογοι παίκτες της καλαθοσφαίρας έχουν αναδειχθεί και συνεχώς περισσότεροι θα γίνονται γνωστοί στο μέλλον. Και είναι φυσικό αυτό. Γιατί το μπάσκετ, η καλαθοσφαίρα, όπως λέγεται ελληνικά, είναι ένα άθλημα - παιδιά, που ταιριάζει στην ψυχροσύνθεση του Έλληνα. Απαιτεί ταχύτητα, ευστροφία, «ψυχή», δύναμη και βέβαια, υψηλά αναστήματα. Αυτά υπάρχουν σήμερα στη νεολαία μας. Και καθώς οι σύλλογοι προσπαθούν να εντοπίσουν ταλέντα και να τα εντάξουν στη δύναμή τους, δικαιούμεθα να αισιοδοξούμε ότι το ελληνικό μπάσκετ θα προοδεύει συνεχώς.

Ο Γκάλης, είναι ασφαλώς ένα φαινόμενο. Ένας αθλητής που το ανάστημά του είναι σχεδόν «απαγορευτικό» για το μπάσκετ, αφού δεν υπερβαίνει το 1.83 μ., αναδείχθηκε σε κορυφαίο παίκτη όχι μόνο της Ελλάδος, αλλά κατέκτησε πολλές φορές και επίσημες θέσεις στα διεθνή γήπεδα, όπου πάντοτε αναδεικνύεται σε πρώτο σκόρερ. Άρα, το υψηλό ανάστημα, δεν είναι το παν. Χρειάζεται, αλλά σε κάθε ομάδα υπάρχουν και οι επιθετικοί παίκτες, που δεν είναι απαραίτητο να είναι εξαιρετικά υψηλοί.

Γιατί έγινε ο Γκάλης, ότι έγινε; Γιατί είχε ταλέντο, γιατί γυμνάστηκε πολύ, γιατί αγαπούσε αυτό που έκανε και, γιατί έμαθε το μπάσκετ στην «πατρίδα» αυτής της αθλοπαιδιάς, τις ΗΠΑ. Αν από τον Γκάλη επωφεληθήκαν να μάθουν πράγματα και άλλοι παίκτες μας, τόσο το καλύτερο. Τώρα όμως, το μπάσκετ το αγαπούν πολλά ελληνόπουλα. Και παίζουν και γυμνάζονται προσπαθώντας να βελτιωθούν. Από αυτή τη «φουρνιά» λοιπόν των σημερινών εφήβων, ασφαλώς θα αναδειχθούν σπουδαίοι παίκτες στο μέλλον.

Αλλά δεν είναι ανάγκη να περιμένουμε

πολύ, για να ξαναφτιάξουμε ισχυρή εθνική ομάδα. Κι αν ακόμη οι Γιαννάκης, Φιλίππου, Ανδρίτσος, Στεργάκος, Γκάλης, Γκέκος, Φασούλας, Σταυρόπουλος, Ιωάννου και άλλοι, πάσουν κάποια στιγμή να αγωνίζονται — ο χρόνος είναι αμείλικτος και για τους σπουδαίους αθλητές — υπάρχουν έτοιμοι ταλαντούχοι και φιλότιμοι παίκτες να τους αναπληρώσουν. Μερικοί μάλιστα από αυτούς, όπως ο Χριστοδούλου, ο Παταβούκας, ο Καρατζάς, ο Μακαράς, ο Γ. Παπαδόπουλος, και άλλοι, έχουν πάρει και το «χρίσμα» του διεθνούς, ενώ άλλοι, όπως ο Γαλακτερός, ο Κορωνιός, ο Αγγελίδης, ο Παπαδημητρίου, ο Λυπηρίδης, ο Τσαγκόπουλος, ο Φάσουρας, και άλλοι, έχουν παίξει με τις εθνικές νέων και ελπίδων.

Πολύ πρόσφατα, τις ημέρες του Πάσχα, έγινε στη Ρουμανία ένα «τουρνουά» με συμμετοχή τεσσάρων κρατών (Ρουμανία, Τσεχοσλοβακία, Ανατολική Γερμανία και Ελλάδα). Εμείς παίξαμε με την εθνική Ελπίδων, όπως και η Α. Γερμανία. Οι Ρουμάνοι έπαιξαν με την εθνική ανδρών, όπως και οι Τσεχοσλοβακίκοι. Η εθνική Ελπίδων της Ελλάδος, κέρδισε και τους τρεις αγώνες της και αναδείχθηκε πρώτη. Από τους γνωστούς διεθνείς, έπαιξε μόνο ο Καμπούρης, επειδή, λόγω τραυματισμού είχε χάσει πολλούς αγώ-

νες και οι προπονητές της εθνικής ήθελαν να του δώσουν ευκαιρίες να φορμαρισθεί. Εκεί λοιπόν αποδείχθηκε, ότι όλοι οι παραπάνω νέοι παίκτες, όπως και ο Τόλιας, ο Βακίρτζης ο Οικονομάκος κ.ά., είναι ικανοί να διατηρήσουν υψηλά το γόητρό μας σαν χώρας με καλές επιδόσεις στο μπάσκετ διεθνώς. Και υπάρχουν και άλλοι, που ακολουθούν και θα καλύψουν τις θέσεις που θα εγκαταλείψουν οι παλιότεροι.

Οι Ελπίδες μας, λοιπόν, μας επιτρέπουν την... ελπίδα, ότι βαδίζουμε στο σωστό δρόμο. Άλλωστε, εδώ, δίπλα μας, στην Γιουγκοσλαβία, ακριβώς έτσι φτιάχτηκε η παράδοση, που επέτρεψε να μιλάμε σήμερα για «Γιουγκοσλαβική σχολή», από την οποία βγαίνουν συνεχώς μεγάλοι παίκτες, όπως ο Κούκοτς, ο Ράντζα κ.λπ.

Πολλοί αναγνώστες μας, παίζουν μπάσκετ τις ώρες της σχολής τους. Και καλά κάνουν. Αρκεί να μην είναι αυτό σε βάρος της μελέτης τους. Αλλιώς, το μπάσκετ είναι μια ωραία αθλοπαιδιά, γυμνάζει όλο το σώμα. Δεν είναι σκληρό και βρώμικο παιχνίδι και ταιριάζει σε αγόρια και κορίτσια και ποιος ξέρει αν αύριο, μερικοί από τους σημερινούς νεαρούς Ερυθροσταυρίτες, δεν θα αναδειχθούν σε σπουδαίους αθλητές;

ΤΟ ΠΑΙΧΝΙΔΙ ΤΩΝ 7 ΔΙΑΦΟΡΩΝ

Αυτά τα δύο καλάθια με πασχαλινά αυγά και λουλούδια (που σχεδίασε η Χαρά Χρυσανθάκη) μοιάζουν όμοια. Και όμως διαφέρουν σε 7 σημεία, που πρέπει να τα βρείτε και να τα επισημάνετε μέσα σε δυο λεπτά.
Η λύση ανάποδα

Υπάρχει ένα λάθος

Στις παροιμίες που ακολουθούν, υπάρχουν μερικά λάθη. Ένα λάθος στην κάθε μία, που όμως αρκεί για να αλλάξει το νόημά τους. Είναι παροιμίες γνωστές και γι' αυτό τα λαθάκια πρέπει να επισημανθούν αμέσως. Έχετε δύο λεπτά καιρό, για να τα βρείτε:

1. Λαγός τη φτέρη έστιβε, κακό του κεφαλιού του.
2. Των φρονίμων τα παιδιά, πριν ξαπλώσουν μαγειρεύουν.
3. Από μικρό κι από τρελό, μαθαίνεις παραμύθια.
4. Μοναχός σου χόρευε κι όσο θέλεις μίλα.
5. Ουδέν κακόν, αμιγές αυγού.
6. Άλλα τα μάτια του γιγαλού κι άλλα της κουκουβάγιας.
7. Του τρελού το σχοινί μονό δεν φτάνει. Διπλό φτάνει και περιττεύει.

1. 'Ετριβε αντ' έστιβε. 2. Περίσσευαν αντ' έκαμιναν. 3. Αλγία αντ' αλγία. 4. Πήδα αντ' μίλα. 5. Καλού, αντ' αντ' περιττεύει. 6. Λαγού αντ' λαγού. 7. Περιττεύει αντ' περιττεύει.

Η Εθελόντρια

Με το Σταυρό στο μέτωπο και την καρδιά, την ανθρωπιά κυπιάω να μη σβήσει ο Ε.Σ. μας έμαθε, αλτρουισμό σε τούτη δω τη ζήση!

Κλαίνε, θρηγούνε και βογγούν κι εγώ σιμά πρέπει να τρέξω και τις πληγές τους με το δάκρυ μου να βρέξω.

Περήφανα, την κατάσπρη στολή μου φόρεσα και γύρισα μ' εκείνη ματωμένη!!

Τι κι αν στη ζούγκλα σήμερα π' αδίστακτα προβάλλει θέλουν να σου ποδοπατήσουν με φθόνο το κεφάλι εγώ μ' Αγάπη τη ζωή μου πλέρια γέμισα...

Μαίτη Ρομπόκου

Ο ΓΙΑΝΝΑΚΗΣ ΚΑΙ Η ΡΙΡΗ

Ο Γιαννάκης ήταν ο μικρός γιός ενός ψαρά. Η Ριρή ήταν η πιο καλή του φίλη. Ποια ήταν; Μια φώκια! Μια μικρή χαριτωμένη γκρίζα φώκια που την βρήκε μια μέρα στην ακροθαλασσιά. Το μικρό ζωάκι είχε βγει έξω στην αμμουδιά, μπλέχτηκε στα βράχια και δεν μπορούσε να ξαναπέσει στη θάλασσα να βρει την μαμά του. Έκλαιγε σαν μωρό.

Ο Γιαννάκης την πήρε στην αγκαλιά του και αντί να την ρίξει πίσω την έφερε στο σπίτι του. Η μητέρα του δεν τον μάλωσε αλλά του είπε να της δίνει γάλα γιατί ήταν πολύ μικρή και δεν μπορούσε να φάει ακόμα ψάρια.

— Η φώκια βυζαίνει τα μικρά της με γάλα, του εξήγησε. Μόνον όταν μεγαλώσουν λίγο μπορούν να φάνε ψάρια.

Κι άλλο που δεν ήθελε ο Γιαννάκης. Την τάισε γαλατάκι με το μπιμπερόν και έπειτα έπαιξε μαζί της όπως παίζουμε με τα γατάκια. Την βάφτισε Ριρή.

Το βράδυ που γύρισε ο πατέρας του, τους είδε να παίζουν μαζί και τον ρώτησε πού την βρήκε. Ο Γιαννάκης του είπε πως την άκουσε να φωνάζει στην ακροθαλασσιά. Ο καπετάν Νικόλας σαν θαλασσινός που ήταν, ήξερε πως οι φώκιες αφήνουν πολλές φορές τα μικρά τους στην αμμουδιά, και φεύγουν για ψάρεμα. Αν δεν ξαναγυρίσουν πάει να πει πως χάθηκαν, γιατί τις κυνηγάνε πολύ οι καρχαρίες. Τα μωρά περιμένουν και άμα πεινάσουν και δεν έχει έρθει η μάνα τους φωνάζουν.

Εξήγησε λοιπόν ο καπετάν Νικόλας στο Γιαννάκη όλα αυτά και του είπε να ετοιμάσει μια μεγάλη σκάφη με θαλασσινό νερό για να πηγαίνει η Ριρή να κοιμάται.

Έτσι η Ριρή και ο Γιαννάκης έγιναν φίλοι. Τις ώρες που ο Γιαννάκης ήταν σπίτι, καθόταν και έπαιζε μαζί της. Της πετούσε το τόπι του και αυτή έτρεχε και το σκουτούσε με τη μπουλά της, έκανε τούμπες, ακόμα και στην κούνια του, όταν την ανέβαζε, κουνιόταν σαν να ήτανε παιδάκι.

Με τον καιρό η Ριρή μεγάλωσε και άρχισε να τρώει και ψάρια. Μια ημέρα που ο Γιαννάκης έλειπε, η Ριρή έφυγε.

Όταν το παιδί γύρισε, άκουσε τη μαμά του να του λέει:

— Τρέξε, την είδα στην πόρτα του σπιτιού την ώρα που

άπλωνε και ξέχασε να την πάρω μέσα. Κατέβα στο γιαλό, θα πήγε στην θάλασσα.

Έτρεξε λοιπόν ο Γιαννάκης στην ακρογιαλιά που ήταν κοντά στο σπίτι τους, έψαξε από δω, έψαξε από κει, την φώκια όμως δεν την βρήκε πουθενά. Στενοχωρήθηκε, μούτρωσε και δεν ήθελε να μιλήσει με κανένα. Μόνο την Ριρίκα του σκεφτόταν μην την φάει κανένας καρχαρίας. Πέρασαν μερικές μέρες και ένα βράδι, αργά τη νύχτα ξύπνησαν από μια παραπονιάρικη φωνή σαν κλάμα. Ο Γιαννάκης πετάχτηκε από το κρεβάτι του γιατί γνώρισε την Ριρή. Της άνοιξε την πόρτα, την αγκάλιασε και χοροπήδαγε από τη χαρά του.

Έτσι πέρασαν κι άλλες μέρες με χαρές και με παιχνίδια όπου χειμώνισσε και άρχισαν οι φουρτούνες. Οι ψαράδες δεν έβρισκαν ψάρια, οι καιροί ήταν δύσκολοι και η Ριρή ξανάφυγε. Γύρισε όμως γρήγορα και άρχισε να φωνάζει δυνατά σαν να ήθελε να τους πει να την ακολουθήσουν με τη βάρκα τους. Ο κυρ-Νικόλας και ο Γιαννάκης δεν έχασαν καιρό, πήγαν από πίσω της όπου έφτασαν σε ένα μέρος της θάλασσας που δεν είχαν ξαναρίξει δίχτυα. Η Ριρή άρχισε να γυροφέρνει βόλτα στο ίδιο σημείο μην θέλοντας να φύγει σαν να ήθελε να τους δείξει κάτι. Βούτηξε μέσα στην θάλασσα και μετά από λίγη ώρα, βρήκε στην επιφάνεια με ένα μεγάλο ψάρι στο στόμα της.

— Εδώ θα ρίξουμε τα δίχτυα μας, είπε ο Καπετάν Νικόλας. Και τα έριξαν, και όταν τα έβγαλαν, είχαν πιάσει τόσα πολλά ψάρια που κόντεψαν να σπάσουν. Από εκείνη τη μέρα ήξερα πια πού θα πάνε για ψάρεμα. Η Ριρή τους έδειχνε τους πιο πλούσιους ψαρότοπους και τα δίχτυα τους ήταν πάντοτε γεμάτα.

Όπως την είχαν σώσει και αυτοί από την πείνα όταν ήταν μικρή, τώρα και αυτή τους ανταπέδιδε το καλό. Ο Γιαννάκης μεγάλωσε, μεγάλωσε και η Ριρή, μα δεν έπαψαν να είναι δυο πιστοί φίλοι.

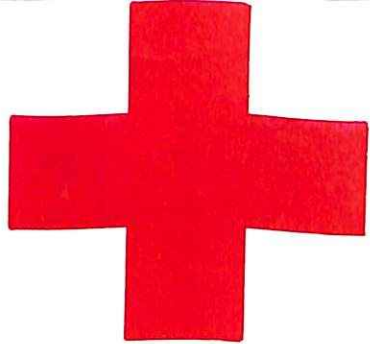
Διασκευή από το βιβλίο
«Παραμύθι ν' αρχινήσει»

Ο ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΕΡΥΘΡΟΣ ΣΤΑΥΡΟΣ ΣΤΟΝ ΑΓΩΝΑ ΚΑΤΑ ΤΩΝ ΝΑΡΚΩΤΙΚΩΝ

ΥΠΗΡΕΣΙΑ "ΠΡΟΛΗΨΗΣ & ΚΑΤΑΠΟΛΕΜΗΣΗΣ
ΤΗΣ ΤΟΞΙΚΟΜΑΝΙΑΣ ΤΩΝ ΝΕΩΝ,"

ΟΔΟΣ 3ης ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ αρ. 21
ΤΗΛΕΦΩΝΟ: 5222469 ή 150 έσωτ. 34, 35, 41

8 ΜΑΪΟΥ

Ε.Ε.Σ.

ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΣ ΗΜΕΡΑ
ΕΡΥΘΡΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΕΡΥΘΡΟΣ ΣΤΑΥΡΟΣ